

Mattheus

L.S. Parabola vbi iuitati cōtēnūt venire ad nuptias, de inscriptōe et imagine cesaris, de muliere q̄ septē fratres habuit, tēptat⁹ a phariseis interrogat eos de xp̄o cm⁹ fili⁹ eēt. **XXII**

Simile factū est regnū celor⁹ boī regi q̄ fecit nuptias filio suo. Et misit seruos suos vocare iuitatos ad nuptias. et nolēbat venire. Itē misit alios seruos: dices Dicite iuitatis. Ecce prādiū meū paraui tauari mei et altilia occisa sunt, et oīa parata, venite ad nuptias. Illi autē neglexerūt et abierūt, aliis in villā suā, ali⁹ nō ad negociaōez suā. Reliq⁹ nō tenuerūt seruos ei⁹: et p̄tumclīs affectos ociderunt. Rex autē cū audisset irarus est et missis exercitibus suis p̄didit homicidas illos, et cūrētate illoꝝ succēdit. Tunc ait seruis suis. Nuptie qđē parate sunt: sed qui iuitati erāt nō fuerūt digni. Ite ergo ad eir⁹ viāꝝ et quoscunq⁹ inuenēritis vocate ad nuptias. Et egressi serui eius invias p̄gregauerūt oēs q̄s inuenērūt malos et bonos, et implete sunt nuptie discubētiū. Intrauit autē rex vt videret discubentes et vidit ibi hominē nō vestitū ueste nuptiale. et ait illi. Amice quō huc intrasti non habens ueste nuptiale. At ille obmutuit. Tunc dixit rex ministris Ligatis manib⁹ et pedib⁹ ei⁹ mittite eū in tenebras exterriores. ibi erit flet⁹ et stridor dentiū. Multi autē sunt vocati, pauci nō electi. Tunc abeūtes pharisei p̄filiū inierunt vt caperent eū in sermone, et mittunt ei discipulos suos cū herodianis: dicētes. Magister scimus qđ veras et viam dei in veritate doces, et nō est tibi cura de aliquo. Nō em̄ respicis p̄sonam hominē. Dic ergo nobis, qđ tibi videt⁹. Licet censum dari cesari aut nō. Losignita autē iesus neq̄cia eoz ait. Quid me tēptatis hypocrite. Nōdite mihi numisma cēsus. At illi obtulerūt ei denariū, et ait illis iesus. **Cuius** est imago hec et supscriptio. Dicūt ei. **Cesaris.** Tunc ait illis. Redite ergo q̄ sunt cesaris cesaři, et q̄ sunt dei deo. et audiētes mirati sunt, et relicto eo abierunt. In illo die accesserūt ad eū sacerdotes q̄ dicūt nō esse resurrectionē, et interrogauerūt eū dicentes. Magister moyses dixit, si q̄s mortuus fuerit nō h̄ns filiuz vt ducat frater ei⁹ vxore illius, et suscitet semen fratri suo. Erāt autē apud nos septē frēs, et primus vxore ducta defunctus est, et nō h̄ns semen: reliquit vxore suaz fratri suo. **S**ic scōus et tertius usq⁹ ad septimū nouissime aut oīum, et mulier defuncta est. In resurrectione ergo cui⁹ erit de septē vxor. Nōs em̄ habuerūt eā. R̄ndēs autē iesus ait illis Erratis nesciētes scripturas, neq̄ virtutē dei. In resurrectionē em̄ neq̄ nubēt neq̄ nubēt sed erūt sicut angeli dei in celo. De resurrectionē autē mox uxor nō legistis qđ dictū est a deo, dicente vob⁹ Ego sum deus abraam, et de⁹ isaac et de⁹ iacob,

Nō est de⁹ mortuoy, sed v̄suentiz, et audientes turbe mirabant⁹ in doctrina eius. Pharisei autē audiētes q̄ silentium imposuisset saduceis conuenērūt in vnū: et interrogauit eum vn⁹ ex legis doctor temptans eū. Magister qđ est mandatū magni⁹ in lege. Ait illi iesus, Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo, et in tota anima tua; et in tota mente tua. Hoc est maximū et primum mandatū. Scđm autē sile est huic, Diliges proximū tuū sic teipm. In his duob⁹ mādatis vniuersa lex pendet et p̄phete. Cōgregatis autē phariseis, interrogauit eos iesus, dices. Quid vob⁹ videtur de xp̄o, cu⁹ fili⁹ est. Dicūt ei. David. Ait illis. Quō ergo dauid in spū vocat eū dñm, dicens. Dixit dñs dño meo, sede a dextris meis, donec ponas inimicos tuos scabellū pedū tuoy. Si ergo dauid vocat eum dñm, quō fili⁹ eius est. Et nemo poterat et respondere verbūz, neq̄ ausus fuit quisq̄ ex illa die eum amplius interrogare

L.S. Ad discipulos dixit, vt q̄ pharisei dicūt sīat, sed q̄ faciūt nō sīat: increpat scribas et phariseos de p̄selito, d̄ iuramēto, de camelot culice et cathino lauādo, et monumētis dealbat̄, et monumētis pp̄bar⁹, et alijs multj, hierlin. **XXIII**

Anc iesus locū est ad turbas et ad discipulos suos, dicens. Super cathedrā moysi sederūt scribc et pharisei. **O**ia gō q̄cūq̄ dixerint vob⁹, suate et facite, sīm opa vero eoz nolite facere. Dicūt em̄ et nō faciūt. Alligāt autē onera gūia et importabilitat imponūt in humeros hominē, digito autē suo nolūt ea mouere. **O**ia vero opera sua faciūt, vt videant ab homib⁹ dilatant em̄ phylateria sua et magnificant simbrias. Amant autē p̄mos recubitis in cenis, et pri mas cathedras in synagogis, et salutatōes ī foro et vocari ab homib⁹ rabbi. **G**os autē nolite vocari rabbi. Unus ē em̄ magister vester, oēs autē vos frēs estis. Et patrē nolite vocare vobis super terrā vñus est em̄ pater vester q̄ in celis est. Nec vocemini mḡfi, qđ magister vñ vñ⁹ est christus. Qui maior est vestrū, erit minister vester. Qui autē se aralauerit, humiliabit̄, et qui se humiliauerit, exaltabitur. Ne autē vobis scribe et pharisei hypocrite, qui clauditis regnū celorum ante homines. **G**os enim non intratis: nec introeuntes sinitis intrare. Ne vobis scribe et pharisei hypocrite q̄ comeditis domos viduaz orationes longas orantes, ppter hoc amplius accipietis iudiciū. Ne vobis scribe et pharisei hypocrite qui circūtis mare et aridam, vt faciatis vñū proselitum, et cū fuerit factus, facitis eū filiū gehenne duplo q̄ vos. Ne vobis duces ceci, qui dicitis, quicūq̄ iurauerit per templū nihil est, qui autē iurauerit in auro templi, debitor est. Stulti et ceci, quid em̄ maius est, aurū an templū quod sanctificat auruz. Et quicūq̄

Mar. vii. c

Deut. vi. a

Levi. xvi. c

Mar. xii. c

Roma. xii. c

Ps. cir.

Mar. xi. d

Lucc. x. g

Mar. xi. d

Lucc. x. s

S. vi. d

Mar. xii. d

T.xi. f. et .xx. g

Jaco. iii. a

B

Luce. xiiii. c

Luce. xi. g

Mattheus

iurauerit altari nihil est, quicumq; aut iurauerit in dono qd est sup illud, debet. **L**eci qd em*m*aius est, donu*m*, an altare qd sanctificat domu*m*. **N**ui ergo iurat in altari iurat in eo et in oib*m* qd sup illd sunt, et qcūq; iurauerit in tēplo, iurat in illo, et in eo q habitat in ipo. **E**t q iurat in celo, iurat in throno dei, et in eo q sedet super euz. **V**e vob*m* scribe et pharisei hypocrite, q decimatis menta et anetū et ciminū, et reliq*m*stis q graui ora sunt legis iudicium et misericordia et fidē. **H**ec oportuit facere, et illa non omittere. Duces ceci excolates culicē, camelū aut glutiētes. **V**e vob*m* scribe et pharisei hypocrite, q mūdatis qd deforis ē calicis et parapsidis: int' aut pleni est rāpina et immūdicia. **P**harisee cece mūda prius qd int' est calicis et parapsidis, vt fiat et id qd deforis est mūdū. **V**e vob*m* scribe et pharisei hypocrite q filies estis sepulchris deabbatis, q a foris parent hoib*m* speciosa. int' nō plena sunt ossib*m* mortuorum et oī spūrcicia. **S**ic et vos a fori quidē paretis hoib*m* iusti. int' aut pleni estis hypocriti et iniqtate. **V**e vob*m* scribe et pharisei hypocrite, qui edificatis sepulchra ppbāv et ornatis monumenta iustorum et dicitis. **S**i fuissēm*m* in dicib*m* patr*m* nō op*m*: nō essem*m* socij eoz in sanguine ppbāv Itaq*m* testimonio estis vobis in etipis qz filij estis eoz q ppbas occiderūt. **E**t vos implete mensurā patrū v̄fop*m*. Serpentes genima na vīperaz quo fugiet a iudicio gehēne. Ideo dico vobis. **E**cce ego mitto ad vos ppbetas et sapiētes et scribas, et ex illis occidetis et crucifigetis, et ex eis flagellabitis in synagogis v̄rist pseq*m*mini de ciuitate in ciuitate ut veniat super vob oīs sanguis iust*m* q effusus est sup terraz a sanguine abcl iusti vsq*m* ad sanguinē zācharie filij barachie, quē occidistis inter tēplū et altare. **A**mē dico vobis, veniet hec oīa sup generatio nem istam. Hierlm hierlm qui occidis ppbast lapidas eos qui ad te missi sunt, quoties volui congregare filios tuos quēadmodū gallina cōgregat pullos suos sub alas, et nolunsti. **E**cce relinquetur vobis domus vestra deserta. Dico em*m* vobis non me videbitis amodo donec dicas. **B**enedictus qui venit in noīe dñi.

L.S. De structura templi, et signis nouissimorum diez, et diebus breuiatis, de pseudo xp̄i et pseudo pphetis, de aduentu saluatoris, et occasu clementorum.

La. XXIII.

Egressus iesus de templo ibat. **E**t accesserūt discipuli ei*m* vt onderēt ei*m* edificationes templi. **I**p*m* aūt r̄ndēs, dixit illis. **V**idetis hec oīa. **A**mē dico vobis, nō reliquē hic lapis sup lapidē, q nō destruāt. **S**edente aūt eo sup montē oīuicti, accesserūt ad eū discipuli secreto, dicentes, dic nobis qn̄ hec erunt et qd signū aduentus tūi et cōsummationis secu-

li, et r̄ndens iesus dixit eis: **V**idete ne q̄s vos seducat. **M**ulti em*m*veniēt in noīe iueo, dicentes Ego sum christus, et multos seduceut. **A**udituri em*m* cōstis prelia et opiniones prelio*m*, videte ne turbemini. **O**portet em*m* hec fieri, sed nōdū est finis. **C**onsurget em*m* gens in gentem, et regnu*m* in regnum, et erunt pestilentie et fames et terremotus p loca. **H**ec aut̄ oīa initia sunt dolorum. **T**unc tradent vos in tribulationē, et occident vos, et eritis odio oib*m* gentib*m* ppter nomē meū. **E**t tunc scandalizabuntur multi, et innicē tradent et odio habebunt inuicem. **E**t multi pseudo prophetē surgēt, et seducent multos, et qm̄ abundabit iniquitas, refrigescet charitas multo*m*. **Q**ui aut̄ pseuerauerit vsq*m* in finem, hic saluus erit. **E**t predicabitur hoc euangelium regni in universo orbe in testimonium oib*m* gētibus et tūc veniet psummatio. **E**ū ergo videritis abominationem desolationis, q dicta est a danielē ppba stantē in loco sc̄tō, q legit intelligat. **T**ūc q in indea sunt fugiant ad montes et q in tecto non descendat tollere aliqd de domo sua et qui in agro nō reuertatur tollere tunicā suā. **V**e aut̄ pregnātib*m* et n̄trientib*m* in illis diebus. **D**rate aut̄ vt nō fiat fuga v̄fa in hyme vel sabbato. **E**rit enī tunc tribulatio maḡ qlis nō fuit ab initio mūdi usq*m* mō, neq*m* fiet. **E**t nisi breuiati fuissent dies illi, nō fieret salua oīs caro, s̄ ppter electos treuabūt dies illi. **T**ūc si q̄s vob*m* dixerit, ecce hic est christus aut illic, nolite credere. **S**urgent em*m* pseudo christi et pseudo ppbetē, et dabūt signa magna et pdigia, ita vt in errore inducant si fieri pōt etiā electi, ecce p̄dixi vobis. **S**i ḡo dixerit vobis, ecce in deserto est, nolite exire, ecce in penetrabilibus, nolite credere. **S**icut em*m* fulgur erit ab oriente et paret usq*m* i occidente, ita erit et ad uentus filij hoīs. Ubicūq*m* fuerit corp*m*, illuc cōgregabūt et aqle. **S**tatiū aut̄ post tribulatiōz diez illorū sol obscurabit, et luna nō dabit lumē suū, et stelle cadēt de celo, et v̄tutes celoz cōmo uebūt, et tūc parebit signū filij hoīs in celo, et tūc plangēt oēs trib*m* terre et videbūt filiū, hoīs veniente in nubib*m* celi cuius v̄tute multa et maiestate. **E**t mittet angelos suos cum tuba et voce magna, et cōgregabūt electos ei*m* a q̄ttuor ventis a sumis celoz usq*m* ad terminos eoz. **A**b arbore aut̄ fici discite parabolaz, cū iam ram*m* ei*m* tener fuerit et folia nata, scitis, qz ppe est estas. **I**ta et vos cū videritis hec oīa scitote qz ppe est in ianuis. **A**mē dico vobis, qz non pteribit genera tio hec, donec oīa fiant. **C**eluz et terra transibūt v̄ba aut̄ mea nō pteribūt. **D**e die aut̄ illa et hora nemo scit, neq*m* angeli celoz, nisi solus pf. **S**ic aut̄ in dieb*m* nocta erit et aduentus filij hoīs. **S**i cūt em*m* erant in dieb*m* an̄ diluuiū comedentes et bibentes nubentes et nuptui tradentes usq*m*

Mattheus

ad eū dīē quo intrauit noe in arcā t non cognoverunt donec venit diluuiuz t tulit oēs. ita erit t aduēt filij hoīs. Tunc duo erunt in agro. vn⁹ assumet. t vnuſ relinqtur. Due moletes in mola vna assumet. t vna relinqtur. Duo in lecto. vnuſ assumet. t vnuſ relinqtur. Vigilate ergo qz nescitis q̄ hora dīs vester veturnus sit. Illud aut̄ scitote qm̄ si sciret p̄ffamilias q̄ hora fur vē turus cēt. vigilaret vtiqz. t nō sineret pfodi dōnum suā. Jō t vos estote pati. qz q̄ nescitis hora filius hoīs venturus est. Quis putas est fidelis seruus t prudēs quē cōstituit dīs supra familiā suā. vt det illis cibū in tpe. Beatus ille seruus quē cū venerit dīs ei⁹ inuenerit sic facientē. Amen dico vobis. qm̄ sup oīa dona sua cōstiuet eū. Si aut̄ dixerit malus seru⁹ ille in corde suo. morā facit dīs me⁹ venire. t cepit pcute re p̄seruos suos. māducet aut̄ t bibat cū ebrios veniet dīs serui illi⁹ in die q̄ nō sperat. t hora qua ignorat. t diuidet eū partēqz ei⁹ ponet cū hypocritis. Illic erit fletus t stridor dentiuz. **L.S.** De decē ḥginib⁹. de talētis. de ouib⁹ a dextris t hedis a sinistris. de opib⁹ cop. **LXXV**
A Unc simile erit regnum celoz decē virginiib⁹: q̄ accipiētes lāpades suas exierunt obuiā spōso t spōse. Quicqz aut̄ ex eis erāt fatue. t qnqz prudētes. Sz qnqz fatue acceptis lāpadib⁹ nō sumpserūt oleū secū. Pudentes ho acceperūt oleū in vasis suis cū lāpadibus. Morā aut̄ faciente spōso: dormauerūt oēs t dormierūt. Media aut̄ nocte clamor fact⁹ est. ecce spōsus venit. exite obuiā ei. Tunc surrexerunt oēs ḥgines ille. t ornauerūt lāpades suas. Fatue aut̄ sapientib⁹ dixerūt. Date nobis de oleo vestro. qz lāpades uostre extinguit. Rñderunt prudētes. dicētes. Ne forte non sufficiat nobis t vobis. ite potius ad vendentes t emite vobis. Dum aut̄ irent emere. venit sponsus t q̄ parate erant iutrauerūt cum eo ad nuptias. t clausa est ianua. Nonissime vero veniūt t reliq ḥgines: dicentes. Dīc dīne: aperi nobis. At ille rīdens ait. Amen dico vobis. nescio vos. Vigilate itaqz qz nescitis diē neqz horā. Sicut enī hō pegre. pfiscens vocauit seruos suos t tradidit illis bona sua. et vni dedit qnqz talenta alij aut̄ duo alij vero vnum. vnicuiqz fm ppriā virtutē: t pfectus est statim. Abiit aut̄ q̄ qnqz talēta acceperat. t opatus est in eis. t lucrat⁹ est alia qnqz. Silr q̄ duo accepit. lucrat⁹ est alia duo. qui aut̄ vnu accepit. abiens fodit in terrā. t abscondit pecunia dīi sui. Post multum vero tpis venit dīs seruoz illoroz. t posuit rationē cum eis. Et accedens qui qnqz talenta accepit. obtulit alia quinqz talenta. dicēs Dīne. quiqz talēta tradidisti mihi. ecce alia quiqz suplucrat⁹ sum. Ait illi dīs ei⁹. Euge serue bone t fidelis qz super

pauca fuisti fidelis. sup multa te constituā intra in gaudium dīi tui. Accessit aut̄ et qui duo tanta accepit: et ait. Dīne duo talenta tradidisti mihi. ecce alia duo lucratus sum. Ait illi dīs ei⁹. Euge serue bone et fidelis. quia super pauca fuisti fidelis. sup multa te constituaz. intra in gaudium dīistui. Accedens autem ip̄e qui vnuſ talentum acceperat: ait. Dīne scio quia ho durus es: metis vbi non seminasti. et p̄gregas vbi nō sparsisti. et timens abih. t abscondi talentum tuū in terra. Ecce habes quod tuum est. Respōdēs autem dīs eius dixit ei. Serue male t piger sciēbas qz meto vbi nō semino. t cōgrego vbi nō sparsi. Oportuit ergo te cōmittere pecunia meā numularijs. t veniens ego recepisse in vtiqz qd meum est cum v̄sura. Tollite itaqz ab eo talētū t date ei qui habet decem talenta. Omni enī ha benti dabit t abundabit. ei autem qui non habet. t quod videtur habere auferet ab eo. Et in utili seruum ejcīte in tenebras exteriores ibi erit fletus t stridor dentiuz. **L.** Cū aut̄ venerit fili⁹ hoīs in maiestate sua. t oēs angeli cum co. tūc sedebit super sedem maiestatis sue. t p̄gregabū turante enī oēs gentes t separabit eos ab iniūcē. s. xiiij. b **M** **Mar. iiij. c** **Luce. viij. c** sicut pastor segregat oves ab hedis. Et statuet oves quidē a dextris. hedes aut̄ a sinistris. **T** Unc dicet rex his q̄ a dextris ciuis erūt. Venite benedicti patris mei possidete paratū vobis regū a constitutione mūdi. Esuriui enī et dedistis mihi māducare. Situi et dedistis mihi bibere. Hospes eram t collegistis me. Nudus. t operu istis me. Infirm⁹ t visitastis me. In carcere erā et venistis ad me. Tunc respondebūt ei iusti dicentes. Dīne qn̄ te vidim⁹ esurientē t paui⁹. si tientē et dedim⁹ tibi potum. Qn̄ autē te vidim⁹ hospitē t collegim⁹ te. aut nudū t cooperim⁹ te. aut quādo te vidim⁹ infirmū. aut in carcere. et venimus ad te. Et respondebūt rex dicet illis. Amen dico vobis q̄diu fecistis vni de his fratrib⁹ meis minimis. mihi fecistis. Tunc dicet et his qui a sinistris erūt. Discedite a me malediciti in ignē eternū: qui parat⁹ est diabolo t ange lis ei⁹. Esuriui enī t nō dedistis mihi manducre. Situi t nō dedistis mihi potū. Hospes eras et nō collegistis me. Nudus t nō operuistis me. Infirmus t in carcere. t nō visitastis me. Tunc responderūt. t ipi diētes. Dīne quādo te vidim⁹ esurientē. aut sitientē. aut hospitē. aut nudū. aut infirmū. aut in carcere et nō ministravim⁹ tibi. Tunc respondebit illis. dicēs. Amen dicovobis q̄diu nō fecistis vni de minoribus his: nec mihi fecistis. Et ibūt hi in suppliciū eternū: iusti **Johann. v. e** autem in vitam eternam.

L.S. De iudeoz cōfilio. de cōphendendo ie sum. de muliere que vnguento perfudit iesum. iudas premiū petit ut tradat iesuz. cenās de iuda

Mattheus

traditore suo ad discipulos loqui. oblatio ei⁹, petro dicit q̄ ter abnegaturus euz esset. Dōes ieu ad p̄m. iudas, ieu in osculo tradit. t̄ petrus auriculam seruo abscidit. Ieu falsis testibus cōdemnatur t̄ illuditur petrus tertio ab negat t̄ lachymatur.

A *E*t factū est cū cōsummasset ihūs sermones hos oēs dixit discipulis suis Scitis qz p̄ biduiz pasca fiet. t̄ fili⁹ hoīs tradet ut crucifigat. Tūc p̄gregati sūt p̄ncipes sacerdotū t̄ seniores pp̄li in atriu p̄ncipis sacerdotū, q̄ dicebat cayphas t̄ p̄siliū fecerūt vt ieu dolo tenerēt t̄ occiderent. Dicebat aut̄ nō in die festo. Ne forte tumult⁹ fieret in pp̄lo. Lū aut̄ ie sus esset in bethania in domo symonis leprosi: accessit ad eū mulier h̄ns alabastrū vnguēti preciosi. t̄ effudit sup caput ipi⁹ recubentis. Videntes aut̄ discipuli indignati sunt dicentes Ut qd p̄ditio b̄ Potuit em̄ istud venundari multo t̄ dari paupib⁹. Sciens aut̄ ieu. ait illis. Quid molesti es t̄ huic mulieri. Op̄ em̄ bonū opata ē in me. nā sp̄ paupes h̄ētis vobiscū: me aut̄ non semp h̄ēbitis. M̄ittes em̄ hec vnguentum b̄ in corp⁹ meū ad sepeliendum me fecit. Amen dico vobis. vbiqz p̄dicatū fuerit b̄ euāgeliū in toto mūdo. diceſ q̄ hec fecit in memoria ei⁹. Tunc abiit vn⁹ de duodeciñ q̄ dicebat iudas scarioth ad p̄ncipes sacerdotū. t̄ ait illis. Quid vult mihi dare t̄ ego vobis eū tradā. At illi p̄stituerūt ei triginta argenteos. Exinde q̄rebat opportunitatē vt eū traderet. Prima autē die azymoz accesserunt discipuli ad ieu dicētes. Ubi vis parem⁹ tibi comedere pasca. At ieu dixit. Ite in ciuitatez ad quendā: et dicite ei. Magister dicit tempus meum prope est. ap̄d te facio pasca cū discipulis meis. Ee fecerūt discipuli sicut cōstituit illis ieu t̄ parauerūt pasca. Vespa aut̄ facto discubebat cū duodecim discipulis suis. Et edentib⁹ illis dixit Amen dico vob. qz vnus v̄m me traditur⁹ est. Et p̄tristati valde ceperūt singuli dicere. Nūqd ego sum dñe. At ip̄e r̄ndēs ait. Qui intingit mecum manum in parapside. hic me tradet. Fili⁹ quidēhoīs vadit sic scriptū est de illo. Ne autem homini illi p̄ quem filius hominis tradet. Bonum erat ei. si natus nō fuisset hō. ille. R̄ndens autem iudas qui tradidit eū dixit. Nunqd ego sum rabbi. Ait illi. Tu dixisti. Lenantibus aut̄ eis: accepit ieu panēt benedixit ac fregit. deditqz discipul⁹ suis. t̄ ait accipite t̄ comedite. b̄ est corpus meum. Et accipiens calicem ḡras egit. t̄ dedit illis dicens. Bis bite ex b̄ oēs. Dic est em̄ sanguis meus noui testamenti. qui p̄ multis effundet in remissionem peccoz. Dico autem vobis. nō bibā amodo de b̄ genimine vritis v̄sqz in die illū cū illud bibā vobiscum nouum in regno p̄fis mei. Et hymno di-

cto exierūt in monte oliveti. Tūc dicit illis ieu Om̄es vos scandalū patiemini in me in ista nocte. Scriptū est em̄. Percutiā pastorē. et dispergentur oves gregis. Postq̄ aut̄ surrexero precedam vos in galileā. Respōdens aut̄ petr⁹ ait illi. Et si om̄is scandalizati fuerint in te. ego nū q̄ scandalizabor. Ait illi ieu. Amen dico tibi. quia in hac nocte anteq̄ gallus cantet: ter me negabis. Ait illi petrus. Etiaq̄ si oportuerit me mori tecuz: nō te negabo. Sitr. et oēs discipuli dixerunt. Tunc venit ieu cū illis in villā q̄ dicatur gethsemani. et dixit discipulis suis. Sede te hic donec vadā illuc t̄ orem. Et assumpto petro et duobus filijs zebedei cepit contrastari et mestus esse. Tunc ait illis. Tristis est aīa mea v̄sqz ad mortē. Sustinete hic et vigilate meū. Et p̄gressus pusillū p̄cidit in facie suaz orans t̄ dicens. Pater mi: si possibile ē transeat a me calix iste. Verūt nō sicut ego volo. sed sicut tu. Et venit ad discipulos suos. t̄ inuenit eos dormientes. et dicit petro. Sic nō potuistis una hora vigilare meū. Vigilate t̄ orate vt nō intratis in temptationē. Spiritus quidē promptus est. caro aut̄ infirma. Iteruz secūdo abiit: t̄ ora uit dicens. Pater mi: si non p̄t hic calix transire nisi bibam illum. fiat voluntas tua. Et venit iterum. et inuenit eos dormientes. Erant em̄ oculi eoz grauati. et relictis illis iteruz abiit t̄ orauit tertio. cundē sermonē dicens. Tunc venit ad discipulos suos. t̄ dicit illis. Dormite iā et requiescite. Ecce appropinqabit hora. et filius hoīs tradetur in manus peccator̄. Surgite ea mus. Ecce appropinquabit q̄ me tradet Adhuc eo loquente. Ecce iudas vnus de duodecim venit. et cum eo turba multa cuī gladijs t̄ fustibus missi a principib⁹ sacerdotū t̄ seniorib⁹ populi. Qui autē tradidit euz. dedit illis signū dicens. Quēcunq̄ oscular⁹ fuero: ip̄e est tenete eū. Et cōfestim accedens ad ieu dixit. Due rabbi. Et osculatus est eum. Dixitq̄ illi ieu. Amice ad quid venisti. Tunc accesserunt: t̄ man⁹ iniecerunt in ieu. et temuerūt eum. Et ecce vnus et his qui erant cum ieu. extendens manū exercit gladiū suū. et p̄cutiens seruū principis sacerdotum amputavit auriculā eius. Tunc ait illi ieu. Conuerte gladiū tuū in locū suū. Om̄nes em̄ qui acceperint gladiū: gladio peribſit. An putas qz nō possum rogare patrē meū. t̄ exhibebit mihi mō plus q̄ duodecim legiōes angelorū. Quō ergo implebūtur scripture. Quia sic oportet fieri. In illa hora dixit ieu turbis. Tāq̄ ad latronē existis cum gladijs et fustib⁹ comprehendere me. Quotidie apud vos sedebam docens in templo et nō me tenuistis. Hoc autem totum factuz est. vt adimplerent scripture prophetarū. Tunc discipuli omnes relicto

Mattheus.

eo fugerunt. At illi tenetes iesum: duxerunt ad capphā principē sacerdotum. vbi scribe et seniores pñenerat. Petr⁹ autē seq̄ba eum a longe usq; in atrium principis sacerdotum. et ingressus intro sedebat cuz ministris vt videret fine. Principes autē sacerdotuz et oē cōciliū q̄rebāt am̄ testimonium p̄ iesum. vt cum morti traderet. Et nō inuenerunt. cuz multi falsi testes accessissent. Nouissime autē venerunt duo falsi testes. et dixerunt. b̄ dixit. Possum destruere tēplum dei et post triduū reedificare illud. et surgēs princeps sacerdotū. ait illi. Nihil rñdes ad ea q̄ isti aduersum te testificant. Jesus autē tacebat. Et princeps sacerdotum ait illi. Aduero te p̄ deū viuum ut dicas nobis si tu es xp̄s filius dei. Dicit illi iesus. Tu dixisti. Verunt̄ dico vob̄. amodo videritis filiū hoīs sedentē a dextris virtut̄ dei et videntē in nubib⁹ celi. Tunc p̄nceps sacerdotum scidit vestimenta sua: dicēs Blasphemauit. Quid adhuc egem⁹ testib⁹. Ecce nunc audistis blasphemiam. Quid vobis videt̄. At illi rñdetes dixerunt. Reus est mort⁹. Tunc expuerunt in facia ei⁹. et colaphis cum cederunt. Alij autē palmas faciem ei⁹ dederunt. dicētes: Prophetisa nobis christe. Quis est q̄ te pcussit. Petr⁹ vero sedebat foris in atrio. et accessit ad eum vna ancilla. dicens. et tu cum iesu galileo eras. At ille negauit corā oībus. dicēs. nescio qd dicis. Exante autē illo ianuā vidi eum alia ancilla et ait his qui erant ibi. Ethic erat cuz iesu nazareno. Et iterum negauit cum iuramento. qz nō noui hoīem. Et post pusillum accesserunt qui stabāt et dixerunt petro. Vere et tu ex illis es. Nā et loquela tua te manifestum facit. Tunc cepit detestari et iurare. qz nō nouisset hoīem. et p̄tinuo gallus cantauit et recordatus est petrus verbi iesu quod dixerat. priusq; gallus cantet ter me negabis. et egressus foras: fleuit amare.

L.S. Jesus pilato traditur iudas laqueo se suspendit. de agro figuli. iudiciū pilati. et de baraba latrone. de clamide coccineo de corona de arundine. de genuflexione et illusionē dicētūm. Ane rex iudeoꝝ. et expuitioꝝ in eum tc. Simoni angariatione vt crucē tolleret. de felleo humore et crucifixioꝝ ei⁹. de vestimentis. de scripto rex iudeoꝝ. de crucifixioꝝ latronum. de blasphemis de tenebris factis. de dñi clamore et morte. et alijs q̄ p̄tingebāt in morte de sepultura dñi et de custodia circa sepulchrūz.

XXVII

DAne autem facto consilium inierunt oēs principes sacerdotum et seniores populi aduersus iesuz. vt cum morti tra derent. et vincutum adduxerunt eum. et tradiderunt pōtio pylato presidi. Tunc vidēs iudas q̄ cum tradidit q̄ dānatus esset. penitētia ductus retulit triginta argēteos principib⁹ sacerdotuz

et senioribus. dicens. Peccati: tradēs sanguinē iustum. At illi dixerunt. Quid ad nos. Tu vi deris et projectis argenteis in templo recessit et abiens laqueo se suspendit. Principes autem sacerdotuz acceptis argēteis dixerunt. Nō licet eos mittere in carbonā. qz p̄ciū sanguinis est. Consilio autem inito. emerunt ex illis agrum figuli in sepulturā peregrinoꝝ. Propter b̄ vocatus est ager ille acheldemac. b̄ est ager sanguis usq; in hodiernū diem. Tunc impletum est qd dictū est p̄ hieremiā pp̄hām: dicente. Et acceperūt triginta argēteos. p̄ciū app̄ciati quē app̄ciā uerūt a filiis isrl̄. et dederūt eos in agrū figuli. si cut cōstituit mihi dñs Ihsus autē stetit an p̄fidē et interrogauit eum p̄ses. dicēs. Tu es rex iudeoꝝ. Dicit illi ihūs. Tu dicis: et cū accusareſ a p̄ncipib⁹ sacerdotuz et seniorib⁹ nihil rñdit. Tūc dicit illi pylatus. Non audis q̄nta aduersum dicūt te stimonia. et nō rñdit ei ad vllū p̄bū: ita vt miratur p̄ses vehementē per diē autē solēnē p̄sueuerat p̄ses pp̄lo dimittere vnu vincutū quē voluisset. Habebat autē tūc vincutū insignē q̄ dicebatur barrabas. Lōggregatis ḡ illis dixit pilat⁹. Quē vult̄ dimittā vob̄. barrabā: an iesuz q̄ dicit xp̄s. Sciebat em̄ q̄ p̄ inuidiā tradidissent euz. Sedē te autē illo pro tribunali: misit ad cuz vpoꝝ ei⁹. dicens. Nihil tibi et iusto illi. Multa em̄ passa suz hodie p̄ visum ppter euz. Principes autē sacerdotuz et seniores p̄suaserūt pplis vt peterēt barabam. iesuz vno p̄derēt. Rñdēs autē p̄ses. ait ille. Quē vultis vobis de duob⁹ dimitti. At illi dixerunt. Barrabā. Dicit illis pilat⁹. Quid igit facia de iesu q̄ dicit xp̄s: Dicūt oēs. Crucifigaf. Ait illis p̄ses. Quid em̄ mali fecit. At illi magi clamabant: dicētes. Crucifigaf. Videbās autē pila tus qz nihil p̄ficaret s̄z magi tumultu fieret. accepta aqua lauit man⁹ corā pp̄lo dicens. Innocēs ego sum a sanguine hui⁹ iusti. vos videris. Et m̄dens vniuersus pplis. dixit. Sanguis eius sup nos et sup filios nōros. Tūc dimisit illis barrabā iesuz autē flagellatuꝝ tradidit eis vt crucif. gemit̄. Tunc milites p̄fidis suscipientes iesuz in p̄torio. cōgregauerunt ad eū vniuersam cohortē et exuētes euz chlamydē coccineā circūdederūt ei. Et plectētes coronā de spinis posuerū et sup caput ei⁹. et harū dinē in dextera ei⁹. et genn fleto an euz. illudebant ei. dicentes. Ane rex iudeorum. Et expuentes in euz. acceperūt arūdinē et p̄cutiebant caput ei⁹. Et postq; illuserūt ei. exuerunt eum chlamydē et induerunt eum vestimentis eius. et durerunt euz vt crucifigerent. Ereūtes autē inuenerūt hoīem cyreneū: noīe symonē hunc angariauerūt vt tolleret crucē eius. Et vernerunt in locū q̄ dicit golgotba. qd est calvarie locus. Et dederunt ei vnu bibere cum felle mixtum. Et cum gustasset. moluit bibere. Postq; Johā. xix. e

Act. i. 6

zach. xi. c

B

Mar. xv. a
Luce. xxiii. a
Johā. xviii. f
Mar. xv. a
Johā. xix. b

Mar. xv. a
Luce. xxiii. c
Mar. xv. a
Johā. xviii. g

Mar. xv. a
Luce. xxiii. c
Johā. xviii. s
Act. iii. c

Mar. xv. a
Luce. xxiii. c

Mar. xv. a
Luce. xxiii. c

Mar. xv. b
Luce. xxiii. d
Johā. xix. c
Mar. xv. b
Johā. xix. a

Mar. xv. b
Luce. xxiii. d

Mar. xv. b
Luce. xxiii. e
Johā. xix. e
Mar. xv. b

Mar. xv. b
Luce. xxiii. e
Johā. xix. e
Mar. xv. b

Mattheus

aūt crucifixerūt eū diuiserūt vestimēta ei? sortē
mittētes. vt implereſ qđ dictū est p. pp̄bam dicē
tē. Diuiserūt ſibi vſtīmēta mea t ſupeſtē meā
miferūt ſortē. Et ſedētes fuabāt eū. Et imposu
erūt ſup caput ei? cām ip̄i? ſcriptā. hic eſ iefuſ
rex iudeoꝝ Tūc crucifixi ſūt cū eo duo laſtōnes
vn? a dext̄is t vn? a ſinistr̄is Pretereūtes aūt
blasphemabāt eū mouētes capita ſua t dicētes
Vah q̄ deſtruiſ ſēplū dei. t t in triduo illud re
edificas. Salua temetip̄m. ſi filius dei eſ deſcē
de de cruce. Siſr t principes ſacerdotū illudene
tes cum ſcribiſ et ſeni orbiſ. dicebant. Alios ſal
uioſ fecit. ſeiſpm nō pōt ſaluū facere. Si rex iſrl̄
eſt. deſcēdat nūc de cruce. t credim? ei. Conſidit
in deo; liberet nūc eū ſi vult. Dixit em̄. qz filius
dei ſum. Idip̄m aūt t latrones q̄ crucifixi erant
cū eo impropoſerabāt ei. A ſexta aūt hora tenebre
facte ſunt ſup vniuersam terrā vſq; ad horā no
nā. Et circa horā nonā clamauit iefuſ voce ma
gna. dicens. Hely hely. lama eſebthani. Hoc eſt
De? me? de? me? vt qd̄ dereliqſti me. Quidā aūt
illic ſtātes; t audiētes dicebāt. Heliā vocat iſte
Et cōtinuo currēns vn? ex eis acceptā ſpongīā
implenit aceto: t imposuit barūdini: t dabat ei
bibere. Ceteri vero dicebant. Sine videam? an
vēiat helias liberās eū. Iefuſ aūt itey clamās
voce magna emiſit ſp̄m. Et ecce velum templi
ſcissum eſt in duas ptes. a ſummo vſq; deorsuſ
Et terra mota eſt: t petre ſaiſſe ſunt. t monumē
ta apta ſunt. t multa corpa ſctōꝝ q̄ dormierant
ſurrexerūt. Et exeuentes de monumētis poſt re
ſurrectionē ei? venerūt in ſctāz ciuitatē: t appa
ruerūt multis. Cētūrio aūt t q̄ cū eo erāt cuſto
diētes iefuſ. viſo terremotu t h̄is q̄ ſiebāt: timu
erūt valde: dicētes. Vere fili? dei erat iſte. Erāt
aūt ibi mulieres multe a lōge: q̄ ſecute crāt iefuſ
a galilea ministrātes ei. iter q̄s erat maria mag
dalene. t maria iacobi t iοſeph m̄f. t m̄f filioꝝ
zebedei. Cū aūt ſero factū eſſet venit qdā hō di
ues ab arimathia noīe iοſeph. q̄ t ip̄e diſcipul
erat iefu. Hic accessit ad pilatū. t petiſt corpuſ
ieſu. Tūc pylat? iuſſit reddi corpuſ. Et accepto
corpe iοſeph iuoluit illud in ſyndonē mūda et
poſuit illud in monumēto ſuo nouo qđ exctde
rat in petra. Et aduoluſt ſaxū magnū ad oſtiuſ
monumenti: t abiſt. Erat aūt ibi maria magda
lene et altera maria ſedētes p̄ ſepulchꝝ. Altera
aūt die q̄ eſt poſt parafeuen. cōuenērūt prin
ciſpes ſacerdotum et pharisei ad pylatū dicentes
Dñe recordati ſumus. qz ſeductor ille dixit ad
hic viuens: poſt tres dies resurgā. Iube ḡ cu
ſtodi ſepulchꝝ vſq; in diē tertiu. ne forte veni
ant diſcipuli ei? et furenſt eū. et dicāt plebi ſurre
xit a mortuis. et erit nouiſſim? error peior p̄ ore.
Ait illis pylat?. Habetis cuſtodiā. Ite cuſtodi
te ſicut ſciſis. Illi aūt abeūtes. munierūt ſepul

chrūm ſignantes lapideum cum cuſtodiibus.

C E. S. Resurrecio dñi. et qualiter apparuit
poſt hec. de pecunia data cuſtodiibus et manda
tum de baptiſmate. **Ca. XXVIII**

T Espere aūt ſabbati q̄ lucescit in prima
ſabbati. venit maria magdalene et al
tera maria videre ſepulchrum. Et ecce
terre motus factus eſt magn?. Angelus em̄ dñi
deſcendit de celo. et accedens reuoluſt lapideum
et ſedebat ſuper eū. Et erat aspectus eius ſicut
fulgor. et vſtimentū eius ſicut nix. Pr̄timore
autē eius exterriti ſunt cuſtodes. t facti ſunt ve
lūt mortui. Respondens aūt angel? dixit mulie
rib? Nolite timere vos. Scio em̄ q̄ ihesuſ q̄ cru
cifixus eſt q̄ritis. Non eſt hic ſurrexit em̄: ſic di
xit. Venite t videte loctū: vbi poſitus eſt dñs.
Et cito eunteſ dicite diſcipulis eius. qz ſurrexit
et ecce precedet vos in galileam. Ibi eū videbi
tis. ecce prediri vobis. Et exierūt cito de monu
mento cū timore t gaudio magno currentes nū
ciare diſcipuliſ eius. et ecce ihū ſoccurrit illis
dicenteſ. Ave te. Ille autē acceſſerūt t tenuerūt
pedes eius t adorauerūt eū. Tunc ait illis ih
esuſ. Nolite timere. Itc nunciate fratribus meis
vt eant in galileā. ibi me videbūt. Que cū abiſ
ſent. ecce quidā de cuſtodiib? veneſt in ciuitatē
et nunciauerūt principib? ſacerdotū oīa q̄ facta
fuerant. Et cōgregati cū ſeniorib? conſilio acce
pto pecuniā copioſam dederūt militib? dicen
teſ. Dicite qz diſcipuli eius nocte veneſt. t fu
rati ſunt eum nobis dormientib? et ſi hoc audi
tum fuerit a preſide: nos ſuadebim? ei. t ſecuros
vos faciemus. At illi accepta pecunia: fecerunt
ſicut erant edocti. Et diuulgatū eſt verbū iſtud
apud iudeos vſq; in ho diernū diem. Undecim
autem diſcipuli abierunt in galileam in montē
vbi cōſtituerat illis iheſuſ. Et videntes eū ado
rauerūt quidā autē dubitauerūt. Et accedens
ihesuſ: locutus eſt eis dicens. Data eſt mihi oīis
potestas in celo t terra. Eūtes ergo docete om
nes gentes baptiſtantes eos in noīe patris t fi
lii et ſp̄i ſancti. docenteſ eos ſeruare oīa q̄cūq;
mandauſ vobis. Et ecce ego vobis ſum oīb?
diebus vſq; ad conſummatiōne ſeculi.

Expliſit euāgeliū fm Mattheū Incipit pro
logus ſci Hieronymi in euāgeliū fm Marcū
Marcus euāgelistā dei elect? t petri i
baptiſmate fili? atq; in diuino fm o
ne diſcipul?, ſacerdotū in iſrlagēns
fm carnē leuita. ad fidē xpi puerſus
euāgeliū in italia ſcripſit. oīdens in co qd̄ t
generi ſuo deberet t xpo. Nam initū principij
in voce ppheticie exclamatiōis institueſ ordine
leuitice electionis ostendit. vt p̄dicans p̄deſti
natū iohem filiū zacharie in voce angeli an
nunciatiōis emiſſum. non ſolū verbū carnē factū

Marcus

sed et corp^o dñi in oīa p^{ro}bū diuīne vocis aīatū in initio euāgelice p^{re}dicationis ostenderet. vt q̄ hec legens sciret cui initiū carnis in dño. et iesu aduenientis habitaculū caro deberet agnosce re. atq̄ in se p^{ro}bū vocis qd̄ in cōsonantib^r p^{re}dide rat inueniret. Deniqz cuī pfecti euāgeliū opus intrans et a baptismo dñi p^{re}dicare deū inchoās nō laborauit nativitatē carnis quaz in priorib^r viderat dicere. sed totius exp̄mens expositionē descriti. ieiuniū numeri. temptationē diaboli. cō gregationē bestiarū et ministeriū p^{ro}tulit angelorum. et instituens nos ad intelligendū singula in breui cōpingens nec auctoritatē facte rei demeret: et pficiendi opis plenitudinē nō negaret Deniqz amputasse libi post fidē pollicē dicit. vt sacerdotio reprob^r haberef. sed tm̄ p^{re}senticns fi dei predestinata potuit electio. vt nec sic in ope p^{ro}bū p^{ro}deret qd̄ prius meruerat in genere. Nam a lexandrie ep̄pus fuit. Lui^r per singula opus fuit scire et euāgeliū i se dicta disponere. et disciplinā legis in se agnoscere et diuinā in carne dñi intel ligere naturā. Que in nos primū requiri oportet. debinc inquisita volum^r agnosci habentes mercedē exhortationis. qm̄ qui plantat et qui rigat vñū sunt. qui autem incrementū prestat. de^r est.

Explicit plog^r Incipit euāgeliū sīm Marcū.
L.S. De sancto iohāne baptista. et victu et habitu eiusdē. baptizat^r iesus et tēptatus vicit p^{re}dicans penitentiā petrū et ceteros sequi iubet hoīem ab imūdo spū eripuit. socrū petri a febribus liberat leprosum mundat. La.I.

spūs expulit eū in desertū. et erat in deserto qua draginta dieb^r et qdraginta noctib^r. et tēptabat a satana. Eratqz cū bestiis. et angeli misstrabat illi. Postq̄ autē tradit^r est iobes. venit iesus in galileā p^{re}dicās euāgeliū regni dei. et dicēs. Qm̄ impletū ē tps. et appropiūqbit regnū dei. H̄eni t̄gmini et credite euāgilio. et p^{re}teries secus mare galilee. vidit symonē et andrea fratre eius. mittētes rhetia in mare. Erat em̄ p^{re}scatores. Et dixit eis iesus. Venite post me. et faciā vos fieri p^{re}scatores hoīm. Et p^{ro}tin^r relictis rhetib^r secuti sunt eū. Et p^{ro}gressus inde pusillū vidit iacobū zebēdei et iobem fratrē ei^r. et ip̄os cōponētes rhetia in naui. et statim vocauit illos. et relictō p^{re} suo zebedeo in naui cū mercenarijs secuti sūt eū. et ingrediūtur capharnaū. et statī sabbat^r ingressus in synagogā docebat eos. Et stupebant sup doctrinā ei^r. Erat em̄ docēs eos q̄si p^{ro}tatez h̄ns et nō sic scribe. Et erat in synagoga eoz hoī in spū immūdo et exclamauit. dicens. Quid nob̄ et tibi Iesu nazarene. Venisti pdere nos. Scio q̄ sis factū dei. Et p^{ro}minat^r est ei iesus: dicēs. Obmutescē. et eri de hoīc. Et discerpēs cuī spū imūdus. et exclamās voce magna. exiit ab eo. Et mirati sūt oēs. ita ut cōqreret int̄ se. dicētes. Quid nā est. b. Que nā doctrina hec noua. Qui in p^{re}te spiritib^r immūdis impat. et obediūt ei. Et p^{ro}cessit rumor ei^r statim in oēm regionē galilee. et p^{ro}tin^r egrediētes de synagoga. venerūt in domū symonis et andree cū iacobo et iohāne. Recubebat autē socrus symonis febricitās. et statī dicūt ei de illa. Et accedēs eleuauit cā ap̄phensa manu ei^r. et cōtinuo dimisit eā febris. et misstrabat eis. Vespe autē facto cū occidisset sol. afferebat ad eū oēs male h̄ntes et demonia h̄ntes. et erat oēs ciuitas cōgregata ad ianuā. et curauit multos q̄ verabātur varijs languorib^r. et demonia multa ejiciebat: et nō sinebat ea loqui. qm̄ sciebant eū et diluculovalde surgēs egressus abiit in desertū locū. ibiqz orabat. et p^{ro}secut^r est eū symō et q̄ cū illo erat. et cū inuenissent eū. dixerūt ei. qz oēs q̄rūt te: et ait illis. Eam^r in primos vicos et ciuitates. vt et ibi p^{re}dicē. Ad h̄ em̄ veni. et erat p^{re}dicās in synagogis eoz et in oī galilea. et demonia ejiciēs. et venit ad cū leprosus deficās eū. et genuflexo dixit Si vis potes me mūdare Iesus autē miser^r ei^r exrēdit manū suā. et tangēs eū ait illi. Volo. Mūdare. Et cū dixisset: statī discessit ab eo lepra. et mūdat^r est. et cōminat^r est ei. statī qz eiecit illū. et dicēt ei. Vide nemini dixeris. s̄ va de oīnde te p^{ri}ncipi sacerdotū. et offer p^{re} emūdatio ne tua q̄ p^{re}cipit moyses in testimoniu illis. et egressus cepit p^{re}dicare et diffamare symonē. ita ut iam nō posset manifeste introire i ciuitatē. s̄ fo ris in deftis locis eē. et pueniebat ad eū vndiqz

Luce.iii.a
Mat.iii.b

Mat.iii.c
Act.iii.8

Mat.iii.d
Luce.v.b

Mat.iii.e
Luce.ii.5

Mat.iii.f
Luce.iii.c

Mat.vii.6
Luce.ii.5

Mat.viii.6
Luce.iii.f

Mitium euān

gelij iesu xp̄i filij dei sic scri p̄tū est in esaia pp̄ba. Ecce mitto angelū meū aī faciē tuā. q̄ pp̄abit viā tuā aī te. Vot clamātis in [deserto]. Parate viā dñi. rectas facite semitas ei^r. Fuit in de

serto iobes baptizās. et p^{re}dicans baptismū pnie in remissionē pctōv. Et egrediebatur ad eū oīs iudee regio. et h̄ierosolymite vniuersi. et baptiza banū ab illo in iordanis flumine cōfitētes pctā sua. Et erat iobes vestit^r pilis cameloz et zona pellicea circa lūbos eius. et locustas et mel silue strē edebat. et p^{re}dicabat dicēs Veniet fortior me post me. cui^r nō sum dign^r p̄cūbēs soluere corrigaz calciamētoz ei^r. Ego baptizauī vos aqua ille p^{ro}batizabit vos spūscō. et factū est i dieb^r illis venit iesus a nazareth galilee et baptizat^r est a iobe in iordanē. et statī ascēdens de aī vi dit celos aptos. et sp̄mst̄m tanq̄ colubā descendētē et manentē in ip̄o. Et vox facta ē de celis Tu es fili^r me^r dilect^r. in te. cōplacui. Et statim

Q i

Marcus

L.S. Paralyticū iubet tollere grabatū. leui alphei se sequi iubet, et dicit nō esse opus sanis medicū, discipuli sabbato spicas euellūt. **II**

Et iterū intravit capernaum post dies octo, et audiūt est q̄ i domo eēt et p̄ueni rūt multi, ita ut nō caperet neq; adianuā et loqbat eis p̄bū. Et venerūt ad eū ferentes paralyticū q̄ a q̄ttuor portabat. Et cū nō possent offerre eū illi p̄ turba, nudauerūt tectū ubi erat, et patefacientes submiserūt grabatū in quo paralyticus iacebat. Eū aut̄ vidisset iesus fidē illoꝝ ait paralytico Fili dimittūf tibi pctā tua. Erant autē illi quidā de scribis sedētes et cogitātes in cordib⁹ suis Quid h̄ sic loquit̄. Blasphemat. Quis pōt dimittere pctā nisi solus de⁹ Quo statim cognito iesus spū suo, qz sic cogitarent intra se, dicit illis. Quid ista cogitatis in cordib⁹ vestris. Quid est facilius dicere paralytico, dimittitur tibi pctā tua, an dicere. surge tolle grabatum tuū et ambula. Ut aut̄ sciatis, qz fili⁹ hōis habet ptātem in terra dimittendi pctā, ait paralytico. Tibi dico, surge tolle grabatū tuū, et vade in domū tuā, et statim surrexit ille, et sublato grabato abiit inde corā om̄ib⁹, ita ut mirarent̄ oēs, et honorificarent deū: dicētes, qz nunq̄ sic vidim⁹. Et egressus est rursus ad mare, om̄isq; turbaveniebat ad eū, et docebat eos. Et cū p̄teriret vidit leui alphei sedentē ad teloneuꝝ, et ait illi. Seq̄re me. Et surgens secut⁹ est eū, et factū est cum accūberet in domo illi, multi publicani et pctōres simul discubebat cū iesu et discipulis eius. Erant em̄ multi q̄ seq̄bant eū. Et scribe et pharisei videntes, qz manducarent eū publicanis et pctōrib⁹, dixerūt discipulis ei⁹. Quare cū publicanis et pctōrib⁹ manducat et babit maḡ vester. Hoc audito iesus, ait illis. Nō uesse ha bent sani medico, sed q̄ male h̄it. Nō em̄ veni uocare iustos, sed pctōres. Et erant discipuli iohānis et pharisei ieunantes, et veniūt et dicūt illi. Quare discipuli iobis et phariseoz ieunāt, tui autē discipuli nō ieunāt. Et ait illis iesus. Nū quid possunt filii nuptiar̄ q̄diu cū illis sponsus est ieunare. Quato tpe h̄nt secuꝝ sponsuꝝ n̄ possunt ieunare. Venient aut̄ dies cū auferetur ab eis sponsus et tūc ieunabūt in illis dieb⁹. Nemo assumentū pāni rūdis assuit vestimento veteri. Alioqñ auferit supplementū nouū a veteri, et maior scissura fit, et nemo mittit vinū nouū in vtres veteres. alioqñ dirūpēt vinū vtres, et vinū effundet et vtres pibūt. Sed vinū nouū in vtres nouos mitti debet. Et factū est iterū cū dñs sabbatis ambularet p̄ sata, et discipuli ei⁹ ceperūt p̄gredi et vellere spicas. Pharisei autē dicebant ei. Ecce quid faciunt discipuli tui sabbatis qd non licet. Et ait illis. Nūq̄ legistis qd fecerit dñs quādo necessitatē habuit, et esurijt

ipe et qui cū eo erant, quō introiuit in domū dei sub abia thar principe sacerdotū, et panes pposi tionis manducauit quos nō licebat manducare nisi solis sacerdotibus, et dedit eis et qui eū eo erant. Et dicebat eis. Sabbatū ppter hoīem factum est et nō homo ppter sabbatū. Itaq; dñs est filius hominis etiam sabbati,

L.S. In synagoga sabbato curat habentē aridam manū, et multos sanat, et spiritus immūdi clamabant. Tu es filius dei, duodecim noīa a postoloꝝ. Scribe dicebant q̄ in principe demōnorum ejceret demonia matrē et frates dicit qui faciunt voluntatē dei.

Et introiuit iterū in synagogā, et erat ibi homo h̄ns manū aridam, et obseruabat eū si sabbatis curaret, ut accusarēt illū. Et ait homini habenti manū aridam. Surge in mediū. Et dicit eis. Licet sabbatis benefacere an male, aīam saluaz facere an p̄dere. At illi tacabant. Et circūspiciens eos in ira cōtristatus super cecitate cordis eorū dicit homini. Extende manū tuam. Et extendit, et restituta est man⁹ illi. Exēutes autē pharisei, statim cū herodianis consiliū faciebant aduersus eū, quō eū p̄derent. Jesus aut̄ cū discipulis suis secessit ad mare, et multa turba a galilea et iudea secuta est eū, et ab h̄ierosolymis et ab idumea et trans iordanē, et q̄ circa tyru et sydonē, multitudo magna audientes q̄ faciebat venerūt ad eū. Et dixit iesus discipulis suis, ut in nauicula sibi defuissent ppter turbam ne cōprimerent eū. Multos em̄ sanabat, ita ut irruerent in eū, ut illū tangerent quōt q̄t habebant plagas. Et spūs immūdi cū illū vi debant p̄cidebant ei, et clamabant dicentes. Tu es fili⁹ dei. Et vehementē cōminabat eis; ne manifestarent illū. Et ascendens in monte vocauit ad se q̄s voluit ip̄e, et venerūt ad eū. Et fecit ut essent duodecim cū illo, et ut mitteret eos p̄dicare. Et dedit illis ptātem curandi infirmitates et ejiciendi demonia. Et imposuit symoni nomen petr⁹, et iacobū zebedei, et iohēm fratrē iacobi, et imposuit eis noīa boanerges, qd est fili⁹ toni trii. Et andrea et philippuz et bartholomeū et mattheū, et thomā et iacobū alphei et thadeū et symonē chananeū, et iudā scarioth q̄ et tradidit illum. Et veniūt ad domū, et cōuenit itez turba ita ut nō possent neq; panē manducare. Et cū audissent sui exierūt tenere, eū. Dicebant enī qm̄ in furore p̄sus est. Et scribe q̄ ab h̄ierosolymis descendebat qm̄ beelzebub habet, et qz in principe demonior̄ ejicit demonia, et cōuocatis eis, i parabolis dicebat illis. Quō pōt satanas saīhanā ejercere. Et si regnū in se diuidatur, nō pōt regnū illud stare. Et si dom⁹ sup semetiām dispartiat, nō pōt dominus illa stare. Et si satanas p̄surrexerit in semetiām, dispa-

Marcus

titus est, et nō poterit stare, sed finez habet. Ne-
mo potest vasa fortis ingressus in domū diripe-
re nisi prius fortē alliget, et tūc domū ei⁹ diri-
piet. Amen dico vobis qm̄ oia dimittent̄ filijs
hoīm pctā et blasphemie quib⁹ blasphemauer-
runt. Qui autē blasphemauerit in sp̄m sc̄tm̄ nō
habebit remissionē in eternū. H̄ reus erit eterni
delicti, qm̄ dicebat sp̄m īmūdum habet. Et veni-
unt mater eius et fratres, et foris stantes mise-
runt ad euz vocantes euz. Et sedebat circa euz
turba, et dicunt ei, Ecce mater tua, et fratres tui
foris q̄runt te, et respōdens eis ait. Que c̄st mat-
mea et fratres mei, et circūspiciens eos q̄ in cir-
cūtu eius sedebant, ait, Ecce mater mea et fra-
tres mei. Qui em̄ fecerit voluntatē dci, hic fra-
ter meus et soror mea et mater mea est.

L.S. Parabolā seminātis dicit de mēsura
de semine iactato in terram, de grano synapis,
nauigans tempestatē sedat. **La. IIII.**

Et iteruz cepit docere ad mare, et cōgre-
gata est ad eū turba multa, ita vt in na-
uim ascendens sederet in mari, et om̄is
turba circa mare sup terrā erat, et docebat eos ī
parabolis multa, et dicebat illis in doctrina sua
Audite. Ecce exi⁹ seminans ad seminandū. Et
dum semiat; aliud cecidit circa viā, et venerūt vo-
lucres celi et comedēsūt illud. Aliud ḥo cecidit
sup petrosa vbi nō habuit terrā multā, et statim
exortū est, qm̄ nō habebat altitudinē terre, et qm̄
exortus est sol exestuauit, et eo q̄ nō habebat ra-
dicem, exaruit. Et aliud cecidit in spinas, et ascē-
derūt spine et suffocauerūt illud, et fructū nō de-
dit. Et aliud cecidit in terrā bonā et dabat fru-
ctū ascendentē et crescentē et afferebat, vñū tri-
cesimū, et vñū sexagesimū, et vñū centesimū.
Et dicebat, Qui habet aures audiendi, audiat.
Et euz esset singularis, interrogauerūt euz h̄i q̄
euz eo erāt duo decim parabolā. Et dicebat eis
Vobis datuz est nosse mysteriū regni dei, illis
autē qui foris sunt in parabolis oia fiūt, vt vi-
dentes videant, et nō videant, et audiētes audi-
ant et nō intelligāt, neqñ cōuertant et dimittant
eis pctā. Et ait illis, Nescitis parabolā h̄āc. Et
quō om̄is parabolas cognoscetis. Qui seminat
ḥbū seminat, h̄i aut̄ sunt q̄ circa viā vbi seminat
ḥbū, et euz audierint, cōfestim venit satanas et
aufert ḥbū qd̄ seminatu⁹ est in cordib⁹ eoz. Et
h̄i sunt similiter qui sup petrosa seminant, q̄ euz
audierint ḥbū; statim cū gaudio accipiūt illud,
et nō h̄nt radicē in se, sed t̄pales sunt, deinde or-
ta tribulatione et psecutiōe ppter ḥbū, cōfestim
scandalizant. Et alij sunt q̄ in spinis seminātur
h̄i sunt q̄ verbū audiūt et erūne seculi et deceptio-
diuitiaz, et circa reliqua cōcupiscentie introeū-
tes suffocant ḥbū, et sine fructu efficiēt. Et h̄i sūt

qui sup terrā bonā seminati sunt, q̄ audiūt ḥbū
et suscipiūt, et fructificant vñū tricesimū, vñū se-
xagesimū, et vñū centesimū. Et dicebat illis, Nū
qd̄ venit lucerna vt sub modio ponat aut sub le-
cto. Nōne vt sup candelabru ponat. Non est em̄
aliqd̄ absconditū qd̄ nō manifestet nec factū est
occultū qd̄ nō veniat in palā. Si quis h̄z aures
audiendi audiat, et dicebat illis, Videlte qd̄ au-
diatis. In q̄ mēsura mensi fueris, remetiet vob̄
et adjicet vobis. Qui em̄ h̄z dabif illi et q̄ nō h̄z
etiā qd̄ h̄z auferet ab eo, et dicebat, Sic ē regnū
dei quēadmodū si h̄o iaciāt sementē in terraz et
dormiat, et exurgat nocte et die et semen germiet
et increscat dū nescit ille. Ultro em̄ terra fructifi-
cat primū herbā, dcinde spicā, dcinde plenū fru-
mentū in spica. Et cū ex se p̄duxerit fructū statiz
mittit falce, qm̄ adest messis, et dicebat, Eui assū
milabim̄ regnū dei, aut cui parabole cōparabi-
mus illud. Sicut granū synapis qd̄ cū seminatū
fuerit in terra min⁹ est oib⁹ semib⁹ q̄ sunt in ter-
ra, et cū natū fuerit ascendit in arbore, et fit mai⁹
oib⁹ olerib⁹ et facit ramos magnos, ita vt pos-
sint sub vimbra ei⁹ aues celi habitare, et talib⁹ ml̄
tis pabolis loqbaſ eis ḥbū put poterāt audire
fine pabola aut̄ nō loqbaſ eis Seorsuz aut̄ disci-
pulis suis discriberat oia. Et ait illis ī die illa cū
sero esset factū, Transeam̄ cōtra. Et dimittētes
turbā assumūt cum ita vt erat in nauim, et alie na-
ues erāt cū illo, et facta est pcella magna venti
et fluci⁹ mittebat in nauim, ita vt implereſ nauis
et erat ipē in pupi sup ceruical dormēs, et exci-
tant eū, et dicūt illi, Magister nō ad te p̄tinet, qr̄
perim̄. Et exurgens cōminatus est vento, et di-
xit mari, Tace, obmutesce, et cessauit vent⁹ et fa-
cta est tranquillitas magna. Et ait illis, Quid ti-
midi estis, Necdū h̄abetis fidē, et timuerūt timo-
re magno, et dicebant ad alterutru⁹ Quis putas
est iste, qr̄ ventus et mare obediuunt ei.

L.S. Demonioruz legiōne ab hoīe expellit,
sanat mulierē a profluvio sanguis archisinago-
gi, filiam mortuam suscitavit. **La.V.**

Et venerūt trans fretū maris in regionē
gerasenoꝝ. Et exiūti ei de nauī statim
occurrit de monumētis h̄o ī spū īmūdo
q̄ dōmīclū h̄ebat ī monumētis, et neq̄ cathēis
iam q̄sq̄ poterat eū ligare, qm̄ sepe cōpedib⁹ et
cathēis vinc⁹ dirupisset cathēnas et ſpedes cō-
minuisset, et nemo poterat eū domare, et sp̄ die ac-
nocte ī monumētis et ī mōtib⁹ erat clamās, et cō-
cidens ſe lapi⁹. Vides aut̄ ieu⁹ a longe cucur-
rit, et adorauit eū, et clamās voce magna, dixit,
Quid mihi et tibi ieu⁹ fili dei altissimi, Adiuro
te p̄ deū ne me torqas, dicebat em̄ illi, Eri spū
īmūde ab hoīe isto, et infrogabit eū, Qd̄ tibi no-
men est, et dicit ei, Legio mihi nomē est, qr̄ multi

Q ij

L
Mat. v. b
Luce. viij. c
t. ri. a
Mat. x. c
Luce. viij. e

Mat. vii. a
Luce. viij. f

Mat. xiij. b
t. xxv. e
Luce. viij. c
t. ix. d

Mat. xiij. d
Luce. xiij. d

Mat. xiij. e

Mat. viij. c
Luce. viij. d

Mat. viij. c
Luce. viij. d

Mat. viij. e

Mat. viij. c
Luce. viij. d

Mat. viij. c
Luce. viij. d

A
Mat. viij. d
Luce. viij. d

Mat. viij. e

Mat. viij. c
Luce. viij. d

Mat. viij. b
Luce. viij. b

Marcus

B sum, et depcabat eum multum ne se expelleret extra
regionem, erat autem ibi circa motu grec porcos magni
pascens i agris, et depcabant eum spus, dicentes.

*Mat. viii. d
Luce. viii. e*

Ditte nos in porcos, ut in eos introeamus. Et concessit ei statim iesus, et crentes spus immu-
di introierunt in porcos, et magno impetu grec
precipitatus est in mare ad duo milia et suffocatus sum
in mari. Qui autem pascebatur eos fugerunt et nuncia-
nerunt in ciuitatem et in agros, et egressi sunt videre
quod esset facti, et venerunt ad iesum, et vident illum quod
a demonio verabatur sedentem vestitum et sane mentis,
et timuerunt. Et narraverunt illis quod viderant quoniam
factum esset ei quod demonium habuerat; et de porcis,

Luce. viii. f

etrogare ceperunt eum ut discederet de simbolo eorum.
Quicunque ascenderet nauim cepit illum decipari quod a
demonio verat fuerat ut esset cum illo, et non admisit
eum, sed ait illi, Vade in domum tuam ad tuos et
anuncia illi quod tibi dominus fecerit, et misericordia tua.
et abiit et cepit predicare in decapoli, quanta sibi fe-
cisset iesus, et oculis mirabatur, et cum ascendisset ie-
sus in nauim rursus trans fretum, conuenit turba
multa ad eum, et erat circa mare, et venit quodam de ar-
chisynagogis nomine iayrus, et videns eum perdidit ad
pedes eius et depcabat eum multum, dicens, quam filia
mea in extremis est. Veni impone manum tuam super
eam, ut salua sit et vivat. Et abiit cum illo; et sequitur
eum turba multa, et compromebat eum, et mulier quae
erat in pflumio sanguinis annis duodeci et fuerat
multa pressa a copulibus medicis, et erogaverat
oia sua: nec quicquam perficerat, sed magis deterretur habebat
cum audiisse de iusu venit in turba retro et tetigit
vestimentum eius. Dicebat enim quod si vobis vestimentum eius
retigeret, salua ero. Et confestim fiscus est fons
sanguinis eius et sensit corpus, nec sanata esset a pla-
ga, et statim iesus in semetipso cognoscet virtutem
quae exierat de illo puerus ad turbam, aiebat. Quis
retigit vestimenta mea, et dicibant ei discipuli sui
Vides turbam proximamente te: et dicas quod me tetigit
et circumspectabat videre eam quod habebat fecerat. Mulier
quae timens et tremens sciens quod factum esset in se
venit et perdidit amorem eum et dixit ei oculum veritatem. Ille
autem dixit ei, Filia fides tua te saluavit, vade in
pace, et esto sana a plaga tua. Adhuc eo loquente
venit nucus ad archisynagogum: dicentes, nec filia
tua mortua est. Quid ultra veras magistrum. Ies-
sus autem auditus quo dicens, ait archisynago-
go, Noli timere, tu non morieris, et non admisit quem
quod se sequi: nisi petrum et iacobum et iohannem fratres
iacobi. Et venit in domum archisynagogi, et vi-
dit tumultum, et flentes et euilates multum, et ingressus
autem illis. Quid turbamini et plorat. Puella
non est mortua sed dormit. Et irridebat eum. Ipse ve-
ro ciectis oculis assumit patrem et matrem puerelle, et
qui secum erant, et ingrediuntur ubi puella erat ia-
cens et tenet manus puerelle, ait illi, Zabitacumi,
quod est interpretum, Puella tibi dico surge. Et conse-

stim surrexit puella, et ambulabat. Erat autem anno duodecim, et obstat puerum stupore magno. Et precepit illis vehementer ut nemo id sciret, et iussit dari illi manducare.

*C. S. Dicebat iesus fabri filium, prophetam non si
ne honore esse nisi in patria sua. vocat duodecim
et cepit eos mittere binos cum preceptis. Herodes
dirigit iustum iohannem baptistam, alii dicebant quod
herodus est, alii quod ppeta. de capite iohannis de regres-
su apostolorum ad iesum, de quoniam panibus et duobus pisci-
bus iesus super mare ambulat, et infirmos sanat
et quotquot tangebant eum salui fiebant. VI.*

*E T egressus inde abiit in patram suam, et sequitur
eum discipuli sui. Et facto sabbato
cepit in synagoga docere, et multi audi-
tes admirabantur in doctrina eius, dicentes. Unde huic
hec oia. Et quod est sapientia quod data est illi, et virtutes ta-
les quod per manus eius efficiuntur. Non enim hic est fabri filius
marie frater iacobi et ioseph et iudeus et symonis,
Non et sorores eius hic nobiscum sunt. Et scandaliza-
batur in illo, et dicebat illis iesus, quod non est ppeta
sine honore nisi in patria sua, et in domo sua et in
cognitione sua. Et non poterat ibi virtutem ullam fa-
cere: nisi paucos infirmos imposuit manibus curra-
vit, et mirabatur propter incredulitate eorum, et circu-
lavit castella in circuitu docentes. Et vocauit duos
decim et cepit eos mitrare binos, et dabat illis po-
testatem spirituum imundorum. Et precepit eis ne quod tollerent
in via nisi virginem, non peram, non panem, ne
quod in zona es, sed calciatos sandalijs, et ne induerent
duabus tunicis, et dicebat eis, Quocumque in-
troieritis in domum illuc manete donec ereatis inde
et quicumque non receperint vos neque audierint eum
tentes inde excutite puluerem de pedibus vestris in testi-
monium illis. Et exercentes predicabant ut perniaciam agerent,
et demonia multa evictabant, et unguebat oleo
multos egros et sanabant. Et audiuit rex hero-
des, manifestum enim factum est nomine eius, et dicebat,
Quia iohannes baptista resurrexit a mortuis et pro-
pterea virtutes operantur in illo. Alii autem dicebant
quod herodus est, alii quod dicebatur quod ppeta est, quasi vi-
erit ex prophetis. Quo auditio herodes ait. Que ego
decollavi iohannem, sed a mortuis resurrexit. Ipse ei
herodes misit ac tenuit iohannem et vixit eum in car-
cerem propter herodiadem uxori philippi fratribus sui, quod
duxerat eam. Dicebat enim iohannes herodi, Non licet
tibi habere uxori fratris tui. Herodias autem insi-
diabatur illi, et volebat occidere eum, nec poterat
herodes autem metuebat iohannem sciens eum virum in
stum et secum et custodiebat eum, et auditio eo multa
faciebat et libet eum audiebat, et cum dies oportunus
accidisset, herodes natum sui cenam fecit principibus
tribunis et primis galilee. Quicunque introisset filia
ipsius herodiadis et saltasset et placuisse herodi:
simulque recubebat rex ait puerelle, Petete a me quis
vis, et dabo tibi, et iuravit illi, quod quicquid petieris da-*

*Mat. ix. c
Luce. viii. f*

*Mat. ix. c
Luce. viii. f*

*Mat. ix. c
Luce. viii. f
D*

Mat. ix. c

Mat. ix. c

Marcus

bo tibi: licet dimidiū regni mei. Que cuī exisset: dixit mīsi sue. Quid petam. At illa dixit. Ea put iobis baptiste. Lūcū introiſſet statim cū feſtinatione ad regē petiuit dicens. volo ut ptiñ des mībi in disco caput iobis baptiste. et cōtristatus ē ret. Propt̄ iuſurādū t ppter filiū discū bentes noluit eā cōtristare ſz missio ſpculatore pcepit afferri caput ei⁹ in disco. t decollauit cū in carcere. Et attulit caput ei⁹ in disco. et dedit illud puella. t puella dedit mīsi sue. Quo audito discipli ei⁹ venerūt t tulerūt corp⁹ ei⁹ t posuerūt illud in monumēto. Et cōueniētes apli ad iesuſ renūcauerūt ei oīa q̄ egerant t docuerāt. Et ait illis. Venite ſeorsum in desertū locū. t req̄escite pufillū. Erāt em̄ q̄ veniebat t rediebat multi. et nec ſpaciuſ māducādi hēbant. Et ascendētes in naum abierūt i desertū locū ſeorsuſ. et viderūt eos abeūtes t cognouerūt multi. t pedeſtres d̄ oīb⁹ ciuitatib⁹ cucurrerūt illuc t puerūt eos. Et exiens vidit turbā multā iesuſ et miser⁹ eſt ſup eos. qz erant ſicut oues nō hēntes paſtoře. t cepit illos docere multa. et cū iam hora multa fieret. acceſſerūt diſcipuli ei⁹ dicētes. Desert⁹ ē locus hic. et iaz hora pterij. dimitte illos. vt eū tes in prias villas t vicos emāt ſibi cibos q̄ ſ māducēt. Et r̄iſ ait illis Date illis māducare. et dixerūt ei. Eūtes emam⁹ duceatis denarijs panes t dabim⁹ illis māducare. et dixit eis. Quot panes hētis. Ite t videte. et cū cognouiffent diſcipli. Quiqz. Et duos pifces. et pcepit illis vt ac cūbere facerent oēs h̄in cōtubilla ſup viride fenū. et diſcubuerūt in ptes p centenos et qnq̄ge nos. t accepti qnqz panib⁹ t duob⁹ pifcib⁹ intuens in celū bñdixit t fregit panes. t dedit diſcipulis ſuis vt ponerēt aī eos. t duos pifces diſuſit oīb⁹. et māducauerūt oēs. t ſaturati ſunt. t ſuſtulerūt reliqas fragmentoz duodeciž cophi nos plenos t d̄ pifcib⁹. erāt aut q̄ māducauerūt qnqz miliaviroz. t ſtatī coegit diſcipulos ſuos aſcēdere nauī vt pcederēt eū trās fretū ad beth ſaidā. dum ipē diſmitteret pp̄lm. Et cū diſiſſet eos. abiit in montē orare. Et cuī ſero eſſet. erat nauis in medio mari. t ipē ſolus in terra. Et videns eos laborātes in remigādo. erat em̄ vent⁹ cōtrari⁹ eis. et circa qrtā vigiliā nocti venit ad eos ambulans ſup mare. t volebat pterire eos. At illi vt viderent eū ambulantē ſup mare puerūt fantasma eſſe. t exclamauerūt. Dēs em̄ viderūt eū et cōturbati ſunt. Et ſtatiū locut⁹ eſt cū eis. t dixit eis. Cōfidite ego ſum nolite time re. Et aſcendit ad illos i nauim. t ceſſauit vent⁹. Et plus magis intra ſe ſtupebat. Nō em̄ intellecerūt de panib⁹. Erat em̄ cor eoꝝ obcecatū. Et cū transſretaffenſt veneſt in terrā genasareth. t applicuerūt. Lūcū egressi eēt d̄ nauī ptiuo

cognouerūt eū. t pcurrētes vniuersaſ regionē illā ceperāt in ḡbatis eos q̄ ſe male hēbat circū ferre vbi audiebat eū eſſe. Et q̄cūqz introiſbat i vicos v̄l in villas aut ciuitates; in plateis ponebat infirmos t depeſabat eū v̄t v̄l ſimbriā vſti mēti eius ſāgerēt t q̄q̄tagebat eū ſalui ſiebat.

C. S. De manib⁹ nō lotis. t ea magis coinqnare hoīem q̄ exēt de ore. filiaz ſyropheniffe a demonio liberat dicens. nō eſt bonū ſumere pāne filiorū et mittere canibus. ſurdum t mutum curat dicens ei effcta.

La. VII.

Et cōueniēt ad cū pharisei et q̄dā deſribis veniētes ab hieſolymis. et cū vidiffent q̄ſdā ex diſcipulis ei⁹ cōmūb⁹ manib⁹. i. nō lotis manducare panes vitupauerūt. Pharisei aut t oēs iudei niſi crebro lauerit man⁹ nō māducant tenētes traditionē ſenior⁹ t a foro veniētes niſi baptizent nō comedūt. t alia multa ſūt q̄ tradita ſūt illis ſuare. baptiſma ſta calicū t vrceoz t eramētoz t lectoroz. Et interrogabat eū pharisei t ſcribe. Quare diſcipli tui nō ambulāt iuxta traditionē ſenior⁹. ſz cōib⁹ manib⁹ māducāt panē. At ille r̄ndēs dixit eis. Bñ pp̄betauit eſatas de vob hypocritis. ſi c̄ ſcriptū eſt. Ppls h̄ labijs me honorat. cor aut eoꝝ longe eſt a me. Inuanū aut me colūt docētes doctri nas t pcepta hoīim. Relinqntes em̄ mādatū dei tenetis traditiones hoīim. baptiſmata vrceoz t calicū. t ſilia bis facitis multa. Et dicebat illis Bñ irritū feciſtis pceptū dei. vt traditionē veſtrā ſuetis. Moyses em̄ dixit. Honora p̄fēz tuū et matrē tuā. et q̄ maledixerit patri v̄l mīſi morte morias. Vos aut dicit. Si dixerit hō patri vel mīſi corban. qd̄ ē donū qd̄cūqz ex me tibi pſuerit et ultra nō diſmittis eū quicq̄ facere patri ſuo aut mīſi. reſcindētes v̄bū dei p traditionē v̄faz quā traſdidistiſ. Et ſilia hmōi multa faciſtis. et aduocans iterū turbas dicebat illis. Aduoſans oēs t intelligite. Nihil eſt extra hoīem introiēſ in eū qd̄ poſſit eū coinqnare. ſed q̄ de hoīe pcedunt illa ſunt q̄ coinqnanti hoīem. Si q̄s h̄z auſres audiendi audiat. Et cū introiſſet in domū a turba. interrogabat eū diſcipuli ei⁹ parabolā. Et ait illis. Sic et vos imprudētes eſtis. Non intellexiſtis quia om̄e extrinſecus introiēns in hoīem nō pōt eū cōicare. qz nō intrat in cor ei⁹ ſed in ventrē vadit et in ſeſſum exit purgans oēs eſcas. Dicebat aut qm̄ illa q̄ de hoīe exēt illa coinqnanti hoīem. Abint em̄ de corde hoīem male cogitationes pcedūt adulteria: fornicationes: homicidia: furta: auaricie: neq̄cie: dolus impudicacie: ocul⁹ malus: blaſphemia: ſupbia: ſtūticia. Dia hec mala ab int̄ pcedūt: t cōicant hoīem. et inde ſurgēs abiit in fines tyri t ſydonis. t ingressus domū neminē voluit ſcire. t nō

Q iii

Mar. xv. 1.

Eza. xx.

Mat. xxv. 4.

Erod. xx. b.

Deute. v. b.

Zecuti. xx. b.

Mat. xv. b.

Mat. xv.

Marcus

Mat. xv. b. potuit latere. Mulier em̄ statim vt audiuit de eo cui⁹ filia hēbat sp̄m imūdū intravit ⁊ p̄cidit ad pedes ei⁹. Erat em̄ mulier gentilis syrophe missa genere. et rogabat euz vt demoniū ejaceret de filia ei⁹. Qui dixit illi. Sine p̄us saturari filios. Nō est em̄ bonū sumere panē filioꝝ et mittere canib⁹. Et illa r̄ndit ⁊ dixit ei. Utiqꝫ dñe. hā ⁊ catelli comedūt sub mensa de mīcis puerorꝝ. et ait illi. Propter hūc sermonē vade: exi⁹t demoniū a filia tua. Et cū abisset domū. innenit puel lam iacentē sup̄ lectū. ⁊ demoniū exi⁹sse. et iterū exi⁹s de fimb⁹ tyri venit p̄ sydonē ad mare galilee inter medios fines decapoleos. et adducūt et surdū et mutū. et dep̄cabant eū ut imponat illi manū. et app̄hendens eū de turba scorsus misit digitos suos in auriculas ei⁹. ⁊ expuens tēgit linguā eius. ⁊ suspiciens in celū ingemuit: ⁊ ait illi. Effeta. qđ est ad apire. Et statiz apte sūt auris ei⁹. ⁊ solutū est vinculū lingue ei⁹ ⁊ loqba tur recte. et p̄cepit illis ne cui dicerent. Quāto autē eis precipiebat: tanto magis plus prediabant. ⁊ eo ampli⁹ amirabantur dicens. Bene oīa fecit; et surdos fecit audire. et mutos loqui.

Insta. ix. b. **G**enesis. i. d. **E**ccl. xxix. c. **M**at. xv. b. **S**ed. **D**icit. **S**. De septē panib⁹ et piscicul⁹ pauci satiauit q̄ttuor milia hoīm. designo iōne. p̄cepit cauere a fermento phariseorꝝ et herodis. et veniūt bethsaida. et de sputo et impositione man⁹. ceci oculos aperit. petrū post cōfessionē. qđ fili⁹ dei esset dure increpat dices. Vade retro sathanas ⁊ turbe cū discipulis dixit Si quis vult me sequi abneget semetipm. ⁊ qui me cōfessus fuerit ⁊ nō ba mea in generatione ista ⁊c.

VIII

The dieb⁹ illis iterū cū turba multa cēt eū iesu: nec haberēt qđ māducārēt. cōuocatis discipulis. ait illis. Misereor sup̄ turbā. qđ ecce iam triduo sustinēt me: nec h̄nt qđ māducent. ⁊ si dimisero eos ieūnos in domū suaz deficient in via. Quidā autē ex eis delonge veniūt. Et r̄niderūt ei discipuli sui. Vñ istos q̄s posterit hic saturare pamb⁹ in solitudine. Et introgauit eos. Quot panes habetis. Qui dixerūt. Septē. et p̄cepit turbe discubere sup̄ terrā. Et accipiens septē panes gr̄as agens fregit ⁊ dabat discipulis suis ut apponenter ⁊ apposuerūt turbe. et hēbant pisciculos paucos. ⁊ ip̄os bñdixit et iussit apponi. et māducauerūt ⁊ saturati sunt et sustulerūt qđ sup̄auerat de fragmentis septē sportas. Erat autē qđ māducauerāt q̄si q̄ttuor milia. et dimisit eos. Et statim ascendens nauī cūz discipulis suis. venit in ptes dalmanutha. Et exierūt pharisei ⁊ ceperūt cōqrere cū co. q̄rentes ab illo signū de celo tēptantes eū. et īgemiscēs sp̄u ait. Quid ḡnatio ista signū q̄rit. Amen dico vobis si dabit ḡnatio isti signū. Et dimittens eos ascendit iterū nauī. ⁊ abiit trans fretū. Et oblii sunt panē sumere. et nisi vñ panē nō has

bebāt secū in nauī. Et p̄cipiebat eis dicens. Videlte ⁊ cauete a fermento phariseorꝝ et fermento herodis. Et cogitabant ad alterutꝝ dicētes. qđ panes nō habem⁹. Quo cognito. ait ill' iesus. qđ cogitatis. qđ panes nō habet]. Non dū cognoscis nec intelligit]. Adhuc cecatū habet cor v̄fm oculos habētes nō videtis. et aures h̄ntes nō auditis. Nec recordamini qñ q̄nq̄ panes fregi in q̄nq̄ milia. et quot cophinos fragmētorꝝ plenos sustulistiſ. Dicūt ei. Duodecim. Quādo et septē panes in q̄ttuor milia quot sportas fragmentorꝝ tulistiſ. Et dicūt ei. Septē. et dicebat eis. Quō nō dū intelligitis. et veniūt bethsaida et adducūt ei cecū. et rogabant eū ut illū tangere. Et app̄hensa manu ceci eduxit eū extra vicū et expuens in oculos ei⁹ impositis manib⁹ suis interrogauit eū si qđ videret. Et aspiciens ait. Videlio hoīes velut arbores ambulātes. Vnde item imposuit man⁹ sup̄ oculos ei⁹. ⁊ cepit vide re et restitut⁹ est: ita ut clare videret oīa. et misit illū in domū suā dices. Vade in domū tuā. ⁊ si in vicū introieris nemini dixeris. Et ingressus est iesus et discipuli ei⁹ castella ccsaree philippi: ⁊ in via interrogabat discipulos suos dicens eis. Quē me dicūt esse hoīes. Qui r̄niderūt illi dicētes. alij iobez baptistā. alij heliā. alij ḥoī q̄si vñā de pp̄hetis. Tūc dīc. illis. Vos ḥoī quē me esse dicitis. R̄ndens petrus. ait ei. Tu es r̄ps. Et cōminat⁹ est eis: ne cui dicerēt de illo. Et cepit docere eos qm̄ oportet filiū hoīis pati multa ⁊ reprobari a seniorib⁹ ⁊ a sūmis sacerdotib⁹ ⁊ scrib⁹. occidi. ⁊ post tres dies resurgere. et palā ḥbū loqbaſ. Et app̄hendens eā petrus cepit increpare eum. Qui cōuersus et videns discipulos suos: cōminat⁹ est petro dicens. Vade retro me sathanā. qm̄ nō sapis q̄ dei sunt. sed q̄ sunt hoīm. Et cōuocata turba cūz discipulis suis. dixit eis. Si quis vult me sequi. deneget semetipm et tollat crucē suā ⁊ sequat̄ me. Qui em̄ voluerit aīaz suaz saluā facere p̄det eāz. qui autē p̄diderit aīaz suā p̄pter me ⁊ euangeliū saluā faciet eā. Quid em̄ p̄derit homini si lucretur mūdū totū ⁊ detimentū aīe sue faciat. Aut qđ homo cōmutatio nis dabit p̄ aīa sua. Qui em̄ me p̄fessus fuerit et verba mea in ḡnatione ista adultera et peccatice. et filius hoīis cōfitebitur euz. cū venerit in lū. gloria patris sui cū angelis sanctis.

S. Jesus in mōte transfigurat dixit qđ helias venit. Eiecto surdo ⁊ muto sp̄u dīc discipulis. hoc gen⁹ in nullo pōt exire nisi oīone ⁊ icūnio: p̄dicit passionē suā. hūlitatē docet. ⁊ nō eē phibendū q̄ in noīc ei⁹ p̄tutē facit. de calice aq. de scanda lo man⁹. pedis oculi. de sale. **IX**

Edicebat illis. Amen dico vobis qđ sūt quidā d̄ hic stātib⁹ q̄ nō gustabūt mortē donec videant regnū dei veniēs in p̄tu

Marcus

et post dies sex assumpsit iesus petru et iacobum
et iohem. et duxit illos in monte excelsum solos
et transfiguratus est coraz ipsi. Et vestimenta eius
facta sunt splendenta et candida nimis velut in
pta; quia fullo non pot sup terram candida facere. et
apparuit illis helias cum moysi. et erant loquentes
eius iesu. Rendens petrus ait iesu. Rabbi: bonum est
nos hic esse. et faciam tria tabernacula. tibi unum.
et moysi unum. et helie unum. Non enim sciebat quod dis-
ceret. Erant enim timore exterriti. et facta est nu-
bes obscurans eos. et venit vox de nube dicens.
Hic est filius meus charissimus. audite illum. et statim
circumspicientes: nescire amplius viderunt nisi iesu
tunc secum. Et descendenter illis de monte precepit
illis ne curiosus quod vidissent narrarent: nisi cum filio
hominis a mortuis resurrexit. Et ab eis continuerunt
apud se. coquientes quod esset enim a mortuis resur-
rexit. Et interrogabant eum dicentes. Quid ergo
dicunt pharisei et scribi. quod heliam oporteat venire
primus. Qui rendens ait illis. Helias cum venerit
proposito restituens oiam. et quoniam scriptum est in filium hominis
ut multa patiar et continuatur. Sed dico vobis:
quia et helias venit. et fecerunt illi quecumque volue-
runt sicut scriptum est de eo. et venient ad discipu-
los suos vidit turbam magnam circa eos. et scribas
coquientes cum illis. Et confestim omnes plus vi-
dens iesum stupefacti est et expauerunt. et occurser-
tes salutabant eum. Et interrogauit eos. Quid in-
ter vos coquitis. Et rendens unum de turba dixit.
Magister attuli filium meum ad te hunc spiritum mutum
qui vobis cum eum apprehenderit. alludit illum. et spu-
mat et stridet dentibus. et arescit. Et dixi discipu-
lis tuis ut ejacerent illum et non potuerunt. Qui ren-
dens eis dixit. Ognatio incredula quod dicit apud
vos ero: quod diu vos patiar. Afferte illum ad me. et
attulerunt eum. et cum vidisset eum. statim spuma con-
turbavit illum. et elitus in terram volutabatur spu-
mans. et interrogauit patrem eius. Quatuor tempora est ex
quod ei habaccidit. At ille ait. Ab infantia. et frequenter
eum in igne et in aqua misit. ut eum puderet. Sed si quod
potes. adiuua nos. misertus noster. Jesus autem ait
illi. Si potes credere oiam possibilia sunt credenti
et continuo exclamans pat pueri cum lacrymis:
aiebat. Credo domine: adiuua incredulitate meam. et
cum vidisset iesus concurrentem turbam comedens est
spuma immundo dicens illi. Surde et mute spuma. ego
proprio tibi exi ab eo. et amplius ne introeras in eum
et clamans et multum discerpens eum exiit ab eo. et fa-
ctus est sicut mortuus. ita ut multi dicerent quod mor-
tuus est. Jesus autem tenens manum eius eleuavit eum
et surrexit. et cum introisset in domum. discipuli eius
secreto interrogabant eum. Quare nos non potum
ejacere eum. Et dixit illis. Hoc genus in nullo pot
exire: nisi in ozone et ieiunio. Et inde perfecti per
grediebant galileam: nec volebat quemque scire Do-

cebat autem discipulos suos et dicebat illis. quoniam fides vestra bona et.
lius homines tradetur in manus hominum. et occident eum infra regnum eorum.
et occisus tertia die resurget. At illi ignorabant
ab eis. et timebant infrogare eum. Et venerunt cap-
pharynatum. Qui cum domini esset interrogabat eos.
Quid in via tractabatis. At illi rasebant. Si quis
dem in via inter se disputauerant. quis eorum ma-
ior esset. Et residens vocauit duodecim et ait illis.
Si quis vult primus esse. erit omnis nouissimus et
omnis mister. Et accipiens puerum statuit eum in me-
dio eorum: quem cum populo esset ait illis. Quisquis unum
ex hominibus puerum recipit in nomine meo: me recipit. et
quicumque me suscepit: non me suscipit: sed eum qui misit me
rendit illi iohannes dicens. Magister videtur quemdam in
nomine tuo efficiere demonia quod non sequitur nos: et phi-
bulum eum. Jesus autem ait. Nolite prohibere eum. Ne
mo est enim qui facit utiliter in nomine meo. et possit ci-
to male loqui de me. Qui enim non est aduersus vos
per eum. Quisquis enim potum dederit vobis calicem aqua
frigida in nomine meo: quod Christi estis. Amem dico vobis
non potest mercedem suam. Et quisquis scandalizauerit
vobis ex his pusilli credentes in me: bonum est ei magis
si circumdaret mola asinaria collo eius et in ma-
re mittetur. Et si scandalizauerit te manus tua: ab-
scide illam. Bonum est tibi debiliter introire in vitam
quam duas manus habentes ire in gehennam in igne in exti-
guibilem. ubi dominus eorum non moritur: et ignis non extingui-
tur. Et si pes tuus te scandalizat: apunta illum. Hos
nisi est tibi claudere introire invitam eternam: quam duos
pedes habentes mitti in gehennam ignis in extingui-
bilis: ubi dominus eorum non moritur: et ignis non extingui-
tur. quod si oculi tui scandalizat te: ence eum. Bo-
num est tibi luscum introire in regnum dei quam duos
oculos habentes mitti in gehennam ignis: ubi dominus
eorum non moritur et ignis non extinguitur. Dis enim igne
saliet: et omnis victima sale saliet. Bonum est sal.
Quod si sal insulsum fuerit in quo illud comedietis.
Habete in vobis sal: et pacem habete inter vobis.
Ego vero non dimittenda nisi ob fornicationem.
Jesus dixit. finite paucos venire ad me dixit.
Nemo bonus nisi unus deus: dixit. Vade ven-
de quecumque habes et da paupib: difficile quod pecunia
nitas habet in regnum dei introibit: quod si suis renuncias
uerit centuplum accipiet. Erunt primi nouissimi et
veturam sibi passionem petitio filiorum zebedei: quod vo-
luerit in vobis primus esse erit omnis filius: filius ho-
minis non venit ut misstraret eis: sed ut ministra-
ret de ceco mendicante curato.

La. X
Et inde exurgens venit in fines iudee vlt
tra iordanem et conueniunt iterum turbam
ad eum: et sicut consueverat iterum doce-
bat illos. Et accedentes pharisei interrogabant
eum si Ihesus vero dimittere. et temptantes eum. At
ille rendens dixit eis. Quid vobis precepit myses
Qui dixerunt. Moyses permisit libellum repudiij deus. xxiiii. a

Marcus

scribere et dimittere. Quibus r̄ndens iesus: ait
 Ad duriciā cordis vestri scripsit vobis p̄ceptū
 istud. Ab initio aut creature masculū t seminaz
 fecit eos de: Propter h̄ relinquet h̄ patrē suū
 et matrē t adh̄erebit ad vxorē suā. t erūt duo in
 carne vna. Itaq̄ iam nō sunt duo: s̄ vna caro.
 Quod ergo de: cōiūxit: h̄ nō sepet. et in domo
 itex discipuli ei: de eodē introgauerūt eū. et ait
 illis. Quicūq; dimiserit vxorē suām t alia dure
 rit: adulteriū cōmittit sup eaz. Et si vxor dimise
 rit virū suū et aliū nupserit mechaf. et offerebāt
 illi p̄ulos vt tangeret illos. discipuli aut cōmi
 nabāt offerentib;. Quos cū videret s̄esus. indi
 gne tulit. Et ait illis. Sinite p̄ulos venire ad
 me t ne p̄hibueritis eos. Taliū em̄ est regnū dei
 Amen dico vobis. quisq; nō recepit regnū dei
 velut p̄ulus nō intrabit in illud. Et p̄plexans
 eos t imponens manū sup illos bñdicebat eos
 Et cū egressus esset in via precurrēs qdā genu
 flexo ante euz. rogabat euz dicens. Maḡ bone.
 quid faciā vt vitā eternā p̄cipiā. Jesus aut̄ dixit
 ei. Quid me dicis bonū. Nemo bon̄ nisi vn̄ de:
 Precepta nosti. ne adulteres. ne occidas. ne fu
 reris. ne falsuz testimoniuū dixeris. ne fraudē fe
 ceris. Honora patrē tuū t matrē. At ille r̄ndens
 ait illi. Maḡ hec oīa obseruaui a iniūtute mea
 Jesus aut̄ iuititus euz dilexit. t dixit ei. Unū ti
 bi deest. Vade quecūq; habes vende t da pau
 perib;. et habebis thesaurū in celo. t veni seqr̄e
 me. Qui cōtristatus in h̄bo. abiit merens. Erat
 em̄ h̄ns m̄tas possessiōes. et circūspiciens ihs
 ait discipulis suis. Quā difficile q̄ pecūias h̄nt
 in regnū dei introib;. Discipli aut̄ obstupece
 bant in h̄bis eius. At iesus rursus r̄ndens: ait
 illis. Filioli: q̄ difficile est cōfidentes in pecu
 niis in regnū dei introire. Facilī est camelū p̄fo
 ramen acus tranūre: q̄ diuitē intrare in regnū
 dei. Qui magis amirabāt dicentes ad semet
 ipsos. Et quis p̄t salu fieri. Et intuens illos
 iesus. ait. Apud hoīes impossibile est: sed nō a
 pud deū. Qia em̄ possibilia sunt apud deū. et ce
 pit ei p̄tr̄ dicere. Ecce nos dimisim̄ oīa. t se
 cuti sum̄ te. R̄ndens iesus: ait. Amen dico vob
 nemo est qui reliq̄rit domū aut fr̄s aut sorores
 aut patrē aut matrē aut filios aut agros ppter
 me et ppter euangeliū q̄ nō accipiet centics tm̄
 nūc in tpe h̄ domo et fr̄s et sorores et matres t
 filios et agros euz psecutionib;. t in seculo fu
 turo vitā eternā. Multi aut̄ erūt p̄mi nouissimi
 t nouissimi p̄mi. Erāt aut̄ in via ascēdentes hie
 rosolymā. t pcedebat illos iesus. Et stupebat t
 sequētes timebant. et assumens itex duodecim
 cepit illis dicere q̄ essent ei ventura. Q ecce a
 scendim̄ h̄erosolymā. t filī hoīis tradet princi
 pibus sacerdotū t scribis et seniorib;. et dāna
 būt euz morte. et tradent euz gentib; t illudent

ei: t conspuēt eū t flagellabūt eū: t interficiēt
 eum. t tertia die resurget. Et accedunt ad eum
 iacob⁹ t iobēs fili⁹ zebedei dicētes. Maḡ vo
 lumus vt quodcūq; petierim̄ facias nobis. At
 ille dixit eis. Quid vultis vt faciā vobis. Et di
 xerūt. Da nobis. vt vn̄ ad dexteraz tuā: t aliū
 ad sinistrā tuā sedeam̄ in glia tua. Ihs aut̄ ait
 eis. Nescitis qd̄ petat]. P̄otestis bibere calices
 quē ego bibo: aut baptismo q̄ ego baptizor ba
 ptizari. At illi dixerūt ei. possum⁹. Ihs aut̄ ait eis
 Lalicē q̄dez quē ego bibo bibetis. t baptismo
 q̄ ego baptizor baptizabimini: sedere aut̄ ad de
 xterā m̄ca vel ad sinistrā nō est meū dare vob: s̄
 quib; paratū ē. Et audiētes dece indignati sūt
 de iacobō t iobāne. Jesus aut̄ vocās eos: ait illi.
 Scitis qr̄ hi q̄ vident̄ p̄ncipari gētibus dñan̄
 eis. t p̄ncipes eoꝝ ptātem h̄nt ipsoꝝ. Nō ita est
 aut̄ in vob: s̄ q̄cūq; voluerit fieri maior: erit v̄
 m̄ster: t q̄cūq; voluerit in vob̄ primus esse: erit
 oīm fūus. Nā t fili⁹ hoīis nō venit vt m̄straret
 ei: sed vt m̄straret: t daret aīam suā redēptionē
 p multis. Et veniūt hierico. Et pficiscēte eo dc
 hierico: t discipli eius: t plurima multitudine
 fili⁹ thimei barthime⁹ cecus sedebat iuxta vias
 mendicās. Qui cū audisset qr̄ iesus nazarenus
 esset. cepit clamare t dicere. Jesu fili⁹ dauid mi
 serere mei. Et cōminabant illi m̄lti vt tacer̄. At
 ille multomagis clamabat. fili⁹ dauid miserere
 mei. Et stās ihs p̄cepit illū vocari. Et vocat te
 cum: dicētes ei. Animeq; esto: surge vocat te
 Qui pīecto vestimēto suo: exiliens venit ad eū
 Et respōdēs iesus dixit illi. Quid tibivis faciā
 Lecus aut̄ dixit ei. Rabboni vt videā Jesus au
 tes ait illi. Vade. Fides tua te sauū fecit. Et cō
 festim vidit: t sequebāt eum in via.
 L.S. De pullo asine. d̄ sicu quā dñs maledixit
 cuꝝ esuriūt. de templo cīcīt vēdētes t ementes.
 Sacerdotes t scribe q̄rebāt quō euz pderent. fi
 cum aridaꝝ factaz radicitus: nō hesitādū in cor
 de: credite quia accipietis que petitis: dimitti
 te si qd̄ habetis aduersus aliquē in oratione in
 terorgar̄ in qua potestate hoc facis. XI
 E T cū appropinquaret h̄erosolime t be
 thame ad montē olivarū mittit duos ex
 disciplis suis: t ait illis. Ite in castellū
 qd̄ cōtra vos est: t statim introētes illuc inue
 nietis pullū ligatuꝝ: sup quē nemo adhuc hoīis
 sedit. Soluite illum t adducite. Et si q̄s vobis
 dixerit quid facitis. dicite qr̄ dño necessari⁹ est:
 t cōtinuo illum dimittet huc. Et abeūtes inue
 nerunt pullū ligatuꝝ ante ianuā foris in biuio
 t soluit eum. Et quidā de illic stātib; dicebant
 illis. Quid faciēt soluētes pullū. Qui dixerūt
 eis sicut p̄ceperat illis iesus. t dimiserūt eis. Et
 duxerūt pullū ad iesus: t imponūt illi vestimē
 ta sua t sedit sup eum. Multi aut̄ vestimēta sua

Lucas

strauit in via. Alij autem frades cedebant de arboribus et sternebant in via et quod preibat et quod sequebatur clamabat dicentes. Osanna benedic! quod veit in nomine domini. benedic! quod veit regnum patris nři dauid osanna in excellis. Et introiuit iherosolimā in templū: et circūspectis oībū cū iā vespa esset hora exiit in bethaniā cū duodecim. Et alia die cū exirent a bethania esurijt. Cum vidiss̄ a lōge ficū habēte folia. venit: si quod forte inueniret in ea. Et cum venisset ad eā: nihil inuenit p̄ter folia. Non enim erat tēps ficoꝝ. Et r̄ndēs dixit ei. Ja nō ampli in eternū ex te fructū q̄s̄q̄ māduc̄. Et audiēbat discipuli ei: et veniūt iterū iherosolimā. Et cū introiiss̄ in templū cepit enīcere vēdētes et emētes in tēplo: et mētas numulariorū et cathedras vēdentū colubas euertit. Et nō sinebat ut q̄s̄q̄ trāfferret vas p̄ templū: et docebat dices eis. Nō ne scriptū ē: q̄r dom' mea dom' orōnis vocabit oībus gētibus. Hos autem fecistis eā spelūcā latronū. Quo audito: p̄ncipes sacerdotū et scribe querebāt quō eū p̄derēt. Timebāt em̄ eū qm̄yni uersa turba ammirabat sup̄ doctrinā ei. Et cū vespa facta esset egrediebatur de ciuitate. Et cū mane trasirerat videbāt ficū aridā factā a radicib. Et recordat̄ petrus dixit ei. Rabbi: ecce ficus cui maledixisti aruit. Et r̄ndēs iherus ait illi. Habetē fidē dei. Amē dico vobis. q̄r q̄cūq̄ dixerit huic monti tollere et mittere in mare et nō besi tauerit in corde suo: s̄z crediderit: q̄r qd̄cūq̄ dixerit fiat: fiet ei. Propterea dico vobis. oia que cūq̄ orātes petitus credite q̄r accipietis et eueriet vob. Et cū stabitis ad orādū dimittite: si quod habetis aduersus aliquē: vt et p̄ v̄ q̄ in celis ē dimittat vobis p̄ctā v̄fā. Quod si vos nō dimiseritis: nec p̄ vester q̄ in celis est dimittet vob p̄ctā v̄fa. Et veniūt rursus iherosolimā. Et cū ambularet in tēplo accedit ad eū sāmi sacerdotes et scribe et seniores: et dicit ei. In qua potestate hec facis: et quis dedit tibi hāc p̄tātem vt ista facias. Ihesus at respōdēs ait illis. Interrogabo vos et ego vñū verbū: et r̄ndete mihi: et dicā vob in q̄ p̄tāte h̄ faciā. Baptismū iobis de celo erat an ex hoīb. Respōdēte mihi. At illi cogitabat secū: dicētes. Si dixerim⁹ de celo: dicet nobis. Quare ergo nō credidistis ei. Si dixerim⁹ ex hoībus. timem⁹ p̄pl̄z. Q̄s̄ em̄ habebāt iobā nem q̄r v̄cre p̄pheta esset. Et respōdētes dicit iherus. nescimus. Et respōdens iherus ait illis. Ne q̄ ego dico vobis in qua potestate hoc faciam

L.S. Parabolā d̄ vinea et colonis de denario cesaris. de mīliere q̄ septē frēs bñnit. de p̄mo mandato interrogat̄. et interrogat̄ dicit nō esse longe a regno dei. dicit. Quomodo dicit scribe christum esse filiū dauid cū sit dominus. dicit cauere a scrib̄. d̄vidua et gazophilatio. **XII**

E Tcepit illis in p̄abolis loq̄. Vineā paſtinavit hō: et circūdedit sepē: et fodit laſcum: et edificavit turrim: et locavit eā agricolpeis: prefect⁹ est. Et misit agricultorū in tēplo: ut ab agricultorū accipet d̄ fructu vinee. Qui app̄phēsūz eū ceciderunt et dimiserūt vacuū. Et iterū misit ad illos alii. ſuū: et illū in capite vulnerauerunt et cōtumelījs affecerunt. Et rursum aliūz misit et illū occiderunt: et plures alios quosdā cedētes: alios ḥo occidētes. Adhuc ergo vñū hñs filiū charissimū et illūz misit ad eos nouissimū dices. q̄r reurebunt filiū meū. Coloni aut̄ dixerūt ad inuicē. Hic ē heres. Venite ocidamus eū: et nostra erit hereditas. Et app̄phētes eū: occiderunt et elecerūt extra vineā. Quid ergo faciet dñs vinee. Veniet et p̄det colonos et dabit vineā alijs. Nec scripturā hāc legistis. lapidē quē reprobauerūt ediftcātes: h̄ fact⁹ est in cuput anguli, a dño factū est istud: et ē mirabile in oclis nřis. Et q̄rebāt cū tencre: et timuerunt turbā. Cognouerūt em̄ qm̄ ad eos p̄abolā hanc dixerit. Et relicto ea abierūt. Et mittūt ad eum quosdam ex phariseis et herodianis ut eum caperent in ḥbo. Qui vēmetes dicit ei. Magister scimus q̄ verax es et non curas quēq̄. Nec em̄ vides in facie hoīm: s̄z in ḥitate viā dei doces. Licit dari tributū cesari: an nō dabim⁹. Qui sciēs versutiā illoꝝ: ait illis. Quid me tēptatis. Affer te mihi denariūt videā. At illi obtulerūt ei. Et ait illis. Cui⁹ est ymagō h̄ et sup̄scriptio. Dicit ei. Cesaris. R̄ndēs autib⁹ dixit illis. Reddite igitur q̄ sunt cesaris cesari. et q̄ sunt dei deo. Et mirabant̄ sup̄ eo. Et venerunt ad eum saducei qui dicit̄ resurrectionē non esse et interrogabāt eum: dicētes. Magister: moyses nobis scripsit: vt si cui⁹ frater mortu⁹ fuerit: et dimiserit uxores et filios nō reliquerit: accipiat frater ei⁹ uxores ipsius: et resuscitet semen fratri suo. Septē ergo fratres erāt: et prim⁹ accepit uxore et mortu⁹ est nō relicto semine. Et secōs accepit cā et mortu⁹ est et nec iste reliquit semen. Et tertī⁹ similiter. Et acceperūt eā sīlī septē: et nō reliquerūt semine. Non uissime omniū defuncta est et mīlier. In resurrectionē ergo cū resurrexerint cui⁹ de his erit uxoris. Septē em̄ habuerūt eam uxore. Et respondēs iherus: ait illis. Nōne ideo erratis nō sciētes scripturas neq̄ virtutes dei. Qui em̄ a mortuis resurrecterūt neq̄ nubent neq̄ nubent: sed sunt sicut angeli dei in celis. De mortuis aut̄ q̄ resurgent̄ nō legistis in libro moysi sup̄ rubū: quō dixerit illi de⁹: inquiēs: ego sum deus abraā et de⁹ ysaac et de⁹ iacob. Nō est deus mortuox: sed viuox. Hos ergo mīliū erratis. Et accessit vñ⁹ de scribis q̄ audierat illos p̄qrēles: et vidēs qm̄ bñ illis r̄nderit: interrogavit eū qđ eēt p̄mū oīm manūtū. Ihsus aut̄ r̄ndit ei: q̄r p̄mū oīm mādatū est. **B**

E Exodi.iii.8
Mat. xxi.6

Mat. xxi.6

Mat. xx.6
Ro. xii.6
Mat. xxi.6
Luce. xx.6
deus. xxi.6

Mat. xxi.6
Luce. xx.6

Lucas

Deute. vi. a. **A**udi isrl dñs deus tuus est, et diliges dñs
 Mar. xxi. d. deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex
 Zec. xix. c. tota mente tua, et ex tota virtute tua. Hoc ei primū
 Luce. x. e. mādatū. Scdm at file ē illi. Diliges primū tuum
 tanq̄ teipm. **D**ai hōz aliud mādatū nō ē. Et
 ait illi scriba. **B**n magis in virtute dixisti, quod vnu
 est deus: et nō ē alius p̄ter eū. Et ut diligat ex toto
 corde: et ex toto intellectu: et ex tota anima: et ex tota
 fortitudine. et diligere primū tanq̄ seipsum: maius
 est oībus holocaustomatib⁹ et sacrificijs. Ihs
 aut̄ vidēs quod sapiēter r̄ndisset: dixit illi. Non es
 lōge a r̄gno dei. Et nō iā audiebat eū interroga
 re. **E**t r̄ndēs ihs dicebat docens in tēplo Quō
 dicūt scribe xp̄m filium esse dauid. Ipse ei dō dic
 in sp̄scō. Dixit dñs dño meo: sede a dextris
 meis. donec ponā iimicos tuos: scabellū pedū
 tuor. ipse g⁹ dauid dicit eū dñs. **T**vñ est filius eius
Et multa turba eū libēter audiuit. Et dicebat
 eis iā doctrina sua. Lauete a scrib: quod volūt i stolis
 ambulare et salutari in foro: et i pmis cathedris
 sedere in synagogi. et pmis discubit in cenis: quod
 deuorāt domos viduaz sub obtētu plire orōnis
 h̄i accipiēt pluriū iudicij. **E**t sedēs ihs p̄ gazo
 philiatiū aspiciebat quō turba iactaret eis in ga
 zophilatiū: et multi diuites iactabāt multa. Si
 venisset aut̄ vna vidua paup̄ misit duo minuta
 quod est qdrās. **E**t cōuocās discipulos suos: ait illi
 Amen dico vob̄ qm̄ vidua h̄ paup̄ pl̄ oībus mi
 sit quod miserūt in gazophylatiū. Nōs em̄ ex eo quod
 abūdabat illis miserūt. hec nō de penuria sua
 oīa que habuit misit totū victū suum.
L.S. De tēpli structura. de vēturis aī diē iudi
 ci. de passione martirū. d̄ abhoiatōe et fuga et p̄
 gnātib⁹. d̄ tribulatōib⁹. abbreviatō diez. d̄ pseu
 do christis et pp̄bis. sol obsebraet: et luna nō
 dabit splēdore suū. stelle erūt decidētes et c. d̄ ad
 uentu xp̄i parabola ficus. diē et horā nō scit
 vigilate et orate nescitis tēpus. **L.a. XIII**

mat. xxi. a. **E**t cū egredereb̄t de tēplo: ait illi vnu ex
 Zuc. xii. g. et. discipulis suis. **M**agis aspice quodles lapi
 ḡdes et quodles structure. **E**t r̄ndēs ihs ait
 illi. **V**ides has oīes magnas edificatōes. Nō re
 linquet lapis sup lapidē quod nō destruāt. **E**t cū se
 deret in monte oliuarū p̄ templū interrogabāt
 eū sepatim petrus et iacobus et ihes et andreas:
 Dic nob̄ qm̄ ista fiēt: et quod signū erit qm̄ hec oīa
 incipiēt p̄sumari. **E**t r̄ns iesus cepit dicere illis
Videte ne quodles vos seducat. **M**ulti em̄ veniēt in
 noīe meo dicētes. quod ego suz: et multos seducēt;
Zū audieritis at bella et opiniōes belloꝝ: ne ti
 mueritis. Oport̄z ei h̄ fieri: s̄z nōdū finis. **E**xur
 get em̄ gēs p̄ gētē. et regnū sup regnū: et erūt ter
 remotus p̄ loca et famēs. **I**mitū doloz hec. Vi
 dete aut̄ vosmeipsoꝝ. **T**radet em̄ vos i p̄cilijs et
 in synagogis vapulabit; et ante p̄sides et reges

stabitis ppter me in testionī illi. **E**t iōes gētes
 primū oportet p̄dicari euāgeliū. **E**t cū duxerit
 vos tradētes: molite p̄cogitare quod loqm̄ni. sed
 quod datū vob̄ fuerit in illa hora id loqm̄ni. Nō ei
 vos estis loq̄ntes: s̄z sp̄issanc⁹. **T**radet at frāt
 frēs i mortē. et p̄ filiū: et p̄surget filii in parētes
 et morte afficiet eos. **E**t eris odio oīb⁹ p̄p̄ nom̄
 meū. Qui at sustinuerit i finē: h̄ salu⁹ erit. **C**ū at
 videritis abhoiationē desolatiōis stātē vbi nō
 deb̄z: quod legit intelligat. **T**ūc quod in iudea sūt fugiāt
 in mōtes: et quod sup̄ectū: ne descēdat in domū nec
 introeat vt tollat quid d̄ domo sua: et quod in agro
 erit nō reuertat retro tollere vestimentū suū. Ve
 aut̄ p̄gnātibus et nutrētib⁹ in illis dieb⁹. **O**rare
 nō vt hyeme nō fiāt. **E**t erūt ei dies illi tribula
 tōes tales quodles nō fuerūt ab initio creature quā
 cōdidit deus vsc̄z nūc: neq̄ fiēt. **E**t nisi breuiasset
 dñs dies: nō fuiss̄ salua oīs caro. **S**z ppter ele
 ctos quodles elegit breuiavit dies. **E**t tūc si quodles vob̄
 dixerit. Ecce hic ē xp̄s: ecce illic ne credideritis.
Exurgēt enim pseudo xp̄i et pseudo pp̄be: et da
 būt signa et portēta ad seducēdos si fieri p̄t ēt
 electos. **N**os ergo videte. Ecce p̄dixi vob̄ oīa.
Sz in illi dieb⁹ p̄ tribulatiōne illi: sol cōtenebra
 bit: et luna nō dabit splēdore suū. et stelle celi erūt
 decidētes: et virtutes quod in celis sūt mouebūt. **E**t
 tūc videbūt filium hoīs veniētē i nubib⁹ cū virtute
 multa et glōia. **E**t tūc mittet anglos suos: et p̄gre
 gabit electos suos a quatuor vētis a summō tre v̄s
 quod ad summū celi. **A**ficū at discite pabolā. **C**uz
 iā ram̄ eius tener fuerit et nata fuerint folia. co
 gnoscitis: quod in p̄rio sit estas. **S**ic et vos cū vide
 ritis h̄ fieri: scitote quod in p̄rio sit in ostijs. **A**mē
 dico vobis: qm̄ nō trāfīunt gnātio hec donec oīa
 ista fiāt. **C**elū et terra trāfībūt: abba at mea nō trā
 fībūt. **D**e die aut̄ illo v̄l hora nō scit. neq̄ ange
 li in celo neq̄ filii: nisi pf. **V**idete vigilate et ora
 te. Nescitis em̄ qm̄ tēps sit. **S**icut hō quod p̄gre p̄f
 ctus reliqt domū suā: et dedit suis suis p̄tātem
 cuiusq̄ opis: et ianitori p̄cepit vt vigilet. **V**igi
 late ergo. Nescitis ei qm̄ dñs dom⁹ veniat: sero
 an media nocte. an gallicātu. an mane. ne cū ve
 nerit repente inueniat vos dormientes. **Q**uod
 aut̄ vobis dico. oībus dico: vigilate.
L.S. De vnguēto effuso sup caput iesu. pditio
 inde cū discipulis māduauit pascha. dicit vnu
 vestrū me tradet. d̄ sacrauēto corporis et sanguinis
 et captio iesu. **L.a. XIV**

Et kāt aut̄ pascha et azyma post bidū: et
 q̄rebāt sumini sacerdotes et scribe quod
 cū dolo tenerēt et occiderēt. dicebāt aut̄
 nō in die festo ne forte tumultus fieret in pp̄lo.
 Et cū esset bethanie in domo simonis leprosi et
 recuberz: vēit ml̄ier h̄iis alabastꝝ vnguenti nar
 dispicati p̄ciosit fracto alabastro effudit sup ca

Lucas

put ei^r. Erat autem quidam indignus ferentes ita semet ipos; et dicentes. Ut quod perditio ista vnguenti facta est. Poterat ei vnguentum istud venundari plusquam trecentis denariis et dari paupib^r. Et fremebat in eam Ihsus ait dixit. Sinite eam. Quid illi molesti estis? Bonum opus opata est in me. Semper enim panes habetis vobiscum; et cum volueritis potestis illum facere, me at non semper habebitis. Quod habuit enim fecerunt pueri vngere corporeum meum in scripturam. Amem dico vobis ubique predicatum fuerit euangelium istud in universo mundo. et quod fecit hic narrabit in memoria eius. Et iudas scarioth his vnius duodecim abiit ad summos sacerdotes, ut perderet eum illis. Qui audientes gauisuntur; et punierunt ei pecuniam se daturos. Erebant quoniam oportune traduceret. Et prima die azymorum quando pascha immolabatur dicunt ei discipuli. Quo vis eam? et parem tibi ut manduces pascha. Et mittet duos ex discipulis suis; et dicit eis. Ite in ciuitatem, et occurret vobis hic lagenam aquam baulas. Seqmini eum; et quando introierit dicite domino domini: quod magister dicit. Vbi est refectio mea? ubi pascha cum discipulis meis manducemus. Et ipse vobis demonstrabit cenaculum gradus estratus et illic gate nobis. Et abfuerunt discipuli ei^r et venerunt in ciuitate et innenerunt sic dixerat illis; et paruerunt pascha. Vespe autem facto veit cum duodecim. Et discubebitis bus eis; et manducatis ait ihesus. Amem dico vobis: quod unus ex vobis tradet quem manducat mecum. At illicceperunt contristari et dicere ei singulatim. Numquid ego qui ait illis. Unus ex duodecim qui intingit mecum manum in catino. Et filius quidem huius vadit: sicut scripsit de eo. Ne autem hoc illi per quem filius huius tradet. Bonum erat ei: si non esset natus hic ille. Et manducatis illis: accepit ihesus panem et buncides frigit, et dedit eis; et ait. Sumite: hoc est corpus meum. Et accepto calice gratias agens dedit eis. Et bibierunt ex illo oes; et ait illis. Hec est sanguis meus non usi testamenti: quod per multis effundetur. Amem dico vobis: quod iam non bibitur de genimie vestris usque in dies illius cum illud bibitur non in regno dei. Et hymnus dicto: exierunt in monte olivarum. Et ait eis ihesus. Deus scandalizabamini in me in nocte ista: quod scripsit enim percutiam pastorem et dispigerem oves. Sed postquam resurrexero procedaveros in galileam. Petrus ait ait illi. Et si oes scandalizati fuerint: sed non ego. Et ait illi ihesus. Amem dico tibi: quod tu hodie in nocte hac priusquam gallus vocem bis dederit temere es negatur. At ille amplius loquitur. Et si oportuerit me simul comori tibi: non te negabo. Si rite ait oes dicebat. Et veniunt in predictum cui nomine gethsemani: et ait discipulis suis. Sedete hic donec orere. Et assumit petrus et iacobus et iohannes secundum: et cepit parere et te dare. Et ait illis. Tristis est anima mea usque ad mortem. Sustinetis me et vigilate. Et cum processisset paululum perdidit super terram et orabat ut si fieri possit transire ab eo hora. Et dixit. Abba pater: oia tibi pos-

sibilis sunt: transfer calicem hunc a me: sed non quod ego lo. sed quod tu. Et venit et inuenit eos dormientes. Et ait petrus. Symon dormis. Non potuisti una hora vigilare. Vigilate et orate: ut non intretis in temptationem. Spes quidem promptus est: caro vero infirma. Et iterum abiit orabit eundem Simonem dicentes. Et reuersus denuo inuenit eos dormientes. Erat enim oculi eorum quieti et ignorabant quod runderet ei. Erat tertio: et ait illis. Dormite iam et reponete mat. xxvi. d. Sufficit. Vicit hora: ecce filius huius tradet in manus patrum. Surgite eam. Ecce quod me tradet pater est. Et adhuc eo loquente: venit iudas scarioth unus de duodecim: et cum eo turba multa: cum gladiis et lignis missi a summis sacerdotibus et scribis et senioribus. Dederat autem traditor eis signum: dices. Quem cum oscularis fuero: ipse est tenete eum: et ducite capte. Et cum venisset statim accedens ad eum: ait. Ave rabbi. Et oscularis esterum. At illi manus iniecerunt in ipsum: et traxerunt eum. Unus autem quidam de circustantibus educens gladium percussit hunc summi sacerdotis et apertauit illi auriculam. Et rudes ihesus: ait illis. Tamen ad latronem existis cum gladiis et lignis comedere me. Quotidie era apud vos in templo docens et non me tenuistis. Sed ut ipse scripturam. Tunc discipuli eius relinquentes eum: oes fugerunt. Adolescentes autem quidam sequerentur eum amici syndone super nudo: et tenuerunt eum. At ille rejecta syndone nudus profugit ab eis. Et adduxerunt ibi ad summi sacerdotem: et traxerunt oes sacerdotes et scribe et seniores. Petrus autem a longe secutus est eum usque in atrium summi sacerdotis: et sedebat cum ministris ad ignem calefaciebat se. Sunni vero sacerdotes et omnes coelum querebant aduersus ipsum testimoniis: ut eum morti traderent: nec inueniebant. Multi autem testimonium falsum dicebant aduersus eum: et convenientia testimonia non erant. Et quidam surget falsum testimonium cerebant aduersus eum: dicentes. Omnes nos audiuius eum dicentes. Ego dissoluimus templum manufactum: et post triduum aliud non manufactum edificabo. Et non erat convenientia testimonium illorum. Eruges autem summi sacerdos interrogabat eum: et dixit ei. Tu es Christus filius dei bunt dicit. Ihesus autem dicit illi. Ego sum. Et videbitis filium huius sedetur a deo virtutis dei: et veniet eum cum nubibus celum. Sunt autem sacerdos scindens vestimenta sua: ait. Quid adhuc desideramus testes. Audistis blasphemiam. quod vobis videtur. Qui oes comedenterunt eum esse regnum mortis. Et ceperunt quidam perspicere eum et veclare faciem ei^r: et colaphis eum cederent dicere ei: prophetiza. Et ministri alapis eum cedebant. Et cum esset petrus in atrio: decorsus: venit una ex ancillis summi sacerdotis: et cum vidisset petrum calefaciente se: a spicis illius ait. Et tu cum ibi nazarenus eras. At

LUCAS

Ille negavit, dices. Neque scio neque novi. quod dicas
 Et exiit foras aen atriū et gallus cātauit Rursus
 autem eis vidisset illū ancilla; cepit dicere circūstā
 tibus; quod hic ex illis est. At ille iterū negavit. Et
 post pusillū rursus quod astabat dicebat petro. Ne
 re ex illis es; nā et galileus es. Ille autem cepit ana
 thematizare et iurare; quod nescio hoc eis istū quē di
 cūs. et statim gallus iterū cātauit. et recordat
 est perus ubi quod dixerat ei iesus. priusquod gallus
 cantet bis: ter me negabis. Et cepit flere.

C. S. Vinctū iesus duxerūt ad pilatū. et illus
 sio, et crucifixio, et mors et sepultura iesu xpī **XV**

A **E**t cōfestim mane consiliū faciētes sum
 mi sacerdotes eis semorib⁹ et scribis et
 vniuerso p̄filio vinciētes iesus duxerūt
 et tradiderūt pylato. Et interrogauit eū pilatus.
 Tu es rex iudeorū. At ille r̄ns ait illi. Tu dicis.
 Et accusabant eis sumi sacerdotes in multis.
 Pylat⁹ autem rursus interrogauit eū dices. Non r̄n
 des qc̄q. Vide in q̄tis te accusant. Jesus autē
 amplius nihil r̄ndit. ita ut miraret pylat⁹. Per
 diem autem festū solebat dimittere illis vñū ex vin
 ctis quēcūq; petiſſent. Erat autem q̄ dicebat barra
 bas. q̄ cū seditionis erat vinct⁹ q̄ in seditione fece
 rat homicidium. Et cū ascendisset turba; cepit ro
 gare sicut sp̄ faciebat illis. Pylat⁹ autem r̄ndit eis
 et dixit. Vultis dimittā vob regē iudeorū. Scie
 bat enim q̄ p̄ inuidiā tradidissent eū sumi sacerdo
 tes. Pontifices autem p̄citauerūt turbā: ut magi
 barrabā dimitteret eis. Pylat⁹ autem itex r̄ns ait
 illis Quid ergo vultis faciā regi iudeorū. At ille
 iterū clamauerūt. Crucifice eū. Pylatus vero
 dicebat illis. Quid enim mali fecit. At illi magis
 clamabant. Crucifice eum. Pylat⁹ autem volens
 pplo satisfacere dimisit illis barrabā et tradidit
 iesum flagellis cesus ut crucifigeretur. Milites
 autem duxerūt eū in atrium p̄torū et cōuocant totaz
 cohortē et induūt eis purpura et imponūt ei plen
 tientes spineaz coronā. et ceperūt salutare eis.
 Aue rex iudeorū. et p̄cutiebāt caput ei⁹ harūdine
 et cōspuebant eū. et ponētes genua adorabant
 eum. Et postq̄ illuserūt ei exuerūt illū purpura
 et induerūt eis vestimentis suis. et educūt illū ut
 crucifigerent eis. Et angariauerūt pretereuntem
 quēpiaz symonē cyreneū venientē de villa. p̄fēz
 alexandri et rufi. vt tolleret crucē ei⁹. Et pducūt
 illū in golgotha locū. quod est interptatū caluarie
 locus. Et dabant ei bibere myrrhattū vinū et nō
 accepit. Et crucifigentes eis diuiserūt vestimenta
 ea ei⁹. mittētes sorte sup eis q̄s qd tolleret. Erat
 hora tertia et crucifixerūt eū. et erat titulus cau
 se eius inscriptus. rex iudeorū. Et cū eo crucifi
 gūt duos latrones. vñū a dextris et aliū a fini
 stris eius. Et impleta est scriptura q̄ dicit. et cū
 inquis reputatus est. Et ptereūtes blasphemā
 bāt eū mouētes capita sua. et dicētes. Vlab̄ q̄ de

struis tēplū dei et i trib⁹ dieb⁹ reedificas Saluū
 fac teipm descendens de cruce. Siſr et sumi sacr
 dotes illudētes ad alterutq; cū scribis dicebant
 Alios saluos fecit: seipm non potest saluū facere.
 Chrystus rex isrl̄ descendat nūc de cruce: vt vi
 deam⁹ et credam⁹. Et q̄ cū eo crucifixi erāt cōui
 ciabant ei. et facta hora sexta tenebre facte sunt
 p̄ totā terrā usq; in horā nonā. Et hora nonā ex
 clamauit ibs voce magna dices. Heloy heloy.
 lama ezebthani. Ode st interptatū. De⁹ me⁹. de⁹
 me⁹: vt qd dereliq̄sti me. et qdā de circūstantib⁹
 audiētes. dicebant. Ecce helia vocat. Currens
 autem vñū et implens spongā aceto. circūponēsq;
 calamo: potū dabat ei dices. Sinite. videam⁹ si
 veniat helias ad deponendū eū. Ibs autem emis
 sa voce magna expirauit. et velū templi scissum
 est i duo a sumo usq; deorsuz. Videās autem centu
 rio q̄ exaduerso stabat. q̄ sic clamās expirasset
 ait. Here hic hō fili⁹ dei erat. Erāt autem et mulie
 res de lōge aspiciētes. inter q̄s erat maria mag
 dalene. et maria iacobi minoris. et ioseph mat̄ et
 salome. et cū esset in galilea seq̄bant eū et mistra
 bant ei. et alic multe q̄ siml̄ cū eo ascenderāt hies
 rosolymā. et cū iam sero esset factū. q̄ erat para
 scene qd est anī sabbatū. venit ioseph ab arima
 thia nobil̄ occurio q̄ et ip̄e erat expectās regnū
 dei. et audacter introiit ad pilatū. et petiit cor
 pus iesu. Pylatus autem mirabāt si iam obisset et
 accersito centurione interrogauit eū si iam mortu⁹
 us esset. et cū cognouiss̄ a cēturiōe donauit cor
 pus ioseph. Joseph at mercat⁹ syndone. et depo
 nens eū inuoluit syndone. et posuit eū in monu
 mento qd erat excissuz de petra. et aduoluit lapi
 dem ad ostiu monumēti. Maria autem magdale
 ne et maria ioseph aspicebant ubi poneretur.
C. S. Resurrectio et ostensio eius. et q̄ pdica
 re iubet euangelium. **XVI**

Et cū transiſſet sabbatū: maria magdale
 ne et maria iacobi et salome emerūt aro
 mata vt veniētes vngerēt ibm. et valde
 mane vna sabbato vniūt ad monumētu orto
 iaz sole. et dicebāt ad inuicē. Quis reuoluet nob̄
 lapidē ab ostio monumēti. et respiciētes viderūt
 reuolutū lapidē. erat q̄ppē mgn⁹ valde. et intro
 eutes i monumētu viderūt innenē sedētē i dextrū
 cooptū stola cādida. et obstupueſt. Qui dīc ill⁹.
 Nolite expaueſcere. Iesu q̄rit⁹ nazarenū cruci
 fixū. surrexit nō est hic. Ecce locus ubi posuerūt
 eū. Sz ite dicite discipul⁹ eius et petro. q̄ pcedet
 vos in galileā. Ibi eū videbit⁹ h̄c dixit vob. At
 ille ekeūtes fugerūt de monumēto. Inuaserat em̄
 cas tremor et pauro: et nemī q̄c̄q̄ dixerūt. Time
 bāt ei. Surgēs at ibs mane p̄ia sabbati appuit
 p̄io marie magdalene de q̄ eiecerat septē demo
 nia. Illa vadens nūcianuit his q̄ cū eo fuerant
 lugētib⁹ et flētib⁹. et illi audiētes q̄ vñueret. et vñ

LUCAS

sus esset ab ea, nō crediderūt. **P**ropter hanc autem duobus ex his ambulatibus oīsus ē in alia effigie cūtiō in villa, et illi eūtes nūc iauerūt ceteris, nec illis crediderūt. **N**ouissime autē recubētib⁹ illis vnde cīm appārūt: et exprobrauit incredulitatē eoz et dū rīcā cordis, quod his quod viderāt eū resurrexisse nō crediderunt, et dixit eis. **E**ūtes in mūdiū vniuer suū, p̄dicate euāgeliū oī creature. Qui credērit et baptizat⁹ fuerit, salu⁹ erit, quod nō credērit p̄dēnabit. **S**igna autē eos quod crederit h̄ sequēt. In noīe meo demōia ejciēt, linguis loquuntur nō uis, serpētes tollēt, et si mortifer⁹ quod biberit nō eos nocebit. **S**up egros man⁹ imponēt, et bñ hē bunt, et dñs quodē iesus postq̄ locut⁹ est eis. Assumptus est in celuz; et sedet a dextris dei. Illi autē p̄fecti p̄dicauerunt vbiq̄ dño coopante, et sermonem confirmante sequentibus signis.

Explīcīt euāgeliū s̄m Marcū. Incipit p̄fatio b̄ti Hieronymi p̄sbri in euāgeliū s̄m, Lucam.

Lucas syr⁹ natōe antiocēsis arte medius, discipul⁹ ap̄kōz postea paulū secutus usq̄ ad p̄summatōez ei⁹ fuiēs domino sine crīmine. Nā neq̄ vroxē vñq̄ h̄ns neḡ filios septuagitaq̄ tuor⁹ annoz obiit i bythimia plenus spūscō. Qui cū iā sc̄pta ēēnt euāgelia p̄ mattheuz quodē in iudea, p̄ marcum autē in italia sc̄to instigate spū in achāie p̄tib⁹ h̄ sc̄psit cuāge liuz significās etiā ip̄e in principio an suū alia ec̄ desch̄ta. **L**ui eētra ea quod ordo euāgelice dispositionis exposcit ea, marie necessitas labor⁹ fuit ut p̄mūz grecis fidelib⁹ oī p̄pbatione vēturi in carnē dei xp̄i manifestata hūanitate, ne iudaicis fabulis attēti, in solo legis desiderio tenerēt, vñ ne heretic⁹ fabul⁹ et stult⁹ sollicitatōibus seducti exciderēt a vītate elaboraret, d̄ h̄c ut i p̄ncipio euāgeliū iobis nativitatem p̄sumpta cui euāgeliū scriberet, et i q̄ elect⁹ scriberet indicaret, p̄testas in se cōpleta esse; quod essent ab alijs inchoata. **L**ui tō p̄ baptismū filij dei a p̄fectōe gnatiōis i xp̄o īplete, repetende a p̄ncipio nativitatis hūane p̄tas p̄missa est ut req̄rētib⁹ demonstraret in quod apphēdēs erat p̄ nathā filiū dō introitu recurritis in deū gnatiōis admisso, indisponsibil⁹ dei p̄ dicās in hoīb⁹ xp̄m suū, p̄fecti opus hoīs redire in se p̄ filiū faceret, quod p̄ dō p̄fem̄veniētib⁹ iter p̄bebat in xp̄o. **L**ui luce nō immerito etiā scribē doz actuuz ap̄kōz p̄tas in mīsterio dāt, vt deo i deū pleno et filio p̄ditōis exticto oīoe ab aplis facta, sorte dñi electionis nūer⁹ p̄pleret. **S**icqz paul⁹ p̄summatōez aplis actib⁹ daret, quod diu p̄ stimulū recalcitrātē dñs elegisset. **Q**uod et legētib⁹ ac req̄rētib⁹ deū, et si p̄ singula expediri a nob̄ vtile fuerat: sciēs tū quod opantē agricolā oporteat p̄mū de fructib⁹ suis edere vitauim⁹ publicā curiositatē, ne non tā volentibus deum demon strasse videremur quod fastidientibus prodidisse,

Explīcīt prefacio. Incipit p̄bēmū beati Luce in euāgeliū suū

Quoniam quodē multi conati sunt ordinare narratiōes quodē in nob̄ cōplete sunt rep̄: si cut tradiderūt nob̄ quod ab initio ip̄e vide runt et ministri fuerūt s̄monis, visum est et mihi assēcuto oīa a principio diligenter ex ordine tib⁹ scribere optime theophile, vt cognoscas eoz verboz de quodē eruditus es veritatē.

Explīcīt probēmū Luce, Incipit euāgeliū s̄m Lucam.

E.S. Comendatio zācharie et elyabeth. angelus ait zācharie, exaudita est oīo tua, et elyza beth piet tibi filiū, et vocab nomē ei⁹ iobem. zācharias nō credens gabrieli obmutuit. Elyza beth post h̄ cōcepit et occultabat se mensib⁹ quinq̄. In mense sexto missus ē angel⁹ ad viginē mariā et dixit ei. Ave grā tc. Maria cōcepto salvatore exurgens abiit in montana, et salutauit elyabeth et dixit elyabeth. Bñdicta tu tc. Et ait maria. Magnificat aia. tc. Elyabeth peperit filiū, et octauo die circūcidit. zācharias loquelā recuperat et p̄phetat, dicens. Bñdictus. **L**a. I.

Vit in diebus he
Herodis regis iudee sacerdos quodaz noīe zācharias de vice abia, et vrox illi⁹ de filiab⁹ aaron et nomē ei⁹ elyabeth. Erant autē iusti amabili deū. incedentes in oīb⁹ mādatis et iustificationib⁹ dñi sine qurela, et nō erat illis fili⁹ eo quod esset elyabeth sterilis, et ambo p̄cessissent i diebus suis. Factū est autē cū sacerdotio fungeretur zācharias i ordine vic⁹ sue an deū. s̄m p̄suetudiez sacerdotij forte exiit ut in censuz poneret, ingressus ī tēplū dñi, et oīs mītūdo p̄pli erat orās foris hora in censi. Appūit illi angel⁹ dñi stās a deū xtris altari incensi, et zācharias turbat⁹ ē vidēs et timor irruit sup eū. **A**it at ad illū angel⁹. Ne tē meas zācharia: quā exaudita ē dep̄catio tua. **E**t vrox tua elyabeth piet tibi filiū, et vocab nomē ei⁹ iobem, et erit gaudiū tibi et exultatio, et multi in nativitate ei⁹ gaudebūt. **E**rit em̄ magn⁹ corā dñō, et vīnū et sicerā nō bibet, et spūscō replebit adhuc ex vtero mīris suet mītos filior̄ isrl̄, p̄nert ad dñm deū ip̄o, et ip̄e p̄cedet an illū ī spū et vītute hēlic, vt p̄uertat corda patrū ī filios et i credulos ad prudētiā iusto, parate dño plebē p̄fectā. **E**t dixit zācharias ad angelū. Un h̄ scīā. **E**go em̄ suū sener, et vrox mea p̄cessit i dieb⁹ suis. **E**t r̄ns angel⁹ dixit ei. **E**go suū gabriel quod asto an deū, et missus suū loq̄ ad te, et h̄ tibi euāgeliza re. **E**t ecce eris tacēs, et nō poter̄ loq̄ usq̄ ī dīc quod h̄ fiāt; p̄ eo quod nō credidisti vñb⁹ meis quod ip̄lebūt ī tēplo suo, et erat plebs expectās zācharia et mirabāt quod tardaret ip̄e ī tēplo. **E**gressus at nō po

Gēn. viii. b
Judi. viii. b

Lucas

terat loq ad illos, et cognoverunt quod visionem vidis-
set in templo, et ipse erat innuens illi, et permanebat mutus,
et factum est ut ipletum fuit dies officij eius abiit in do-
mum suam. **N**on hos autem dies precepit elyabeth uxor
eius, et occultabat se mensibus quoniam dicens. **Q**uia sic fe-
cit mihi dominus in diebus quibus respergit auferre oppro-
briu[m] meu[m] inter homines. In mensa autem sexta missus est
angelus gabriel a deo in civitate galilee; cui nomine
nazareth. ad virginem despota[m] viro cui nomen
erat ioseph domino d[omi]no et nomine angeli maria, et in
gressus angelus ad eam dixit. Ave gratia plena. dominus te
cum. benedic tu in mulieribus. Quia cum audiisti fabata
est in similitudine eius, et cogitabat quod esset ista salutatio, et
ait angelus ei. Ne timeras maria inuenisti eum gratias apostoli
deum. Ecce principies in utero et p[re]ies filium, et vocab
nominem eius ibi. Hic erit magnus et filius altissimi voca-
bitur, et dabit illi dominus deus sedem domini p[re]ficiens ei, et regna-
bit in domo iacob in eternum, et regni eius non erit finis
Dixit autem maria ad angelum. Quoniam fiet istud; quoniam virgo
non cognosco, et tu angelus dixit ei. Spusctus su-
pueniet in te, et tu altissimi obubebabit tibi. Iohannes
et quod nasceretur ex te secundum vocabulum filii dei, et ecce ely-
zabeth cogita tu, et ipsa precepit filium in senectute
sua, et haec menses sexti erat illi quod vocabitur sterilis quod non erit
impossibile apostoli dominum oem habere. **D**ixit autem maria. Ecce
accilla domini, fiat michi sicut habui tuum, et discessit ab il-
la angelus. **E**xurgens autem maria in diebus illis abiit in mo-
tana cum festiatis eius in civitate iudea, et intravit in domum
zacharie et salutauit elyabeth, et factum est ut au-
diuit salutatio[n]es marie elyabeth, exultauit ita s[ic]as
in utero eius, et repleta est spusctus elyabeth et ex-
clamauit voce magna et dixit. **B**enedic tu in mulieribus et
fructus ventri tui, et vnde haec mihi ut
veniat misericordia domini ad me. Ecce enim ut facta est vox sa-
lutationis tue in auribus meis exultauit in gaudio in-
fans in utero meo, et beatitudine quod credidisti. quoniam perficier-
ent ea quod dicta sunt tibi a domino, et ait maria. **M**agnifi-
cat anima mea dominus et exultauit spiritus meus in deo salu-
tari meo, quod respergit beatitudinem accille sue, ecce enim
ex hoc beatam me dicunt omnes generationes. **O**ra fecit mihi
magis quod potes es; et secundum nominem eius, et misericordia eius a proge-
nie in progenies, timetib[us] eu[er]e. Fecit potestia in bra-
chio suo, dispersit superbos metu cordis sui. Depo-
suit potentes de sede, et exaltauit humiles. **E**suri-
tes implevit bonis, et dimisit ianuas. Su-
scipit israel puerorum suorum memorari misericordie sue. **S**icut locutus
est ad prophetas natos abraham et semini eius in secula. **M**agis
autem maria cum illa quasi mensibus tribus, et reuersa est in
domum suum. Elyabeth autem ipletum est tempus pariedi, et
pepit filium, et audierunt vicini et cogiti eius, quod ma-
gnificauit dominus manus suam cum illa, et portulabantur
ei, et factum est in die octauo venerunt circuncidere pu-
erum: et vocabat eum nomine p[re]fici sui zacharia, et tuus
misericordia eius dixit. Nequeque sicut vocabitur iobes, et dixerunt
ad illam. **Q**uia nemo est in cogitatione tua, quod vocatur haec no[n]
Inueniebat autem pri eius, quem vellet vocari eum, et po-

stulatas pugillare scutum dices. **I**obes est nomine eius
et mirati sunt virginis. **A**ptum est autem illico os eius et li-
gina eius, et loquens benedicte deum, et factus est tunc sup-
ponens vicios eorum, et super omnia montana iudee diu[n]il
gabat omnia bona haec: et posuerunt omnes quod audierant in
corde suo, dicentes. **Q**uisputas puer iste erit te[m] man[us] domini erat cum illo, et zacharias p[re]fector eius repletus
est spusctus et prophetauit dices. **B**enedictus dominus deus
israel, qui visitauit et fecit redemptorem plebs sue, et ere-
xit cornu salutis nobis in domo domini pueri sui, sic locu[m]
est propter sanctum scripturam quod a scolo sunt prophetarum eius, salutem ex
imicis nostris et de manu omnis qui oderunt nos, ad fa-
ciendas misericordias cum proximi nostris et memorari testa-
menti sui sancti, iustitiae et iuramenti ab abraham praes-
torum nostrorum datarum se nobis ut sine timore de manu umi-
corum nostra libati sumus illi, in scientia et iusticia
coram ipso omnibus diebus nostris, et tu puer prophetarum altissi-
mum vocaberis, p[ro]p[ter]eis ei annus facie domini parevias eius
Ad d[omi]n[u]m scias salutis plebi et in remissionem pec-
atorum eorum, propter viscera misericordie dei nostri in quibus visitauit
nos omnes ex alto Illuminare his quod in tenebris et in
umbra mortis sedet, ad dirigendos pedes nostrorum
in via pacis. **P**uer autem crescebat et confortabatur
spiritus: et cratus in desertu usque in die omnibus suis ad israel.
L.S. Edictum augusti ut describeretur orbis maria
pepit filium suum primogenitum, angelus nativitate
christi pastorum nuntiavit, et pastores dicebant ad in-
uicem. **T**ranseamus usque bethleem, iesus circumcidit.
Symeon accepit iesum in vinas suas, dicens. Nunc
dimittis tecum, et symeon dixit marie. ecce positus est
hic in ruinam tecum. Et anna prophetissa stupuenies
confitebatur domino, et loquens dillo omnibus qui expectabat
redemptionem israel. Jesus inuenientur in medio doctorum
et subditus erat marie et ioseph. **II.**
Factum est autem in diebus illis, exiit edictum a cesare
augusto, ut describeretur universus orbis.
Hec descriptio prima facta est a profeta syrius cyrino et
ibat omnes ut profiteretur, singuli in sua civitate, ascendit
autem ioseph a galilea de civitate nazareth in iudeam
civitate domini quod vocabitur bethleem, eo quod erat de domo et
familia domini, ut profiteretur cum maria sponsata sibi
propter pergnationem. Factum est autem cum esset ibi, ipletum fuit
dies ut pareret, et pepit filium suum primogenitum, et
panis eius inuoluit et reclinavit eum in sepulcro, quod non
erat ei locus in diversorio, et pastores erant in regione
eadem vigilantes et custodiotes vigilias noctis super
gregem suum. **E**t ecce angelus domini stetit iuxta illos, et
claritas dei circumfulsit illos, et timuerunt timore
magno, et dixit illus angelus. Nolite timere, ecce enim
euangelizatio vobis gaudiu[m] magnu[m], quod erit omni populo
quod natus est vobis hodie salvator qui est Christus dominus in civi-
tate domini et haec signum. Inuenietis infantem panis
iuolatum et positum in sepulcro, et subito facta est cum an-
gelo multitudine militie celesti laudantium deum et di-
centium. Gloria in altissimis dominis, et in terra parabolis bo-
ne voluntatis, et factum est ut discenderent ab eis an-

Lucas

geli in celū pastores, loqbat ad iuuicē. Trāsea
 mus vscō bethleē, et videam? ḥybū qđ factū est
 qđ fecit dñs et oñdit nob. et venerūt festinātes
 et inuenērūt mariā et ioseph et infantē positū i p
 sepio. Vidētes aut cognouerūt de ḥbo qđ dictū
 erat illis de puero hoc. et oēs q audierāt mirati
 sunt, et de his q dicta erant a pastorib? ad ipsos
 Maria aut p̄suabat oia ḥba h̄ pferēs in corde
 suo. et reuersi sunt pastores glificātes et laudan
 tes deū in oib? q audierāt et viderāt, sic dictū est
 ad illos. et postq p̄sumati sūt dies octo. vt circū
 cidereb pucr, vocatū est nomē ei? ibs. Qd voca
 tū est ab angelo p̄usq in vtero p̄cipet. et postq
 ipleti sūt dies purgatōis ei? fm legē moysi tule
 rūt illū in hierb? vt fisterēt eū dño. sic scrptū est
 in lege dñi. Quia oē masculinū adapiēs vuluā
 scm dño vocabit. vt daret hostiā fm qđ dictū ē
 in lege. dñi. par turtuz aut duos pullos colum
 baz. et ecce hō erat in hierb? cui nomē symeon et
 hō iste iust? et timorat? expectās p̄solutionē isrl
 et sp̄usctūs erat in eo. et m̄suz accepat a sp̄usctō
 nō visuz se mortē: nisi p̄us videret xp̄m dñi. Et
 venit in spū in tēplū: et cū inducerēt puez iesum
 paretes ei? vt facerēt fm p̄suetudinē legis p eo
 et ip̄e accepit eū in vlnas suas, et bñdirit deū et
 dixit. Nūc dimittis fm tuū dñe. fm ḥbū tuū in
 pace. Qd viderūt oculi mei salutare tuū. Qd pa
 sti an̄ faciē oīuz pploz. Lumē ad reuelationem
 gētiū. et gliaz pleb tue isrl. et erat p̄z ei? et m̄f ei?
 mirātes sup his q dicebāt de illor et bñdixit illis
 symeo, et dixit ad mariā m̄fez ei?. Ecce positus
 est h̄ in ruinā et in resurrectōe multoz in isrl. et
 in signū cui p̄diceb. Et tua ip̄ius aiaz p̄transibit
 gladi?. vt reuelent ex mult cordib? cogitatiōes
 Et erat anna prophetiss filia phaniel d̄ tribu
 aser. b̄ p̄cesserat in dieb? mult; et vixerat cū viro
 suo annis septē a ḥgitate sua et h̄ vidua vsq ad
 annos octogitaq tuor q nō discedebat de tem
 plo ieunijs et obsecratioib? fuiēs nocte ac die
 Et h̄ ip̄a hora supueniēs p̄fitebāt dño et loqbat
 de illo oib? q expectabāt redēptionē isrl. et vt p
 fecerūt oia fm legē dñi reuersi sunt in galileā in
 ciuitatē suā nazareth. Puer aut crescebat et cō
 fortabāt plen sapia et grā dci erat in illo et ibāt
 paretes ei? p oēs ānos in hierlm die solēni pa
 sce, et cū fact? eēt ānoz duodecī ascēdētib? illis
 iherosolymā fm p̄suetudinē diei festi p̄sumatis
 qz dieb? cū redireb: remāsit puer ibs in hierb?: et
 nō cognouerūt paretes ei? Existimātes aut illū
 eē in comitatu venerūt iter diei, et reqrebāt euz
 inter cognatos et notos, et nō inueniētes, regres
 si sunt in hierb? reqrētes eū, et factū est p? triduū
 inuenērūt illū in tēplo sedētē in medio doctoz
 audiētē illos, et interrogatē eos. Stupebat aut
 oēs q eū audiebat sup prudēta et r̄uis ei?. et vi
 dentes āmirati sūt, et dixit m̄f ei? ad illū. Sili qd

fecisti nob sic. Ecce p̄ tuis et ego volentes q re
 bamus te, et ait ad illos. Quid est q me qrcbat?
 Nesciebat: qr in his q p̄is mei sūt oportet me
 esse, et ip̄i nō intelleixerunt ḥbū qđ locut? est ad infra. xvij.
 eos, et descendit cū eis, et venit nazareth, et erat
 subdit illis. Et mater eius conseruabat oia
 ḥba hec in corde suo. Et iesus pficiebat sapien
 tia et etate et gratia apud deum et homines,
 s.eo:
 L.S. Jobes p̄dicat baptismū pn̄ie, dīc turb
 Benimia viperaz tēc facite fruct? dignos pn̄ie
 tēc, pōt de? de lapidib? istis suscitare tēc, Jobes
 turbis dīc et publicanis et militib? qđ agere de
 beant dīc. venit fortior me cui? ventilabz i manu
 Jobes corrigit herodē, et baptizat iesuz, celū a
 perit, vox p̄is audit̄ Iesus erat incipiēs q̄si an
 noz trigita vt putabāt fili? ioseph q̄ fuit h̄eli tēc
 A uno aut quīdecī impij tyberij. III.
 cesaris p̄curāte pontio pylato iudeaz.
 tetrarcha at galilee herodē, philippo at
 fratre eius tetrarcha ituree et traconitidis regio
 ns, et lysania abiline tetrarcha sub p̄ncipib? sa
 cerdotū anna et caypha, factū est ḥbū dñi sup io
 hānē zacharie filiū in defto, et venit in oēm re
 gionē iordanis p̄dicās baptismū pn̄ie in remis
 sionē p̄ctōz sic scriptū ē in libro fmōnū esaiē p
 phete. Vox clamantis in defto parate viā dñi.
 rectas facite semitas ei?. Dis vallis iplebit, et
 oīs mons et collis humiliabit, et erūt p̄ua indi
 recta, et aspa in vias planas et videbit oīs caro
 salutare dei. Dicebat g? ad turbas q̄ exiebat vt
 baptizarent ab ip̄o. Benimia viperaz, q̄s osten
 dit vob surgere a vētura ira. Facite g? fruct? di
 gnos pn̄ie, et ne ceperitis dicere patrē habem?
 abraaz. Dico em vob, qr potēs est ds d lapidib?
 istis suscitare filios abrae Jā ei secur ad radicē
 arboris posita est Dis g? arbor n̄ faciēs fructū
 bonū excideb et in ignē mittet. Et interrogabant
 eū turbe dicētes. Quid g? faciam?. R̄is aut̄ di
 cebat illis. Qui h̄ duas tunicas det nō habēti,
 et qui h̄ escas fili faciat. Venēt aut et publica
 ni vt baptizarent, et dixerūt ad illā, Ogr qđ fa
 ciemus. At ille dixit ad eos. Nihil ampli? qđ qđ
 p̄stitutū est vob faciat. Interrogabūt aāt eū et mi
 lites dicētes. Quid faciem? et nos. Et ait illis.
 Nemine cōcutiat neḡ calūniā faciat, et cōtentī
 estote stipēdijs vris, existimāte aut pplo et cogi
 tantib? oib? in cordib? suis de iobe, ne forte ip̄e
 esset xp̄s, r̄ndit iobes dices oib?. Ego quidē aq
 baptizo vos, veniat aut fortior me post me cui?
 nō suz dign? soluere corrigā calciamētoz eius
 ip̄e vos baptizabit in sp̄usctō et igni, cui? venti
 labū i manu ei?, et purgabit areā suā, et p̄grega
 bit triticū in horreū suū, paleas at cōburet igni
 inextinguibili. Multa qđē et alia exhortās euā
 gelizabat pplo. Herodes at tetrarcha cū corri
 pereb ab illo de herodiade vroze fratris sui, et d

Mat. iii. a
 Mar. i. a
 Johan. iii. c
 Esiae. xl. a
 Mat. iii. a
 Mar. i. a
 Johan. i. c
 B
 Mat. iii. b

Mat. iii. c. et
 vii. e

Mat. iii. c
 Mar. i. a
 Johan. i. b
 Mat. iii. c
 D
 Mat. iii. c
 vii. e

Mat. iii. a
 Mar. vi. c

Lucas

oib⁹ malis q̄ fecit herodes adiecit. ⁊ b⁹ sup oia,
⁊ inclusit iobem in carcere. Factū est aut cū ba-
ptizaret oīs pp̄ls ⁊ iesu baptizato ⁊ orantez ap-
tū est celū ⁊ descēdit spūsc̄tūs corporali specie
sicut colūba in ip̄z, ⁊ vox de celo fctā est. Tu es
fili⁹ me⁹ dilect⁹ in te p̄placuit mihi. Et ip̄e iesus
erat incipieſ q̄si annoꝝ trigaſ, vt putabat fil⁹
ioſeph, q̄ fuit heli, q̄ fuit mathat, q̄ fuit leui, q̄ fu-
it melchi, q̄ fuit iāne, q̄ fuit ioſeph, q̄ fuit matha-
thie, q̄ fuit amos, qui fuit naū, q̄ fuit heſti q̄ fuit
nage, q̄ fuit maath q̄ fuit mathathie q̄ fuit ſemei
q̄ fuit ioſeph, q̄ fuit iuda, q̄ fuit iohāna, q̄ fuit re-
fa, q̄ fuit zorobabel, q̄ fuit salathiel, q̄ fuit neri, q̄
fuit melchi, q̄ fuit addi, q̄ fuit thosan, q̄ fuit hel-
maðā, q̄ fuit her, q̄ fuit iesu q̄ fuit heliezer, q̄ fuit
iorim, q̄ fuit mathat, q̄ fuit leui, q̄ fuit symeon, q̄
fuit iuda, q̄ fuit ioſeph, q̄ fuit iona, q̄ fuit helias-
chiz, q̄ fuit melcha, q̄ fuit mēna, q̄ fuit mathathā
q̄ fuit naithā, q̄ fuit dō, q̄ fuit ieffe, q̄ fuit obeth, q̄
fuit boos, q̄ fuit salmō, q̄ fuit naason q̄ fuit ami-
nadab, q̄ fuit araz, q̄ fuit esrom q̄ fuit phares, q̄
fuit iude q̄ fuit iacob, q̄ fuit isaac, q̄ fuit abrae, q̄
fuit thare, q̄ fuit nachor, q̄ fuit saruch, q̄ fuit ra-
gau, q̄ fuit phalech, q̄ fuit heber, q̄ fuit ale, q̄ fu-
it chaynā, q̄ fuit arpharāt, q̄ fuit sem, q̄ fuit noc-
q̄ fuit lamech, q̄ fuit mathusale, q̄ fuit enoch, q̄
fuit iareth, q̄ fuit malalehel, q̄ fuit chaynā, qui
fuit enos, q̄ fuit seth, qui fuit adam, qui fuit dei.

L.S. Jesus plen⁹ spūsc̄tō regressus est a ior-
dane, ieiunās q̄draginta dieb⁹ esurijt. ⁊ tēptat⁹
a diabolo p̄sumata tēptatōe diabol⁹ recessit ab
eo vſq̄ ad t̄ps. Jesus regressus ī v̄tute spūs in
galileā, ⁊ fama erijt p̄ vniuersaz regionē de illo
venit nazareth ⁊ intravit synagogā ⁊ legit in li-
bro esaie pp̄be. Spūs dñi ⁊c, oēs testimoniū da-
bāt illi, dicebat, q̄r fili⁹ ioſeph ē iesus dic. Nemo
pp̄ba accept⁹ est in patria sua, dic h̄elia missus
cū fames effet in sarepta ad viduā, ⁊ h̄elisē cu-
rassē a lep̄ naamā syꝝ. Eiſic de ciuitate iesust
ducit vſq̄ ad ſupciiliū mōt, vt p̄cipiteſ demoniū
ejicit ibs ab hoie, ſocrū ſimōis curat, ⁊ alios cu-
rat man⁹ imponēs, demōes clamabāt cū exirēt
Tu es fili⁹ dei, ⁊ icrepās nō ſinebat eos loq̄ di-
xit, oportet me euāgelizare regnū dei,

III. **I**esus aut plen⁹ spūsc̄tō egressus est a
iordanet agebat in spū in deſto dieb⁹
q̄dragita, ⁊ tēptabat a diabolo, ⁊ nibil
māducauit in dieb⁹ illi, ⁊ p̄sumat⁹ illi esurijt, Di-
xit aut illi diabol⁹ Si fili⁹ dei es, dic lapidi huic
vt panis fiat, ⁊ r̄ndit ad illi iesus. Scriptū est.
q̄r nō in pane ſoloviuit hō ſz in oī v̄bo dei ⁊ du-
xit illi diabol⁹ ⁊ oñdit illi oia regna orb̄ terre ī
momēto t̄pis, ⁊ ait illi, Tibi dabo ptātē h̄ac vni-
uersaz ⁊ gl̄iam illoꝝ, q̄r mihi tradita ſunt, ⁊ cui
volo do illa. Tu g⁹ p̄cidēs si adorauerſ corā me
erūt tua oia ⁊ r̄ns ibs, dixit illi. Scriptū ē, Dñz

deū tuū adorab, ⁊ illi ſoli ſuies, ⁊ duxit illum in
hierbz, ⁊ ſtatuit cū ſup pinnā tēpli, ⁊ dixit illi, Si
fili⁹ dei es mitte tc h̄ic deorsuz. Scriptū eſt ei q̄
angēl ſuis mādauit de te, vt p̄ſuēt te ⁊ qr in ma-
nib⁹ tollēt te, ne forte offendas ad lapidē pedē
tuū, ⁊ r̄ns ibs: ait illi, dictū ē, nō tēptab dñz deū
tuū, ⁊ p̄ſumata oī tēptatōe, diabol⁹ recessit ab il-
lo vſq̄ ad t̄ps, ⁊ regreſſus eſt ibs in v̄tute spūs
in galileā, ⁊ fama erijt p̄ vniuersam regionē de
illo ⁊ ip̄e docebat in synagogj eoꝝ, ⁊ magnifica-
bat ab oib⁹, ⁊ venit nazareth vbi erat nutrit⁹. ⁊
intravit ſm p̄ſuetudinē ſuā die ſabbati in syna-
gogā, ⁊ ſurrexit legere, ⁊ tradit⁹ ē illi liber esaie
pp̄be, ⁊ vt reuoluit libꝝ; inuenit locū vbi ſcptū
erat. Spūs dñi ſup me, pp̄e qđ vñxit me euāge-
lizare paupib⁹ mihi me, ſanare p̄tritos corde p̄
dicare captiuiſ remiſſionē, ⁊ cecis viſū, dimitte
re cōfractos in remiſſionē, p̄dicare annū dñi ac-
ceptū, ⁊ diē retributōis, et cū plicuiſſet libꝝ red-
didit miſtro ⁊ ſedit ⁊ oīm ī synagoga oculi erāt
intendētes in euꝝ. Lepit aut dicere ad illos, q̄
hō die ip̄leta ē b̄ ſcriptura ī aurib⁹ v̄fis, ⁊ oēs te
ſtimoniū illi dabāt ⁊ mirabāt in v̄bis ḡfē q̄, p̄ce
debāt de ore ip̄l⁹ ⁊ dicebat, nōne b̄ ē fili⁹ ioſeph
Et ait illis, Utiq̄ dicit⁹ mihi h̄ac ſilitudinē, me
dice cura teip̄m. Quāta audiuiſ ſctā in caphar-
naū, fac ⁊ b̄ in patria tua. Ait aut, Amē dico vob
qr nēo pp̄ba accept⁹ eſt in patria ſua. In v̄tate
dico vob, ml̄te vidue erāt ī dieb⁹ h̄elie in iſrl̄ qñ
clausuz ē celū ānis trib⁹ ⁊ mēſib⁹ ſex, cū ſctā eēt
fames maḡ in oī terra ⁊ ad nullā illaz miſſus ē
h̄elias; niſi i ſarepta ſidonie, ad ml̄terē viduā, et
ml̄ti leproſi crāt ī iſrl̄ ſub h̄elizeo pp̄ba, ⁊ nemo
eoꝝ mūdat⁹ ē niſi naamā syꝝ, et repleti ſūt oēs
in synagoga ira b̄ audiētes. Et ſurrexerūt ⁊ eie-
cerūt illū extra ciuitatē ⁊ duxerūt illū vſq̄ ad ſu-
pciliū mōtis, ſup quē ciuitas illoꝝ erat edifica-
ta, vt p̄cipitarēt eū. Iþe at trāſiēs p̄ mediū illoꝝ
ibiq̄ docebat illos ſabbat̄, et stupebat ī doctri-
na ei⁹, q̄r ī ptātē erat fm̄ ip̄l⁹ ⁊ ī synagoga erat
homo h̄is demoniū imūdū, ⁊ exclamauit voce
magna dicens, Sine, qđ nob̄ ⁊ tibi iesu nazarene
Venisti pdere nos. Scio te q̄ ſis ſctūs dei, et in
crepauit illū iesus dicens, Obmutſe ⁊ epi ab eo
Et cū pieciſſet illō demoniū ī mediū erit ab illo
m̄bilq̄ illū nocuit. Et fact⁹ eſt pauor in oib⁹, ⁊
colloq̄banſ ad inuicē dientes. Qđ eſt b̄ v̄bū, qr
in ptātē ⁊ v̄tute impat imūdis ſpiritib⁹ ⁊ eſeūt,
et diuulgabat fama d̄ illo in oēm locū regionis
Surgēs aut iesus d̄ ſynagoga itroinit ī domū
ſymōis, Socr̄ at ſymōis tenebat magnis febri-
b⁹ ⁊ rogaueſt illū p ea, ⁊ ſtā ſup illā impauit
febri ⁊ dimiſit illā ⁊ p̄tinuo ſurgēs miſtrabat ilk̄
Eū at ſol occidiſſet oēs q̄ h̄ebāt ī firmos varijs
languorib⁹, ducebant illos ad cū, ait ille ſingul-

Lucas

manū iponēs curabat eos: etiebat autē demōia a mītis clamātia t̄ dicētia: q̄ tu es fili⁹ dei. Et in crepās nō sinebat ea loq. q̄ sciebat ip̄m eē xp̄m facta autē die egressus ibat i deſtū locū t̄ turbe req̄ebat eū t̄ venefit vsc̄ ad ip̄m: t̄ detin ebāt il lū ne discederet ab eis. q̄bus ille ait. Qr t̄ alijs ciuitatib⁹ op̄z me euāgelizare regnū dei: q̄ ideo missus sū. t̄ erat p̄dicans in synagogis galilee.

L.S. Eū turbe irruerēt ad eū vt audirēt vbbū dei ascēdit nanē petri: docebat de nauicula turbas. Iesus dixit petro. duc in altū t̄ larate rhetia v̄ra i capturā: b̄ facto p̄cluseſt pisciū mltitū dinē t̄ rhetē eoz rūpebas: qd cū videret petr⁹ dixit. Eri a me: p̄ctōr sum dñe: dixit petro: ex b̄ eris hoies capiēs: leprosū mūdat: palyticū curat: dīc leui sedēti ad teloneū. Seq̄re me: t̄ fecit leui cōuiuiū. pharisei murmurabant t̄ iesus dicit. Non egent q̄ sani sunt medico t̄ c̄. pharisei dicunt iesu q̄re discipli iohānis ieumāt freqnē. p̄ b̄ iesus dicit similitudinē de cōmissura vestimēti noui: t̄ nemo mittit vinum nouum in v̄tres veteres.

L. Actū ē autē cū turbe irruerēt i eū vt audi rēt vbbū dei: t̄ ip̄e stabat sec⁹ stagnum genazareth. t̄ v̄idit duas naues stantes sec⁹ stagnū: p̄scatores at̄ descēderat t̄ lauabant rhetia. Ascēdēs at̄ in vñā nauim q̄ erat simonis roganit euz a fra reducere pusillū. t̄ sedēs doce bat de nauicula turbas. Ut cessauit at̄ loq: dixit ad simonē. Duc in altum: t̄ larate rhetia v̄ra i capturā. Et r̄ndēs symō dixit illi. Preceptor p̄ totā noctē laborātes nibil cepim⁹: i vbbō at̄ tuo labo rhetē, t̄ cum b̄ fecissent. p̄cluserunt pisciū multitudinē copiosam. Rūpebas at̄ rhetē eoz t̄ anueſt socijs q̄ erāt i alia naui vt veniret t̄ ad iuuaret eos. t̄ veneſt t̄ ip̄leueſt ambas nauiculas ita vt pene mergeret. Qd cum videret simō petr⁹ p̄cidit ad genua iesu: dicēs. Eri a me dñe: q̄r b̄ p̄ctōr sum. Stupor em̄ circūdederat euz et oēs q̄ cum illo erāt: i capturea p̄scium quā cepāt Silr̄ at̄ iacobum t̄ iohāne filios zebedei q̄ erāt socij simōis. t̄ ait ad simonē iesus. Noli timere: ex b̄ iā hoies eris capiēs. Et subductis ad terrā nauib⁹ relictis oib⁹ secuti sunt eum. t̄ factum est cūleēt i vna ciuitatū. t̄ ecce vir plen⁹ lepravidēs iesu. t̄ p̄cidēs i faciē suā roganit eū dices. Dñe si vis potes me mūdare. t̄ extēdēs manū tetigit eū dices. Volo. Mūdare. t̄ p̄festim lepra disces fit ab illo. t̄ ip̄e p̄cepit illi vt nemini diceret: sed vade oñde te sacerdoti t̄ offer p̄ emundatō: tua sic p̄cepit moyses i testimoniū ill⁹. Perambula bat at̄ magis fmo de illo: t̄ p̄uenibāt turbe ml̄te vt audirēt t̄ curarēt ab ifirmitatib⁹ suis. Ipse at̄ secedebat i deſtū t̄ orabat. t̄ factū ē i vna die rum t̄ ip̄e scdebat docēs. t̄ erāt pharisei sedētes et legisdoctores q̄ venerāt ex oī castello galilee

t̄ inde et h̄ierusalēz: et v̄tus dñi ad sanandum eos. et ecce viri portātes in lecto hoic̄ qui erat paralytic⁹: et q̄rebāt eū inferre t̄ ponere aī euz et nō inueniētes q̄ pte illū iferrēt p̄ turba: ascēde rūt sup̄ pectū t̄ p̄te gulas sūmisēt eū cū lecto in mediū aī ibm; Quoꝝ fidē vt v̄idit: dixit. Hō remittunt tibi p̄ctā tua. Et ceperūt cogitare scribe et pharisei dicētes. Quis ē b̄ q̄ loquif blasphemias. Quis p̄t dimittere p̄ctā nisi solus de? Et cognouit autē ibs cogitatōes eoz: r̄ns dixit ad illos. Quid cogitatis i cordib⁹ v̄ris? Quid ē facili⁹ dicere: dimittūt tibi p̄ctā: an dicere. surge et abula. At at̄ sciat q̄ fili⁹ hois b̄ p̄tātē in tra dimittēdi p̄ctā: ait palytico. Zibi dico surge: tolle lectū tuū et vade i domū tuā. et cōfestum p̄sur gēs corā ill̄ tulit lectū in q̄ iacebat: t̄ abiit in domū suā magnificās deuz. Et stupor app̄hendit oēs t̄ magnificab̄t deū. et repleti sūt timore. dicētes. q̄r v̄idim⁹ mirabilia hodie. Et p̄ b̄ exiit t̄ v̄idit publicanū noīe leui sedētē ad teloneū: et ait illi. Seq̄re me. et relict⁹ oib⁹: surgēs secut⁹ ē euz. Et fecit ei cōuiuiū magnū leui i domo sua: et erat turba ml̄ta publicanoꝝ et alioꝝ q̄ cū ill̄ erāt discubētes. et murmurab̄t pharisei et scribe: dicētes ad discipulos ei⁹. Quare cū publicanis t̄ p̄ctōrib⁹ māducāt⁹ t̄ bibit⁹: et r̄ns iesus dixit ad illos. Nō egēt q̄ sani sūt medico: s̄ qui male h̄nt. Nō v̄eni vocare iustos: s̄ p̄ctōres ad p̄nitentiā. At illi dixerūt ad euz. Quare discipuli iobis ieumāt freqn̄ter et obsecratōes faciūt silr̄ t̄ phariseoꝝ: tui at̄ edūt et bibūt. Quib⁹ ip̄e ait. Nūqd potestis filios spōsi dū cū ill̄ ē spōsus facere ieumare. Veniet at̄ dies: t̄ cū ablat⁹ fuerit ab illis spōsus: tūc ieumabūt i ill̄ dieb⁹. Dicebat at̄ et similitudinē ad illos. Qr nēo cōmissurā a novo vestimēto mittit in vestimētu v̄et⁹. alioq̄n et nouū rūpit: t̄ veteri n̄ p̄uenit cōmissura a nouo. Et nemo mittit vinū nouū i v̄tres veteres. alioquin rūpit vinū nouū v̄tres: et vinū effundet t̄ v̄tres pibūt. S̄ v̄ins nouū in v̄tres nouos mitendū est: t̄ vtraq̄z cōseruant. et nēo bibēs v̄tus statū vult nouūz: dicit em̄ vetus melius est.

L.S. Discipuli sabbato spicas vellūt. iesus dicit q̄ dauid i domo dei panes p̄positōis sup̄sit manū aridā h̄ntē curat. ap̄los elegit i mōte i loco cāpestri ml̄tos curat a lāguorib⁹ q̄r v̄t t̄ c̄. ōcto b̄studies. p̄ b̄ dīc. ve vob̄ dīmitib⁹ ve vob̄ t̄ c̄ dīc diligite ūmicos v̄os. Qui te p̄cutit i maxilla p̄be t̄ c̄. t̄ oī petēti te tribue. put vult⁹ vt faciat vob̄ hoies t̄ c̄. Si diligitis eos q̄ vos diligūt q̄ vob̄ grā est. mutuū date: nibil ide spātes. estote misericordes. nolite iudicare. eadē mēsura q̄ t̄ c̄. Nūqd p̄t cec⁹ cecū ducere. nō est discipul⁹ sup̄ mīgrū. ej̄ce p̄mū trabē: vnaq̄z arbor de fructu suo coḡscit. Qui audit fmōes t̄ n̄ fac̄. cui filis ē

Ri

Mar. ix. a
Mar. ii. a
Johan. v. a

Math. ix. a
E

Mat. ix. a
Mat. ii. b
Johan. v. b

Mat. ix. a
Mat. ii. b

Mat. ix. b
Mat. ii. c
Mat. ix. b
Mat. ii. c

G
Mat. ix. b.
Mat. ii. c.

mar. ii. d

mar. ii. d

Lucas

Factū est aut̄ in sabbato secundo: **VI**
 primo cum trāsiret per sata vellebat di-
 scipuli ei⁹ spicas, et manducabāt cōfris-
 cates manib⁹. Quidā aut̄ p̄phariseoꝝ dicebat ill⁹:
 Quid facitis qđ nō licet in sabbatis? Et r̄ndens
 iesus ad eos dixit. Nec h̄ leḡ ist⁹ qđ fec̄ dō. t̄ cū esu-
 risset ip̄e t̄ q̄ cū illo erāt quō itrauit i domū dei?
 t̄ panes ppōnis sup̄fit t̄ māducauit t̄ dedit his
 q̄ cū ipo erāt q̄s nō licebat māducare nisi tm̄ sa-
 cerdotib⁹. t̄ dicebat ill⁹: qz dñs ē fili⁹ hois etiam
 sabbi. Factū ē at̄ t̄ i alio sabbo vt itraret i syna-
 gogā t̄ doceret. Et erat ibi hō t̄ man⁹ ei⁹ dexte-
 ra erat arida. Obſuabāt at̄ scribe t̄ pharisei si i
 sabbo curaret vt iuenirēt vñ accusarēt eum. Ip̄e
 no sciebat cogitatōes eoꝝ t̄ ait hoī q̄ hēbat ma-
 nū aridā. Surge t̄ sta i medium. t̄ surgēs stetit.
 At̄ at̄ ad illos iesus. Infrogo vos si l̄ sabbati
 bñfacere; an male; aiam saluā facere an pdere; t̄
 circūspect⁹ oib⁹ dixit hoī. extēde manū tuā t̄ extē-
 dit; t̄ restituta ē man⁹ ei⁹. Ip̄i at̄ repleti s̄t̄ iſpiē-
 tia. t̄ colloq̄banf ad iuicē qdnā facerent de ieuſu.
 Factū ē at̄ i ill⁹ dieb⁹ exiit i mōte orare; t̄ erat p-
 noctas i orōne dei, t̄ cū dies fact⁹ eēt vocauit di-
 scipulos suos t̄ elegit duodeci ex ip̄is q̄s t̄ apo-
 stolos noiauit. simonē quē cognomiauit petꝝ t̄
 andréa fratrē ei⁹. Jacobū t̄ iohānē: philippū t̄
 bartholomeū: mattheū t̄ thomā: iacobū alphēi:
 t̄ simonē q̄ vocat̄ zelotes t̄ iudā iacobi t̄ iudam
 scarioth q̄ fuit pditor. t̄ descēdēs cū ill⁹ de mōte
 stetit i loco cāpestri t̄ turba disciploꝝ ei⁹ t̄ mlti
 tudo copiosa pleb ab oī iudea t̄ hierl̄ t̄ maritā
 tyri t̄ sydōis q̄ venerāt vt audirēt eū t̄ sanarēt
 a languorib⁹ suis t̄ q̄verabāt a spiritib⁹ imūdis-
 curabān. t̄ oīs turba q̄rebāt eū tāgere: qz p̄t̄ d̄
 illo exibat t̄ sanabat oēs. t̄ ip̄e eleuatis oculis i
 disciplos suos dicebat. Bt̄i paupes qrv̄fm ē re-
 gnū dei. Bt̄i q̄ nūc esuritis qz saturabim̄. Bt̄i
 nūc fletis qz ridebitis. Bt̄i critis cū vos oderit
 hoies t̄ cū sepauerit vos t̄ exprobauerit t̄ eiece-
 rit nom̄v̄m tāq̄ malū pp̄t̄ filiū hois. Gaudete i
 illa die t̄ exultate; ecce ei⁹ merces v̄a mlta ē i celo
 Scdm h̄ ei⁹ faciebat pp̄betis p̄res eoꝝ. verūt̄ ve-
 vob diuitib⁹ q̄ hētis p̄solationē vestrā. Ve vob
 q̄ saturati estis qz esuriet̄. Ve vob q̄ ridetis nūc
 qz lugebitis t̄ flebitis. Ve cuž bñdixerint vobis
 oēs hoies. Scdm h̄ ei⁹ faciebat pseudo pp̄betis
 p̄res eoꝝ. Sed vob dico q̄ auditis. Diligite ini-
 micos v̄ros; bñfacite his q̄ vos odef̄t. Bñdici-
 te maledicētib⁹ vob: t̄ orate p̄ calūniantib⁹ vos
 t̄ q̄ te p̄cutit i matillā vñā; p̄be illi t̄ alterā. t̄ ab
 eo q̄ aufert tibi vesti mltū; etiā tunicā noli phibe-
 re. Dī at̄ petēti te tribue: t̄ q̄ aufert q̄ tua s̄t̄ ne re-
 petas. Et p̄t̄ vultis vr faciat̄ vob hoies t̄ vos
 facite ill⁹ s̄t̄r̄; si diligitis eos q̄ vos diligūt q̄ vob
 ē ḡfa. Nā t̄ pctōres diligētes se diligūt, t̄ si bñ-

feceritis his q̄ vob bñfaciūt q̄ vob ē ḡfa. Siqdē
 t̄ pctōres h̄ faciūt, t̄ si mutuū dederitis his a q̄-
 bus spatis recip̄ q̄ ḡfa ē vob. nā t̄ pctōres pctō
 rib⁹ fenerant̄ vt recipiāt eqlia. Verūt̄ diligite
 inimicos v̄ros; bñfacite; t̄ mutuū date m̄bil īde
 spates, t̄ erit merces v̄a mlta, t̄ eritis filij altissi-
 mi: qz ip̄e benign⁹ ē sup̄ igratos t̄ malos. Esto-
 te ergo misericordes sic t̄ p̄fv̄ misericors ē. nolite
 iudicare t̄ n̄ iudicabim̄; nolite p̄dēnare t̄ n̄ p̄dē-
 nabim̄. Dimittite t̄ dimittem̄. Date t̄ dabit̄ vo-
 bis. Mēsurā bonā t̄ pfertā t̄ coagitatā t̄ sup̄ef-
 fluētē dabūt i sinūv̄r̄. Eadē q̄ppc mēsura q̄ mēsi
 fuerit; t̄metiet̄ vob. dicebat at̄ ill⁹ t̄ silitudinē. Nū
 qđ pōt̄ cec̄ cecū ducere; nōne abo i foneā ca dūt̄;
 Nō ē discipul⁹ sup̄ mḡfm, pfect⁹ at̄ oīs erit si sit
 sic mḡf̄ ei⁹. Quid at̄ vides festucā i oculo fr̄is tui:
 trabē at̄ q̄ i oculo tuo ē n̄ osideras? Aut̄ quō po-
 tes dicere fr̄i tuo: frat̄ sine ej̄ciā festucā de oculo
 tuo: ip̄e i oculo tuo trabē n̄ vides. Hypocrita ej̄
 ce p̄mū trabē de oculo tuo; t̄ tūc p̄spicies vt edu-
 cas festucā de oculo fr̄is tui. Nō ē cī arbor boua q̄
 fac̄ fruct⁹ malos; neq̄ arbor mala faciēs fructū
 bonū. Unaq̄z cī arbor de fructu suo cognoscit̄
 neq̄z ei de spinis colligit̄ sic̄; neq̄z de rubo vide
 miāt̄ vuā. Bon⁹ hō d̄ bono thesauro cordis sui
 pfert bonū; t̄ mal⁹ hō de malo thesauro profert
 malū. Ex abūdātia ei cordis os loq̄t̄. Quid aut̄
 vocatis me dñe dñe: t̄ nō facitis q̄ dico. Dis q̄
 venit ad me t̄ audit̄ fmōes meos t̄ fac̄ eos ostē-
 dā vob cui filis sit. Silis ē hoī edificāt̄ domū q̄
 fodit i altū t̄ posuit fūdamētū supra petrā. Inū-
 datiōe at̄ facta illisū ē flumē domui illi t̄ nō po-
 tut̄ cā mouere fūdata ei⁹ erat supra firmā petrā.
 Qui at̄ audit̄ t̄ n̄ fac̄ filis ē hoī edificāt̄ domū
 suā sup̄ frā sine fūdamētō i quā illisū ē flumius t̄
 p̄tinuo cecidit t̄ facta ē ruina dom⁹ illi⁹ magna.
C. Seruū cēturiōis curat̄: filiū vidue mor-
 tuū suscitat̄. iobes misit ad ieuſu. Tu es q̄ vētūr̄
 es t̄c̄. t̄ dñs cōmēdat̄ iohānē: pharisei t̄ legispi-
 ti p̄filiū dei spreueſt̄. ieuſu dīc̄ phariseis qz dīcūt̄
 iohānē demoniū h̄ns t̄ fili⁹ hois n̄ vorator̄ est.
 mulier peccatrix lacrymis pedes ieuſu lauit̄

VII

Cum at̄ ip̄lesſet̄ oīa v̄ba sua iau-
 res pleb̄ itrauit cap̄barnaū. Cēturiōis
 at̄ cuiusdā fū male h̄ns erat moritur̄ q̄
 illi erat p̄ciosus. Et cū audisset̄ de ieuſu: misit ad
 eū seniores indeoꝝ rogās eū vt veniret̄ t̄ salua-
 ret̄ fū eū. At̄ illi cū venissent̄ ad ieuſu rogabant̄
 cū sollicite dicētes ei⁹; qz dign⁹ ēvt̄ illi p̄st̄es. di-
 ligit ei⁹ gētē n̄faz t̄ synagogā ip̄e edificauit nob̄
 ieuſus at̄ ibat cū ill⁹. t̄ cū iā n̄ lōge eēt a domo mi-
 sit ad eū cēturiō amic⁹ dicens. Dñe: noli vexari:
 Nō ei sum dign⁹ vt sub tectū meū itres pp̄t̄ qđ
 t̄ meip̄m nō suz dign⁹ vt sub tectū meū int̄res
 pp̄t̄ qđ t̄ meip̄m n̄ su dign⁹ arbitrat⁹ vt venires

Lucas

ad te: sed dico vobis et sanabis puer meus. nam et ego
hō sum sub p̄tā se p̄stitut⁹ h̄ns sub me milites: et
dico huic vade: et vadit, et alio venit: et venit, et
fuo meo fac h̄: et facit. Quo audito iesus mirat⁹
c: et p̄uersus sequuntib⁹ se turb⁹ dixit. Amī dico vobis
nec in isrl̄ tantā fidē iuueni. et reuerſi q̄ missi fue-
rāt domū iueneſt ſuū q̄ languerat ſanū. et factū
ē deinceps ibat iesus ī ciuitatē q̄ vocat⁹ naym: et
ibat cū eo diſcipli ei⁹ et turba copiosa. Eū at ap-
propinq̄ret porte ciuitatis: ecce defūct⁹ effereba-
tur filius vnic⁹ m̄ris ſue. et b̄ vidua erat et turba
ciuitatis m̄la cū illa. Quā cū vidisset dñs miſe-
ricordia mor⁹ ſup eā: dixit illi. Noli flere: Et ac-
cessit et tetigit loculū. Hi at q̄ portabāt ſteterūt et
ait. Adolescēs: tibi dico ſurge: et reſedit qui erat
mortu⁹ et cepit loq̄ et dedit illū m̄ri ſue. Accepit
at oēs timor et magnificābat deū dicētes. Or̄ p̄-
pheta magn⁹ ſurrexit ī nob̄: et q̄ ſt̄ ſiſtauit ple-
bē ſuā. et exiit b̄ ſimo ī vniuersā iudeā d̄ eo et oēs
circa regiōz. Et nūciauerūt iohāni diſcipuli ei⁹ d̄
oib⁹ h̄is. et ſuocauit duos ex diſcipul⁹ ſuis iohā-
nes et miſit ad iefū dicēs. Tu es qui vēturus an
aliū expectam⁹: Eū at veniſſent ad eū viri dire-
rūt. Iohānes baptista miſit nos ad te dicēs. Tu es qui vētūr⁹ es an aliū expectam⁹: In ipa aut̄
bora multos curauit a lāguorib⁹ ſuis et plagi et
ſpiritiſ⁹ malis et cecis m̄ltū donauit viſū. et r̄n-
dēs dixit illis. Eūtes renūciate iohāni q̄ audisti
et vidistiſ. Or̄ ceci vidēt: claudi abulant: leproſi
mūdanſ: ſurdi audiūt: mortui resurgūt: paupes
euāgelizant: et vtūs ē quicq̄ ſuō ſuerit ſcādali-
zat⁹ ī me. Et cū diſceſſiſſent nūch⁹ iohānis cepit
de iohāne dicere ad turbas. Quid exiſtis ī des-
tū videre arūdinē vēto agitatā: Sz quid exiſtis
videre hoīem mollib⁹ veſtimiſis ī dutū: ecce qui
ī veſte p̄ciosa ſt̄ et delitijs ī domib⁹ regū ſūt: Sz
quid exiſtis videre: Prophetā: Utiq̄ dico vo-
bis et pl̄ q̄ pp̄hetā. Hic ē d̄ q̄ ſcriptū ē. Ecce mi-
to āgelū meū an̄ faciē tuā qui pp̄abitviā tuā an̄
te. Dico eī vobis: maior int̄ natos mulier̄ pp̄hetā
iohāne baptista uemo ē. Qui autem minor ē in
regno dei: maior ē illo. Et oīs ppl̄ ſaudiēs et pu-
blicani iuſtificaueſt d̄cū baptizati baptiſmo io-
hānis. M̄bariſei at et legiſp̄ti p̄ſiliū d̄i ſpreueſt
i ſemetiſpos: n̄ baptizati ab eo. Ait aut̄ dñs. Qui
ergo ſiſes dicā hoīes ḡnatōis b̄: et cui ſiſes ſūt:
Siſes ſt̄ pueris ſedētib⁹ ī foro: et loq̄ntib⁹ ad iui-
cē et dicētib⁹. Cātauim⁹ vobis tibiſ ſt̄ nō ſaltastis
lamētanū: et n̄ plorastiſ. Venit at iohānes ba-
ptista neq̄ māducās panē neq̄ bibēs viñū et di-
citiſ demoniū b̄. Ueſit fili⁹ hoīis māducās et bi-
bēs et dicitis. Ecce hō deuorator et bibēs viñuz
aicus publicaoy et pctōy. Et iuſtificata ē ſapiā
ab oib⁹ fili⁹ ſuis. Rogabat at illū qdā d̄ phari-
ſeis ut māducaret cū illo, et igreſſus domū pha-

riſei diſcubuit. Et ecce m̄ſr̄ q̄ erat ī citate pecca-
trix ut cognouit q̄ iefus accubuit ī domo phari-
ſei attulit alabastr⁹ vnguēti et ſtās retro ſec⁹ pe-
des ei⁹ lachrymis cepit rigare pedes ei⁹ et capill⁹
capit⁹ ſui tergebat et osculabat pedes ei⁹ et vnguēto
vngebat. Vides at pharise⁹ qui vocauerat
eum: ait intra ſe dicēs. Hic ſi eſſet pp̄hetā ſciret
utiq̄ q̄ et q̄līs eſt m̄kier q̄ tāgit eū. q̄r peccatrix ē
Et r̄ns iefus dixit ad illū. Simō: habeo tibi ali
qd dicere. At ille ait. M̄ḡ dic. Duo debitores
erāt cui dā ſeneratori. vñ ſebebat denarios q̄n
gētos: et ali⁹ q̄nq̄ginta. Nō b̄ntib⁹ illū vñ redderēt
donauit vtrisq̄. Quis ḡ eū ſt̄ pl̄ diliget. R̄ns ſi
mō dixit. eſtimō q̄r is cui pl̄ donauit. At ille di-
xit ei. Recte iudicasti. Et cōuerſus ad m̄kierē di-
xit simōi. Vides hāc m̄kierē Intraui ī domū tuā
aquā pedib⁹ meis n̄ dediſti. Hec at lachrymis ri-
gauit pedes meos et capill⁹ ſuis terſit. Osculuz
mibi n̄ dediſti. b̄ at exq̄ intraui nō ceſſauit oſcula-
ri pedes meos. Oleo caput meuz n̄ vñxisti. b̄ at
vnguēto vnk̄t pedes meos Propt̄ qd̄ dico tibi
Remittūt ei pctā m̄la: qm̄ dilerit m̄ltū. Uī at mi-
nū dimittit min⁹ diliget. Dixit at ad illā. Remit-
tunt tubi pctā. et ceperūt q̄ ſil⁹ accūbebat dicere
intra ſe. Quis eſt b̄ q̄ etiā pctā dimittit? Dixit at
ad m̄kierē. Fides tua te ſaluā fecit. Vade ī pace
E.S. In itinere ſequuntib⁹ ſe viris ac m̄kierib⁹
parabolā ſeminant̄ dicit. de lucerna ſup candē
labrū. dič. abſcōdituz maniſteſt̄. q̄ b̄ dab̄t illū.
dič. et m̄rem et frēſ ſuos eſſe q̄ v̄bz dei audiūt
et faciunt. nauigās tēpeſtā ſedat. legioneſ expel-
lit ab hoīe et in porcos mittit. et dicit ei redi-
domuz tuā. de muliere ſanata a pfluui ſanguiniſ
et de filia iayri reſuſcitata.

VIII

Eſt factū eſt deincepſt ipē iter faciebat p̄
ciuitates et castella p̄dicās et euāgelizās
regnuſ dei et duodeci cuſ illo. et m̄kieres
aliq̄ q̄ erāt curate a ſpiritiſ malignis et infirmi
tatib⁹. maria q̄ vocat̄ magdalene de q̄ ſeptē de-
monia exierāt: et iohāna vror chuze pcuratoris
herodis: et ſuſanna et alie m̄lte: q̄ miſtrabāt ei de
facultatiſ ſuis. Eū at turba pl̄ma pueſret et de-
ciuitatiſ pperareb̄t ad eū dixit pſilitudinē. Er-
iht q̄ ſemiſat ſemiare ſemē ſuū. Et dū ſemiſat aliđ
cecidit ſec⁹ viā. et pculcatum eſt: et volucres celi
comederūt illō. Et aliud cecidit ſupra petrā. et
natū aruit: q̄r nō hēbat hūorē. et aliud cecidiſ in
ſpinas: et ſiml̄ exorte ſpine ſuffocauerūt illō. Et
aliud cecidit in terrā bonā. et ortuſ ſeſt ſruktū cē-
tuſlū. Hec dicens clamabat. Qui b̄ aures au-
diendi. audiat. Infrogabāt at eū diſcipuli ei⁹: q̄
eſſet b̄ parabola. Quib⁹ ipē dixit. Nobis datuſ
eſt noſſe mysteriuſ regni dei: ceteris at in para-
bol. ut videntes nō videant: et audiētes nō intel-
ligant. Eſt aut̄ b̄ parabola. Semen eſt v̄bz dei
R̄ ij

B

A

Mat. xiii. a
Mar. xiii. a

B
Mat. xiii. b
Mar. xiii. b
Eſai. vi.
Johan. xij. f
Act. xxvij. f
Mat. xiii. c
Mar. xiii. b

Lucas

LQui autem secundum viam: hi sunt qui audiuit: deinde venit diabolus et tollit ab eis de corde eorum: ne credetis salui fiat: nam quod supra petram. quod cum audierit cum gaudio suscipiunt ab eis. Et hi radices non habent: quod ad tempus creditur: et in tempore temptationis recedunt. Quod autem in spinas cecidit. Hi sunt qui audierunt a sollicitudine nimbus et divinitatis: et voluptatibus vite eum suffocantur et non referunt fructum. Quod autem in bona trahuntur: hi sunt qui in corde bono et optio audientes ab eis retinuntur et fructum afferunt in patientia. Nemo autem lucernam accedit opit eam vase: aut subiectum lectum ponit. Sed supra eam delabens ponit ut inter omnes videatur lumen. Non enim est omnius cultus quod non manifestetur: nec absconditus quod non cognoscatur et in palam veniat. Videamus ergo quod audeat. Qui enim ei habet dabis illi: et quemcumque non habet: retinatur quod putat se habere auferetur ab illo. Venient autem ad illum misericordiam et fratres eius et non poterunt adire eum per turbam: et nunciatum est illi. **D**uacum tua et fratres tui stat foris: volentes te videre. Qui respondet dixit ad eos. Omnes mea et fratres mei habent qui ab eis dei audiunt et faciunt. Factum est autem in una die et ipse ascendit in nauiculam et discipuli eius et ait ad illos. Transfretemus trans stagnum: et ascenderunt. Et nubes uigilantes illorum obdormivit: et descendit pcella venti in stagnum: et copellebamur et periclitabamur. Accedentes autem suscitauerunt eum: dicentes. Preceptor pater. At ille surgens icrepavit vetum et tempestatem aquam: et cessauit et facta est tranquillitas. Dixit autem illi. Ubi est fides vestra. Qui timuit miratus est ad initium dicentes. Quis putas hic es tu et vestis et mari impatiens et obediens ei: et nauigauerunt ad regionem gerasenorum quod est per galileam. Et cum de naui egressus esset ad terram: occurrit illi vir quidam qui habebat demonium iactans spiritum mortis et vestimentum non induerat: neque in domo manebat sed in monachis. Is ut vidit Iesum percudit annus illum et exclamans vocem magna dixit. Quid mihi et tibi est Iesu fili dei altissimi? Obscurum te ne meto? quod asperges. Precipiebat ei spiritum in mundo ut exiret ab homine. Multis enim spiritibus arripiebat illum et vicebatur cathenis et comedebat custoditum: et ruptis viciulis agebat a demone in deserto. Inrogauit autem illum Iesus dicentes. Quod tibi nomen est? At ille dixit. Legionem quod intrauerunt demona multa in eum. Et rogauit illum ne iparet illis ut in abyssum irent. erat autem ibi gressus porcorum multorum pascentium in monte. et rogabant eum ut permitteret eos in illos ingredi. et permisit illis. Et erunt ergo demona ab hominibus et trauestrunt in porcos et ipetu abiit gressus principes in stagnum et suffocantur eum. quod ut videtur factum quod pascebant: fugebant et nunciaverunt in ciuitatem et in villas. Exierunt autem videre quod factum est: et venerunt ad Iesum et iuenerunt hoie sedentem a quo demona eruerant vestitum ac sana mente ad pedes eius et timuerunt. Nunciaverunt autem illi et quod viderant quoniam factus esset a legione. Et rogauerunt illum ois multitudine gerasenorum ut discederet ab ipsis: quod magno timore tenebantur.

Intra autem ascendens nauem reuersus est. Et rogauit illum vir: a quo demona exierat ut cuius eo esset. Dimisit autem eum Iesus dicentes. Redi in domum tuam: et narra quanto tibi fecit deus. et abiit per universitatem predicans quanto illi fecisset Iesus. Factum est autem cum redisset Iesus excepit illum turba. Erat autem omnis expectatio eius. et ecce veit vir cui nomine Iayrus: et ipse princeps synagogue erat: et cecidit ad pedes Iesu rogans eum ut intraret in domum eius. quoniam filia eius erat ei fere anno rursum duodecim: et habebat febrem: et pergit dum iret a turba componebat. Et milier quodam erat in fluxu sanguinis ab annis duodecim: qui in medicos erogauerat omnes substatu suam: nesciens ab ullo potuit curari. Accessit retro et tetigit fibriam vestimenti eius: et profecti stetit fluxus sanguinis eius. Et ait Iesus. Quis est qui me tetigit? Ne gratibus autem oib[us]. dixit petrus et quod cum illo erat. Preceptor turbe te compunctus et affligitur: et dicit quod me tetigit. et dixit Iesus. Tetigit me aliquis. Nas et ego noui proximitatem de me exisse. Videamus autem m[od]is quod non latuit tremens veit et percudit annus pedes eius: et ob quam casus tetigerit eum indicauit coram omnibus populo. et quemadmodum profecti sanata sit. At ipse dixit ei. Filia tua te salutem fecit. Vade in pace. Adhuc illo loquente. veit quodam ad principem synagogue. dicentes ei. quod mortua est filia tua. noli vexare illum. Iesus autem auditus habens respondit pri puelle. noli timere. credere tamen et saluta erit. Et cum venisset dominus non permisit secum intrare quemquam nisi petrum et iacobum et iohannem. et proximum et infimum puelle. Flebat autem omnis et plangebat illum. At ille dixit. Nolite flere. non est mortua puerilla sed dormit. Et deridebat eum: scientes quod mortua esset. Ipse autem tenet manum eius clamauit dicens. Puerilla surge et reuersus est spus eius. et surrexit continuo. Et ius sit illi dare manducare. Et stupuerunt parentes eius quibus precepit ne alicui dicerent quod factum erat. **L. S.** Louocatus duodecim discipulis dedit illum patrem. et misit eos predicare. egressi curabantur ubique. Audiuimus herodes omnia quae fiebant de Iesu. de quoniam panibus et duobus piscibus interrogauit discipulos quem dicit eum esse turbam precepit discipulis ne cui dicerent quod Christus esset deus. quod oportet filium hominis multa pati. iubet tollere crucem. Qui erubuerit famam et certe non poterat eiecit. passionem suam predicit. cogitans quod eorum maior sit. dicit Iesus. quod minor est in te vos habet maior est Iohannes dicit. vidimus quemdam in nomine tuo exorcizantem demonia. Iohannes et Iacobus dicunt Iesu. domine vis dicimus ut ignis descendat de celo. dicit filius hominis non habet ubi caput reclinet. dicit cuiusdam Iesus. sine ut mortui sepeliatur mortuos suos. **IX** **E** Louocatus autem Iesus duo decim aplis deedit illum proximam et patrem super omnia demonia. et ut languores curarent. et misit illos predicare regnum dei: et sanare infirmos. et ait ad illos. Nihil tuleris in via nego propter agnus meus per te nego

Lucas

pānē neq; pecunia neq; duas tunicas hēatis. et
 in quācūq; domū intraueritis ibi manete inde
 ne exeat. Et quicūq; non recepint vos exau-
 tes de ciuitate illa; etiā puluerē pedū vñorū excu-
 tite in testimoniu supra illos. Egressi autē circu-
 bant p castella euāgelizantes et curātes vbiq;.
 Audīvit autē herodes tetrarcha oīa q; fiebant ab
 eo; et hesitabat eo q; diceret a qbusdū: q; iohēs
 surrexit a mortuis. a qbusdā vñorū q; helias appa-
 ruit: ab alijs autē q; pp̄beta vñ de antiq; surre
 fit. et ait herodes. Iohānē ego decollavi. Quis
 ē autē iste de q; ego talia audio? Et q; rebat videre
 eū. et reuersi ap̄lī narrauerūt illi q;cūq; fecerunt. et
 assumptis illis secessit seorsū in locū desertū q; ē
 bethsaide. Qd cū cognouissent turbe secute sūt
 illū: et exceperūt eos et loq;baſ illis de regno dei: et
 eos q; cura indigebāt: sanabat. Dies autē: cepat
 declinare. et accedētes duodecim dixerūt illi. Di-
 mitte turbas vt euntes in castella villasq; q; cir-
 ca sunt diuertāt et inueniāt escas: q; hic i loco de-
 ferto sum. Ait autē ad illos. Vos date illis man-
 ducare. At illi dixerūt. Nō sunt nob̄ plusq; quinq;
 panes et duos pisces: nisi forte nos eam? et ema-
 m? i oēm hāc turbā escas. Erāt autē fere viri q;nq;
 milia. Ait autē ad discipulos suos. Facite illos di-
 scubere p cōuiua qnq;genos. et ita fecerūt. et di-
 scubuerūt oēs. Acceptis autē qnq; panib? et duo-
 bus pisceb?: respergit in celū et bñdixit illis: et fre-
 git et distribuit discipulis suis vt poneret aī tur-
 bas: et māducauerūt oēs et saturati sunt. Et sub-
 latū est qd supfuit illis fragmētorū copbini duo
 decim. Et factum ē cum sol? eēt orās: erāt cuī il-
 lo et discipli. et interrogauit illos dicens. Quē me
 dicunt eē turbe. At illi rñderūt et dixerūt. Iohānēz
 baptistā. alij autē heliā: alij vñorū q; vñ pp̄beta dñ
 prib? surrexit. Dixit autē illis. Vos autē quē me eē di-
 cutis. Rñdēs simō petr? dixit. Xpm̄ dei. At ille i-
 crepās illos p̄cepit ne cui diceret b: dicens. Qd
 oportet filium hoīs multa pati et reprobari a se-
 niorib? et p̄ncipib? sacerdotum et scrib? et occidi:
 et tria die resurgere. Dicebat autē ad oēs. Si quis
 vult post me venire: abneget semetipm: et tollat
 crucē suā q̄tidie et sequatur me. Qui ei voluerit
 aīas suā saluā facere p̄det illā. nā q; pdiderit ani-
 mā suā pp̄f me: saluā faciet illam. Quid ei p̄ficit
 bō si lucret vniuersum mūdū: seipm̄ autē p̄dat et de-
 trūntuz sui faciat: nā q; me erubuerit et meos p̄-
 mōes hūc fili? hoīs erubescet cū venerit i mai-
 state sua et p̄ris et scōp̄ ageloz. Dico autē vob: vñ
 sunt aliq; hic stātes q; nō gustabunt mortē donec
 videāt regnum dei. Factum ē autē post bñba fe-
 re dies octo: et assumpit petr? et iacobum et iohā-
 nē: et ascēdit in mōte vt oraret. et facta ē duī ora-
 ret species vultus ei? altera: et vestit? eius alb?
 et resulgens. Et ecce duo viri loq;bant cum illo.

Erāt autē moyses et helias visi in maiestate: et dice-
 bat exc̄essū ei? quē cōpletur? erat in h̄ierlm̄ Phe-
 trus vñorū q; cū illo erāt: ḡuati erāt somno. et eū
 gilantes videbāt maiestatē ei? et duos viros qui
 stabāt cū illo. Et factū ē cuī discederent ab illo.
 ait petr? ad iesum. Preceptor: bonū est nos b
 esse. et faciam? tria tabnacula. vnuī tibi: et vnuī
 moysi: et vnuī helie. Nesciēs qd diceret. Hec autē
 illo loq;nte. facta est nubes et obūbrauit eos: et
 timuerūt intrantib? illī i nubē. Et vox facta est de
 nube: dicēs. Hic est fili? me? dilect? ip̄m audite
 Et dū fieret vox: nūctus ē ibs sol? et ip̄i tacuerūt
 et nemini dixerūt in illī diebus q; cōq; ex vis q; vide-
 rant. Factū ē autē i seq̄nti die descēdētibus illī de
 mōte: occurrit illī f̄ba m̄lta. Et ecce vir de turba
 exclamauit. dicēs. Omḡ obsecro te: respice i fili-
 um meū: q; vnic? est m̄bi. Et ecce spūs app̄hen-
 dit eū et subito clamat et elidit et dissipat eū cū
 spuma: et vir discedit dilaniās eū. Et rogaui di-
 scipulos tuos vt ejacerent illū et nō potuerunt
 Rñs autē iesus dixit. Ognatio infidel et puersa
 vñq; ero ap̄d vos et patiar vos Adhuc huc fili-
 uī tuū. Et cū accederet: elisit illūz demoniūz et
 dissipauit. Et icrepauit iesus spm̄ imūdū et sa-
 nauit pucp̄: et reddidit illū p̄i ei?. Stupebāt autē
 oēs i magnitudine dei. Oibnsc̄z miratib? in oib?
 q; faciebat. dixit ad discipulos suos. Monite. vos
 in cordib? vñris fmōes istos. Fili? em̄ hoīs. futu-
 rum est vt tradaf in man? hoīm. At illi ignorau-
 bāt vñbz istō. et erat velatus aī eos vt nō senti-
 rent illō: et timebāt eū interrogare de bñ vñbo In-
 trauit autē cogitatio in eos: q; eoꝝ maior esset. At
 iesus vidēs cogitatōes cordis illorū app̄hendit
 pueꝝ et statuit illū sec? se et ait ill. Quicūq; sus-
 scepit pueꝝ istūz in noīe meo me recipit. Et q; cū
 q; me recepit: recipit eū q; me misit. Nā q; minor
 est int̄ vos oēs. bñ maior est. Rñs autē iobes: dixit.
 Preceptor vidim? quēdā in noīe tuo ejcentē
 demōia: et phibim? eū: q; nō sequit nobiscum.
 Et ait ad illos iesus. Nolite phibere. Qui em̄ n̄
 est aduersuz vos p vob ē. Factū ē autē dū cōple-
 ren̄ dies assūptōis ei?: et ip̄e faciē suā firmavit
 vt iret i h̄ierlm̄. et misit nūcios aī p̄spectuz suū
 et eūtes intrauerūt in citatē lamaritanoz vt pa-
 rerēt illi. Et nō receperūt eūz: q; facies ei? erat
 eūtis h̄ierlm̄. Cuī vidissent autē discipli ei? iacob?
 et iobes dixerūt. Dñe vis dicim? vt ignis descen-
 dat de celo et p̄sumat illos. Et cōuersus icrepa-
 uit illos: dicēs. Nesciūt cui? spūs estis. Fili? hoīs
 nō venit aīas pdere: s̄z saluare, et abiēt in aliō
 castellū. Factū ē autē abulatibus illī in via dixit
 qdā ad illū. Seqr̄ te q;cūq; eris. Dixit illi ibs.
 Vulpes foucas hñt: et volucres celi nidos fili?
 autē hoīs nō hñ vbi caput suū reclinet. Ait autē
 ad alterp̄. Seqr̄ me Ille autē dixit. Dñe p̄mitte
 Ruij

mat.iii.d
mar.i.b
E
mat.xvii.e
mar.ix.c

mat.rvii.e
mar.ix.c

mat.rvii.d
mar.ix.e
F
math.itviii.a
mar.ix.e

math.ix.f

B
math.rviii.b
mat.viii.c

mat.viii.c
mat.viii.c

Lucas

mibi p̄mūz ire et sepelie p̄rem meum. **Dixitq; ei iesus:** Sine ut mortui sepeliāt mortuos suos. tu autē vade et annūcia regnū dei. et ait alter. **Seqr te dñe:** sed p̄mitte mibi p̄mū renunciare his que domi sūt. Ait ad illū iesus. Nemo mittēs manūs suā ad arat̄ et aspiciēs retro: apt̄ est regnō dei.

L.S. Post b̄ designauit iesus alios septuagintaduos: messis m̄lta: mitto vos agnos: p̄cepta itineris: dicit: ve vob̄ corozaim. Qui vos audit: me audit. dieit. videbā saithanā sicut fulgur d̄ celo cadentē: dicet. cōfitebor tibi p̄ dñe et c̄. nemo scit q̄ sit fili⁹. **Bt̄ oculi qui vident q̄ vos videt⁹** quidā legis�itus dicit temptans. Jesus dīc. Hō quidam descendebat et c̄.

X

Dost b̄ aut̄ desiguit dñ s. et alios septuagintaduos: et misit ill̄ os binos añ faciē suā in oēm ciuitatē et locū q̄ erat ip̄even tur⁹. et dicebat illis. Messis quidē multa: opariāt pauci. Rogate ergo dñm messis ut mittat oparios in messem suā. Ite: ecce ego mitto vos ut sic agnos inf̄ lupos. Nolite portare sacculum neq; perā neq; calciamēta: et neminē p̄ viā salutaueritis. In quācūq; domū itraueritis: p̄mū dicite par̄ huic domui. et si ibi fuerit fili⁹ pacis requescer̄ sup illū parvfa. fināūt advos reuerteſ. In eadē at domo manēte: edētes et bibētes q̄ apud illos sunt. Dign⁹ est ei opari⁹ mercede sua. Nolite trāsire de domo in domū. Et in quācūq; ciuitatē intraueritis et nō suscepint vos ex eūtes in plateas ei⁹ dicite. Etiā puluerū q̄ adhēsit nob̄ de ciuitate v̄a extergim⁹ in vos. Tn̄ hoc scitote q̄r appropinq̄bit regnū dei. Dico vob̄ q̄r sodomis i die illa remissi⁹ erit q̄ illi ciuitati. Ve tibi corozaim: ve tibi berhsaida: q̄r si i tyro et sydone facte fuissent v̄tutes q̄ facte sunt in vobis olim in cilicio et cinere sedētes peniterēt. Verūt̄n̄ tyro et sydone remissi⁹ erit i iudicio q̄r vobis. Et tu cap̄harueū v̄sq; ad celū exaltata v̄sq; ad ifernū demergeris. Qui vos audit: me audit. et q̄ vos spnit: me spernit. Qui aut̄ me spernit: spnit eū qui misit me. Reuersi sūt at septuaginta duo cu gaudio dicētes. Dñe etiā demonia subiiciunt nob̄ in noī tuo. et ait illis. Videbā saithanā sicut fulgur de celo cadentē: Ecce dedivobis ptātem calcādi supra serpētes et scorpiones et sup oēm v̄tutē iniūci et nihil vob̄ nocēbit. Verūt̄n̄ in hō nolite gaudere q̄r spūs vob̄ subiiciūt. Gaudete at q̄ noīa v̄a scripta s̄t i cel. Ju i p̄a hora exulta uit in spūscō et dixit. Cōfitebor tibi dñe p̄ celit̄ tre q̄ abscondisti b̄ sapientib⁹ et prudētib⁹ et reuelasti ea puulis. Etiā p̄r: qm̄ sic placuit ante te. Dia mibi tradita sūt a p̄fe meo: et nemo scit q̄s

fit fili⁹ nisi p̄. et q̄s sit p̄ nisi fili⁹: et cui voluerit fili⁹ reuelare. Et p̄uersus ad discipulos suos dixit. Bt̄ ocli q̄ vidēt q̄ vos videtis. Dico em̄ vobis q̄ m̄lti pp̄be et reges voluerūt videre q̄ vos videtis et nō viderūt. et audire q̄ audit̄ et nō au dierūt. Et ecce qdā legisperit surrexit tēptās ilūz et dicēs. Ogr̄ qd̄ faciendo vitā c̄fnā possi debo: At ille dixit ad eūz. In lege qd̄ sc̄ptūz est. Qnō legis: Ille r̄ns dixit. Diliges dñm deūz tu um ex toto corde tuo. et ex tota aīa tua. et ex oīb⁹ virib⁹ tuis: et ex oī mente tua. et p̄mū tuū sicut teipm̄. Dixitq; illi. Recte r̄ndisti. Hoc fac et vi ues. Ille at volens iustificare seipm̄: dixit ad ie sum. Et q̄s est meus p̄m⁹? Suspiciēs at iesus dixit. Hō quidā descendebat ab hierlm̄ in hiericho et incidit in latrones. qui etiā despoliauerūt eū et plagiis impositis abierūt semiuino relicto. Accidit at ut sacerdos qdā descēderet eadē via et viso illo p̄terinit. Silr̄ et leuita. cū esset sec⁹ loscum ut videret eū p̄trāsijt. Samaritan⁹ at qdā iter faciēs venit sec⁹ eū. et vidēs eū mīa mō est. Et apppians alligauit vulnera ei⁹. infundens oleū et vinū et iponēs illū i iumētū susi duxit in stabulū: et curā eīvegit. Et altera die p̄tulit duos denarios: et dedit stabulario: et ait. Luraz illius habe. et qdūcūq; superogaueris. ego cuz rediero reddā tibi. Quis hoꝝ triuz videt tibi p̄m⁹ suis se illi qui incidit in latrones? At ille dixit. Qui fecit mīam in illuz. Et ait illi iesus. Vade et tu fac silt̄. Fct̄m̄ est aut̄ duz irēt: et ip̄e intrauit in qdā castellū: et ml̄r̄ qdā martha noīe excepit illuz in domū suā: et huic erat soror noīe maria. Que etiā sedens sec⁹ pedes dñi audiebat v̄bz illi⁹: martha aut̄ satagebat circa freqns ministeriuze. Que stetit et ait. Dñe nō ē tibi cure q̄ soror mea reliquit me solaz mīstrare. Dic ḡ illi ut me adiuuet. Et r̄ns dixit illi dñs. Marthā martha sollicita es et turbaris erga plima. Porro: vnum est necessarium. Maria optimā partem elegit q̄ non auferetur ab ea.

L.S. Docet orare p̄ sc̄ificef nomē tuuz. Cōmoda mibi tres panes. oīs q̄ petit accipit. erat iesus eiūcīes demoniū. qdā dixit in beelzebub eiūcīt demōia. regnū in seipm̄ diuisuz desolabif. dic spūs īmund⁹ reuertar i domuz meā. Bt̄us vent̄ q̄ te portauit. de signo ione. de lucerna. Lu cerna corporis oclūs. lauandum poti⁹ qd̄ int̄ est. dare elemosynā p̄nunciat. ve m̄lta dic. p̄barisei quereutes cape aliquid ex ore eius.

Efect̄m̄ est cū esset in qdāz loco orās: vt cessauit dixit v̄n̄ ex discipulis ei⁹ ad eūz. Dñe doce nos orare. sic docuit Iobs discipulos suos. Et ait illis. Eū oratis dicite. P̄ sc̄ificef nomē tuuz. adueniat regnuz tuū. panes n̄m q̄idianū da nob̄ bodie et dimitte nob̄ p̄cta

Lucas

Intra: siquidē τ nos dñiustim debitorib⁹ nostris; τ ne nos iudicas in temptationē: **E**t ait ad illos **Q**uis vestrū habet amicū τ ibit ad illū media nocte: τ dicet illi, amice cōmoda mibi tres panes: qm̄ amicus meus venit de via ad me: τ non habeo qd̄ ponā aī illū. τ ille deintus r̄ndēs dicat noli mibi molestus esse; iam ostium clausum est τ pueri mei mecum sunt in cubili, nō possum surgere τ dare tibi, τ si ille pseuerauerit pulsans dico vob: τ si nō dabit illi surgēs eo q̄ amic⁹ eius sit; ppter iprobitatē tñ ei⁹ surget: τ dabit illi q̄t q̄t h̄z necessarios. τ ego dico vob. **P**etite τ dasbit vob. q̄rite τ iuenietis: pulsate τ apieſ vobis **D**is em⁹ qui petit accipit τ qui q̄rit iuenit τ pulſanti apieſ. **Q**uis at ex vobis patrē ſpetit panem nūquid lapidē dabit illi: aut pifcē. nūquid p̄ pifce ſerpentē dabit illi? Aut ſi petierit ouū, nūquid porriget illi ſcorpionē. Si ergo vos cū fitis malis noſtis bona data dare filijs v̄ris, quāt omagis p̄ v̄ celeſtis de celo dabit spm̄ bonū petentib⁹ ſe. **E**t erat eiſciēs demoniū τ illud erat mutū. et cū eieciſſet demoniū locut⁹ ē mut⁹. τ amirare ſunt turbe. **Q**uidā at ex eis dixerit. In beelzebub p̄ncipe demonior̄ eiſcit demoniū. **E**t alij tēptātes ſignū de celo q̄rebāt ab eo. Īp̄e at vt vidit cogitationes eoz dixit eis. **D**ē regnū i se diuifū desolabit. τ dom⁹ ſupra domū cadet. Si at sathanas i ſeipm̄ diuifus ē quō ſtabit regnū ei⁹: q̄z dicit i beelzebub me eiſcere demonia? Si aut ego in beelzebub eiſcio demōia: filij v̄ri i q̄ enclūt: Jo ip̄i iudices v̄ri erūt. **P**orro ſi i dígito dei eiſcio demōia, pfecto puenit i vos regnū dei. **L**ū fortiſ armat⁹ cuſto dit atriū ſuū i pace ſunt ea q̄ poſſi det. Si at foſtior eo ſupueniens vicerit eū: vniuersa arma ei⁹ auferet i qb⁹ pſidebat τ ſpolia ei⁹ diſtribuet. Qui n̄ ē meccū p̄ me ē τ q̄ n̄ colligit me cū diſpgit. **L**ū imūd⁹ ſpūs exierit de hoīe ambulat p̄ loca inaqſa q̄rēs requiē et n̄ iueniēs dicit, Reuertar i demū meā vñ exiui. et eū veneſit iue nit eū ſcopis mūdatā. tūc vadit et aſſiumit ſeptē alios ſpūs ſecū neq̄ores ſe: et i gressi h̄i tant ibi. **E**t fūt nouiſſima hoīs illi⁹ peiora p̄orib⁹. **F**actū ē at cū h̄ diceret, extollēs vocē qdā m̄k̄ d̄ turba dixit illi. **B**tūs venter qui te portauit et vbera q̄ ſuristi. At ille dixit. **Q**uinimo Btī qul audiunt ḥbū dei et cuſtodiūt ilio. Turbis at pcurrētib⁹ cepit dicere. **G**natio h̄ ḡnatio nequā eſt. ſignū q̄rit τ ſignū nō dabit ei niſi ſignū ione. **I**nas ſicut fuit ionas ſignū niniuitis, ita erit τ fili⁹ ho minis ḡnatiōi iſti. Regia austri ſurget i iudicio cū viris ḡnatiōi h̄: et p̄dēnabit illos. q̄z venit a finib⁹ tre audire ſapiam ſalomōis, et ecce pl⁹ q̄ ſalomon hic. **V**iri niniuite ſurget in iudicio cuž ḡnatiōe hac et p̄dēnabit illā. q̄z pniā egerūt i p̄dicatōe ione, et ecce plus q̄ iona hic. **N**emo lu

cernā accēdit et tu abscōdito ponit neq̄ sub mo
dio sed supra cādelab̄z vt q̄ ingrediunt̄ lumē vi
deāt. **L**ucerna corporis tui est ocul⁹ tu⁹. Si ocul⁹
tuus fuerit simplex: totū corpus tuū lucidū erit
Si aut̄ nequā, fuerit, etiā corp⁹ tu⁹ tenebrosum
erit. **A**nde ergo ne lumī qđ i te ē tenebre sint, si er
go corpus tuum lucidū fuerit n̄ bñs aliquā pte
tenebrar̄, erit lucidū totū, et sic lucerna fulgoris
illumīabit te, et cū loqref rogauit illū qđā pha
riseus vt prāderet apd se. **I**esus, at ingressus re
cubuit. **P**harise⁹ at cepit intra se reputās dice
re. q̄re nō baptizat⁹ esset an̄ prādiū: t ait dñs ad
illū. **N**unc vos pharisei qđ deforis est calicis t
catini mūdatis, qđ int̄e st vestruz plenū ē rapia
et iniqtate. **S**tulte: nōne qui fecit qđ deforis est
etiā id qđ deint⁹ est fecit. **V**eritātē qđ supēst date
elemosinā. t ecce oia mūda sūt vob. **S**z ve vob
phariseis qui decimatis mentā et rutā t oē ol⁹
t pteritis iudiciuz et charitatē dei. **H**ec at opoz
tuit facere: t illa nō omittere. **N**e vob phariseis
qui diligitis p̄mas cathedras in synagogis et
salutatōes in foro. **N**e vob qz estis vt monumē
ta qz nō parent: t hoies abulare supra nesciunt
Rñs at quidā et legispitiis: ait illi. **M**gr̄ h dices
etiā ptumeliā nob̄ facis. **A**tille ait. **E**t vob legis
pitiis ve qz oneratis hoies oneribus q̄ portare
nō pñt. t ipi vno digito v̄o nō tāgītis sarcinas
Ne vob q̄ edificatis monumēta pp̄ba. patres
at v̄i occiderūt illos. **P**rofecto testificamini q
p̄sent patruz v̄oz: qm̄ qđē ipi eos occiderunt.
vos at edificaſ eoꝝ sepulchra. **P**rop̄ea t sapia
dei dixit. **M**ittā ad illos pp̄bas et ap̄los: et ex
ill̄ occidēt t pseqñt vt iqrat sanguis oiuꝝ pp̄ba
rū q̄ effusus ē a p̄stitutōe mūdi: a gñatiōe ista: a
sanguine abel v̄lqz ad sanguineꝝ zaharie: q̄ per h̄i inf
altare t edera. Ita dico vob: reqret ab hac gñ a
tiōe. **N**e vob legpitiis q̄ tulistis clane scie: ipi nō
intro istis: t eos q̄ introibāt phibuiſtis. **C**ū aut̄
h ad illos diceret cepūt pharisei et legispiti gra
uit infistere, t os ei⁹ opp̄mere de mltis ifidiātes
ei. t q̄rētes aliqd cape de ore ei⁹ vt accusaret eū.
C. **S.** A phariseis monet cauēdū: t nō timēdū
eos q̄ corp⁹ occidūt, dic. q̄ me t p̄fessus fuerit t q̄
me negauerit. **B**lasphemia i spm̄ sc̄m̄ nō remis
tet. **S**pūſctūs docet rñdere t loq. **Q**uidaz dic.
mḡ dic fratri meo vt diuidat mecum hereditatē
dic cauere ab oī auaricia. similitudo diuitis. **S**tul
te hoc nocte morieris, nolite solliciti eē p̄ſidera
te lilia agri, q̄rite regnū dei, nolite timere p̄ſill⁹
grex, vēdite q̄ possidet t date elemosinā. facite
sacculos, vbi theſaur⁹ ibi t cor. **S**it lūbi v̄i p̄cī
cti. **i**bs petro dic felicē eē bonū dispēſatorē. ve
nit dñs fui i die q̄ n̄ sepabit et vapulabit plagl
mltis, cui mltū datū ē p̄m̄ltuz q̄ref ab leo, ignē ve
ni mittere i trā. **T**res i duo, t duo i tres diuidet

Lucas

Hypocrite facie celi et tre nostis pbare tc. **L**u
vadis cu aduersario tuo de nouissimo minuto.

Minime pculcaret cepit dicere ad discipulos suos. Attedite a fermeto phariseorū qd ē hypocrisis libil' em optū ē qd nō reuelet: neq abscōditum qd nō sciaſ. Qmī q in tenebris dixiſ: in lumine dicent: t qd i aure locuti estis in cubiculis: pdicabit in tectis. Dico aut vob amicis meis ne frēam ab his q occidunt corp' t p' b nō hñt apli' qd faciat. Qndāt at vobis quē ti meatis. Timete eū q postq occiderit bz ptātem mittere in gehennā. Ita dico vobis hunc timete Nōne qnq passeret veneat dīpōdio: t vnus ex illis nō est in obliuioe coram deo. Sed t capilli capitī vri oēs nūerati sunt. Nolite ergo timere multis passerib' pluriſ estis vos. Dico at vob: oīs qcūq pfectus fuerit me corā boib': t filius bois pfectebiſ illū corā angelis dei. Qui at negauerit me corā boib': negabit corā angelis dei. t oīs qui dicit xbū i filiū bois remittet ei: illi aut q in spīscm blasphemauerit: nō remittet. Cum at iducet vos i synagogas: t ad mḡas: t potestates molite solliciti ee qlif aut qd rndeat: aut qd dicatis. Spūs ei scūs docebit vos i ipa hora qd oporteat vos dicere. Ait at ei qdā de turba. Mgr̄ dic fr̄i meo vt dīni dat meū hereditatē At ille dixit ei. Hō q̄s me p̄stituit iudicē aut dīni sōrē supra vos. Dixitq ad illos. Vide te t caute ab oī auaritia: qr nō in abūdātia cuiusq vita ei' ē et bis q possidet. Dixit aut silitudinē ad illos dices. Bois cuiusdaz dīmitis vberes fruct' ager attulit: t cogitabat intra se dices. Quid faciā q nō habeo q cōgregē fruct' meos: t dirit. Hoc faciā. Destruā horrea mea t maiora faciaz t illuc p̄gregabo oīa q nata s̄f mibit bona mea t dicā aie mee. Ibi hēs mlt̄ bona posita in annos plimos: reſeſce: cōeſe: bibe, epulare. Dixit at illi ds. Stulte hac nocte aīaz tuā repetūt a te. Que at pasti: cui' erūt? Sic ē q sibi thesaurizat t nō ē in deū dīnes. Dixitq ad discipulos suos. Jo dico vob. Nolite solliciti esse aie v̄re qd manducetis neq̄ corpori quid iduamini. Hia pl̄ ē q̄ esca: t co:p̄ pl̄ q̄ vestimentū. Considerate coruos: qr nō semināt neq̄ metūt qbus nō est cellariū neq̄ horrenū: t ds pascit illos. Quāt̄omagis vos pluris estis ill. Quis aut v̄m cogitādo potest adiūcere ad staturā suā cubitū vnū. Si ergo neq̄ qd mīmū ē potestis: quid de ceteris solliciti estis. Considerate lilia quō crescūt: nō laborat neq̄ nēt. Dico aut vob: nec salomō i oī glia sua vestiebat ſic vnū ex iſtis. Si at fenū qd bodie ē in agro t cras i clybanū mittit ds ſic vestit. q̄to magis vos pūſſile fidei: t vos nolite q̄rete qd māducetis aut qd bibatis: t nolite i ſublime tol

li. Hec aut oīa'gētes mūdi q̄rūt. P̄f autē v̄f ſcit qm̄ bis indigetis. Verūt̄ q̄rite pmū regnū dei **A**bat. vii. t iuſticiā eius: t b̄ oīa adiſciēt vob. Nolite time re pūſſillus gr̄ex: qr̄ cōplacuit p̄l̄yfo dare vobis regnū. Vēdite q̄ possidet: t date elemosynā. Fa cīte vob ſacculos qui nō veteraſcūt thelaux nō defiſcentē in celis. Quo fur nō appropiat: neq̄ tinea corrūpit. Abi em̄ theſaurus vester eſt: ibi t cor̄ vēſt̄ erit. Sint lūbiv̄i p̄cincti t lucerne ardētes in manib' v̄ris. t vos ſiles boib' expe ctantib' dñm ſuū qn̄ reuertat a nuptijs vt cū ve nerit t pulſauerit p̄festim apient ei. Bti ſui illi q̄s cū veneſit dñs iuenerit vigilātes. Amēn di co vob: q̄ p̄cīget ſe t faciet illos diſcūbere: et trāſiens miſtrabit ill. Et si veneſit i ſcōa vigilia t ſi in tertia vigilia veneſit t ita iuenerit: bti ſut ſui illi. Hoc aut ſcītote qm̄ ſi ſcīret p̄familias q̄ hora fur veniret: vigilaret vtiqz: t nō ſincret p̄fodi domū ſuā. Et vos eſtote pati: qr̄ q̄ hora nō putatis fili' bois veniet. Ait aſt ei petr' Domie ad nos diſhāc p̄abolā: an t ad oēs. Dixit aut dñs. Quis putas ē fidelis dispēſator t prudēs quē p̄ſtituit dñs ſup familiā ſuāt det illis i tpe tritici mēſurā. Btiſ ille ſu' quē cū veneſit dñs iuenerit ita facientem. Vere dico vob qm̄ ſupra oīa q̄ poſſi det p̄ſtituet illū. Qd ſi dixerit ſu' ille i corde ſuo morā facit dñs me' venire t cepit p̄cutere ſuos t ancillas t edere t bibere t iebria ri: veniet dñs ſui illi' in die qua nō ſpet t hora q̄ nescit t diuidet eū: p̄tēqz ei' cū infidelib' p̄onet Ille aut ſu' q̄ cognouit volūtātē dñi ſui: t non ſe p̄panit t nō fecit ſm volūtātē eius v̄apulabit mlt̄is. q̄ at nō cognouit t feci digna: plagi v̄apulabit paucis. Oi aut cui multū datū ē multū q̄re tur ab eo. t cui cōmēdauerūt multū plus petent ab eo. Ignē veni mittere in frā. t qd volo niſi vt accēdat: Baptisma at hēo baptizari: t quō co artor vſq̄dū p̄ficiā. P̄utatis qr̄ veni pacē mitere in frā. Nō dico vob, ſed ſepatōz. Erūt em̄ ex b̄ qnq̄ i domovna diuifi: tres i duo t duo i tres diuident. p̄ i filiū t fili' in patrē ſuū: m̄f in filiā t filia in matrē: ſocrus in nurū ſuā t nurus i ſo crū ſuā. Dicebat at ad turbas. Lū videris nubē orientē ab occasu: ſtatī dicitis nimb' venit: t ita fit. t cū austrū ſlante dicitis: qr̄ eſtus erit et fit. Hypocrite facie celi t tre nostis pbare. b̄ at tps quō nō p̄batis. Quid aut t a vōſip̄is nō iudicatis qd iuſtū ē. Lū at vādīs cū aduersario tuo ad p̄ncipē in via: da opaz libari ab illo: ne forte tra bat te ad iudicē. t iudex tradat te exactori. t exactor mittat te i carcerē. Dico tibi. nō exies inde: donec etiā nouissimū minutū reddas.

L.S. Sub exemplo galileorū occisorū monet agendā p̄niam. de ſiculnea inſruituosa. Muli re decē t octo ānis curuā erigit, archiſynagogō

Lucas

idignati qz curasset sabbō: r̄ndit. regnū celoz ḡno synapis t fermēto sile eē: p̄tēdite i trare p̄ angustā portā. Nescio vñ sitis, nouissimi q̄ erant p̄ mi. herodē vulpē vocat, h̄ierl̄z q̄ occidis pp̄bas

Aderāt aut̄ qdā ip̄o i tpe nūcian **XIII**
tes illi de galileis; qz sanguines pylar̄ miscuit cū sacrificijs coꝝ. Et r̄ndes dixit illis. Mutat̄ q̄ hi galilei p̄ oib̄ galileis peccatores fuerint: qz talia passi sunt. Nō dicovob sed nisi penitentiam habueris oēs similiter pibitis sicut illi decem t octo supra quos cecidit turris in syloē t occidit eos. Mutatis qz t ipsi debitores fuerint p̄ter oēs hoīes habitātes in h̄ierl̄m. Nō dico vobis, sed si nō penitentiam habueritis oēs s̄iliter pibitis. Dicebat autē t hanc filitudinē. Arborē fici h̄ebat q̄dam plantataz in vinea sua, t venit querēs fructū in illa. t nō iūnit. Dixit aut̄ ad cultorez vinee. Ecce anni tres sunt ex quo venio q̄rens fructū in ferculnea hac: t nō iūnito. Succide ergo illam. Ut quid etiaz terram occupat? At ille r̄ndes dixit illi. Dñe: di mitte illam t h anno vscqdū fodā circa illam t mittam stercorea. t siquidē fecerit fructū, finaut̄ i futurꝝ succides eam. erat aut̄ docens i synagoga coꝝ sabbatis. Et ecce mulier q̄ h̄ebat sp̄m infirmatis annis decē t octo: t erat inclinata: nec oīno poterat sursum respicere. Quam cum vide ret iesus: vocavit eam ad se t ait illi. Mulier dimissa es ab infirmitate tua. Et ip̄osuit illi man̄ t cōfestim erecta ē, t glificabat deū. R̄ndes aut̄ archisynagoḡ idignans qz sabbatis curasset iesus dicebat turbe. Set dies i quib̄ oportet opari. In his ergo venite t curamī t uō i die sabba ti. R̄ndes aut̄ ad illū dixit dñs. Hypocrite: vñus quisq; vñm sabbō nō soluit bouē suū aut asinū a p̄sepio: t dicit adaqre. Hanc aut̄ filiam abrae quam alligauit satanas ecce decē t octo ānis: nō oportuit solui a vinculo isto die sabbi. Et cū h̄ diceret erubescabant oēs aduersarij ei: t oīs pp̄ls gaudebat i vniuersis q̄ glōse siebat ab eo. Dicebat ergo. Qui sile ē regnū dei t cui sile esti mabo illud. Sile ē grano synapis: qd̄ acceptuz hō misit in hortū suū t creuit: t factū est i arbore magnā: t volucres celi requieueft i ramis ei: t iter̄ dicit. Qui sile estimabo regnū dei. Sile est fermēto qd̄ acceptum ml̄r abscōdit i farine sata tria donec fermentaret totū. Et ibat p ciuitates t castella docens t iter faciens i h̄ierl̄m. Ait autē illi quidā. Dñe: si pauci sūt qui saluant̄. Ip̄e aut̄ dixit ad illos. Lōtēdite intrare p angustam portam: qz multi dico vob̄ q̄rēt intrare t nō poterēt. Eū aut̄ itrauerit p̄familias t clausit ostiū incipiet foris stare: t pulsare ad ostiū dicētes. Dñe ap̄i nob̄. t r̄ndes dicit vob̄. Nescio vos vñ sitis Tūc incipietis dicere. Manducaim̄ coraz te t bibim̄: t in plateis n̄ris docuisti. Et dicit vob̄

Nescio vos vñ sitis: Discedite a me oēs opari iniqtatis. Ibi erit flēt̄ t stridor dētis: cuꝝ vide ritis abraā isaac et iacob et oēs pp̄bas in rego dei. vos āt expelli foras. Et veniet ab oriente t occidēte t aq̄lone et austro: t accūbēt in regno dei. Et ecce sunt nouissimi q̄ erāt p̄mi, t sūt p̄mi q̄ erāt nouissimi. In ip̄a die accesserūt qdā p̄phariseoꝝ: dicētes illi. Exi t vade hinc: qz h̄erodes vult te occidere. Et ait ill. Itē t dicite vulpi illi Ecce eiūcio demōia et sanitates p̄ficio hodie et cras: t tertia die cōsumor. Verunt̄ oportet me hodie t cras et seq̄nti die abulare: qz nō capit p̄ phetam p̄ire extra h̄ierl̄m. H̄ierl̄m: h̄ierl̄m q̄ occidis pp̄bas et lapidas eos qui mittuntur ad te. Quotiens volui cōgregare filios tuos quēadmodū aūis n̄dū suū sub pennis: et nolasti. Ecce reliqtur vobis dom̄ vestra deserta. Dico aut̄ vobis: qz nō videbitis me donec veniat cuꝝ dicetis. benedictus qui venit in nomine dñi.

L. S. Hydropicū curat recubē in nouissimo loco, q̄ se exaltat h̄ūiliabit̄, cū facis prādiū vel cēnā noli facere amicos t cē. Inultati ad cenā excusant se, sequi, odire parentes, bainulare crucem iubet. parabola volentis edificare turrē, et regi volentis cōmittere bellū qui nō renunciat oib̄ t cē, de sale.

C. A. XIII
Et factū est cū introisset iesus in dominū cuinsdā p̄ncipis phariseoꝝ sabbato māducare panē: et ip̄i obſuabāt eū. Et ecce hō quidā hydropic̄ erat aī illū. Et r̄ns iesus dixit ad legispitos t phariseos: dicēs, Si licet sabbato curare? At illi tacueft. Ip̄e vñ app̄bēsū sanauit eū ac dimisit. Et r̄ns ad illos: dixit. Euīns vñm asin̄ aut bos in puteū cadet: et nō oītis nuo extrahet illū die sabbati? Et nō poterāt ad h̄ r̄ndere illi. Dicebat autē t ad inuitatos parabolā: intendēs quō p̄mos accubit̄ eligerent dicēs ad illos. Cum inuitat̄ fueris ad nuptias nō discūbas in p̄mo loco; ne forte honoratio te sit inuitat̄ ab illo: et veniēs is q̄ te t illū vocauit dicat tibi. da h̄uic locū: et tūc icipias cū rubore nouissimū locū tenere. Sed cū vocat̄ fueris vadē recubē in nouissimo loco: vt cuꝝ venerit q̄ te inuitauit: dicat tibi. Amice ascende sup̄. Tunc erit tibi glōia corā siml̄ discubētib̄. qz oīs q̄ se exaltat h̄ūiliabit̄, et qui se h̄ūiliat exaltabit̄. Dicebat āt et ei q̄ se inuitauerat. Cuꝝ facis prandisi aut cenā. noli vocare amicos tuos neq; frēs tuos. neq; cognatos: neq; vicinos: neq; diuites, ne forte et ip̄i te reinvitet̄ t fiat tibi retributio. Sz cū facis p̄uuiū, voca paupes, debiles, claudos et cecos t btūs eris, qz nō h̄ūt̄ retribuere tibi. Retribuet̄ em̄ tibi i resurrectōe iustōp̄. Hec cū audisset qdā de siml̄ discubētib̄: dixit illi. Beatus q̄ māducabit panē in regno dei. At ip̄e dixit ei. Hō quidā fecit cenā magnā: et vocauit mul-

Ds. vi.
Mat. vii. d
Mat. viii. b
Mat. x. d
Mat. x. d
G

Mat. xij. a
Mat. xij. a
S. vi. b
S. xij. c
B

Mat. xij. b
Jaco. iiij. c

Thob. iiij. b
D

Mat. xij. a
Apo. ix. b

Lucas

tos. Et misit hū hora cene dicere iuitatis ut ve
niret: q̄r iam pata sūt oīa. t̄ cepunt simul oēs ex
cusare. Primus dixit ei. Villā emi. t̄ necesse ha
beo extire t̄ videre illā. Rogo te habe me excusa
tū. Et aliis dicit. Juga boū emi q̄nq̄: t̄ eo pba
re illa. Rogo te habe me excusatus. t̄ aliis dicit
Urore duxi: t̄ ideo nō possum venire. Et reuer
sus sū nūciauit b̄ dñō suo. Tunc tratus p̄fami
lias: dixit suo suo. Eri cito in plateas t̄ vicos
cūitatis: t̄ pauperes ac debiles t̄ cecos t̄ clau
dos introduc huc. t̄ ait fūus. Dñe. factū est vt
impasti: t̄ adhuc locus ē. Et ait dñs suo. Eti in
vias t̄ sepes t̄ cōpelle intrare vt iplear̄ domus
mea. Dico aut̄ vob̄: q̄r nemo viroꝝ illoꝝ q̄ voca
ti sunt gustabit cenā meā. Ibāt aut̄ turbe multe
cū eo, t̄ p̄uersus dixit ad illos. Si q̄s vēit ad me
t̄ nō odit patrē suū t̄ matrē t̄ vxorem t̄ filios t̄
frēs t̄ sorores, t̄ adhuc āt̄ aiam suā: n̄ pōt me
ēē discipul̄. t̄ q̄ nō bainiat crucē suā t̄ venit p̄
me: n̄ pōt me ēē discipul̄. Quis ei ex vob̄ vo
lēs turrim edificare: nōne p̄us sedēs computat
sumptus q̄ necessarij sunt: n̄ habeat ad p̄ficiēdū
ne postq̄ posuerit fundamētū t̄ nō potuerit p̄fi
cere: oēs q̄ vīdēt incipiāt illudere ei: dicentes, q̄r
hic hō cepit edificare t̄ nō potuit p̄sumare. Aut
q̄s rex itur̄ cōmittere bellū aduersus alīū regē:
n̄ sedēs p̄us cogitat si possit cū decē milib̄ occur
rere ei q̄ cū vigiti milib̄ venit ad se. Alioq̄n ad
huc illo lōge agēte: legationē mittēs rogat ea q̄
pacis sunt. Sic ergo oīs ex vob̄ qui nō renūciat
oīb̄ que possidet: n̄ pōt me ēē discipul̄. Bo
nū est sal. Si āt̄ sal euannerit in q̄ cōdief̄: Neq̄
in terrā neq̄ in sterquiliniū vtile ē, sed foras mit
teſ. Qui h̄z aures audiendi: audiat.

L.S. Parabola cētū ouīū t̄ drachme, d̄ gau
dio āgelor̄ sup vno pctōre, pabola d̄ filio p̄digo
E Rant aut̄ appropinquātes ei **XV**
publicani t̄ pctōres vt audirēt illū. Et
murmurabāt pharisei t̄ scribe dicentes
q̄r hic pctōres recipit t̄ māducat cū illis. Et ait
ad illos pabola istā dicēs. Quis ex vob̄ hō qui
h̄z centū ouēs: t̄ si pdiderit vñā ex illis: nōne di
mittit nonagintanouē in defto t̄ vadit ad illā q̄
pierat donec iuenerit eā. Et cū iuenerit eā: ipo
nit in humeros suos gaudens t̄ veniens domū
cōnoscit amicos t̄ vicinos: dicēs illis. Cōgratu
lamini mībi; q̄r iuēni ouē meā q̄ pierat. Dico vo
bis q̄ ita gaudī erit i celo sup vno pctōre pñia
agente: q̄ supra nonagintanouē iustis q̄ nō idī
gent pñia. Aut q̄ ml̄ h̄ns drachmas decēt si p̄
diderit drachmā vñā: nōne accēdit lucernam et
eucrit domū t̄ q̄rit diligentē donec iuenerit eā. et
cū iuenerit: cōnoscit amicos t̄ vicinas dicēs. Cō
gratulamini mībi: q̄r iuēni drachmā quā p̄dide
ram. Ita dico vob̄ gaudiū erit corā angelis dei
sup vno pctōre pñiam agēte. Ait āt̄. Dō qdā h̄a

buit duos filios: t̄ dixit adolescētior ex illis p̄ā
Per: da mībi portionē substātie q̄ me p̄tingit. et
diuisit illi substātiā. t̄ nō post mltos dies cōgre
gatis oīb̄ adolescētior filī p̄gre pfect̄ est i re
gionē lōginquā: t̄ ibi dissipauit substātiā suā vi
uēdo luxurioset postq̄ oīa p̄sumasset: facta ē fa
mes valida i regiōe illa t̄ ipē cepit egere, t̄ abiit
t̄ adhesit vni ciuiū regiōis illī: t̄ misit illū i vil
lam suā vt pasceret porcos, t̄ cupiebat implere
ventrē suū de filiū q̄s porci māducabāt: t̄ ne
mo illi dabat In se āt̄ reuersus dixit. Quāti mer
cēnarī i domo p̄ris mei abūdāt p̄panib̄: ego aut̄
hic fame geo. Surgā t̄ ibo ad patrē meū t̄ dicā
ei. H̄p̄ peccauī in celū t̄ corā te: iā nō sum dign
vocari filī tū. fac me sic vñū de mercēnarijs tu
is. Et surgēs venit ad patrē suū. Cū aut̄ adhuc
lōge eēt: vīdit illū p̄f ip̄ī t̄ miscdia motus est. et
accurrēs cecidit sup collū eī: t̄ osculat̄ est eum
Dixitq̄ ei filī. H̄at̄: peccauī in celū t̄ corā te: iā
nō sum dign̄ vocari filī tū. Dixit aut̄ pater ad
fūos suos. Cito p̄ferte stolā p̄māt induite illū
t̄ date ānulū in manū eī: t̄ calciāmēta in pedes
eius, t̄ adducite vitulū saginatum t̄ occidite et
māducem̄ t̄ epulemur q̄r hic filī mē mortuus
erat: t̄ reuixit. pierat t̄ iuēt̄ ē. Et ceperūt epu
lari. Erat aut̄ filī eius senior in agro. Et cū ve
niret t̄ appropinq̄ret domui: audīuit symphoni
am t̄ choꝝ, t̄ vocanit vñū de fūis, t̄ interrogā
uit qd̄ hec eēt. Isq̄ dīxit illi. Frater tū vēnit t̄
occidit p̄f tū vitulū saginatū: q̄r saluū illuz rece
pit. Indignat̄ ē āt̄ t̄ nolebat ītroire. H̄p̄ ergo
illī egressus cepit rogare illū. At ille r̄ndēs di
xit p̄fī suō. Ecce tot ānis fūo tibi t̄ nūq̄ māda
tū tuū p̄teriū: t̄ nūq̄ dedisti mībi hedū vt cū ai
cis meis epularer. Sed postq̄ filī tū hic q̄ de
uorauit substātiā suā cū meretricib̄ venit: occi
disti illī vitulū saginatū. At ipē dīxit illi. Fili tu
sp̄ meū es t̄ oīa mea tua sunt. epulari āt̄ t̄ gau
dere oportebat q̄r frater tuus hic mortuus erat
t̄ reuixit. pierat t̄ iuētus est.

L.S. De villico cui dictū est redde rōnē vil
licatiōis, qui fidelis ē i mīmōt in maiori fidel
ēt̄. Nemo pōt duob̄ dñis fūire. anari pharisei
deridebat eū. Jesus dīc. de nouit corda. Iex t̄ p
phete vñq̄ ad iohannē, de apice legis, vxorē nō
dimittere, de dimite t̄ lazaro. **XVI**

D icebat aut̄ t̄ ad disciplos suos. Dō qdā
erat diucs q̄ h̄ebat villicū t̄ hic diffama
tus est apud illū q̄si dissipasset bōa illī
t̄ vocanit illū. t̄ ait illi. qd̄ b̄ audio de te. Redde
rōnē villicatiōis tue. Ja em nō poteritis villica
re. Ait aut̄ villic̄ ītra se. Quid faciam. quia dñs
me aufert a me villicationē. Hodere nō valeo:
mendicare erubesco. Scio qd̄ faciā vt cuī amos
tus fūero a villicationē recipiant me i domos su
as. Cōuocatis itaq̄ singulis debitorib̄ dñi sui

Lucas

dicebat p̄mo. Qui ātū debes dñō meo. At ille dixit. Lentū cados olei. Dicitq; illi. Accipe cautio nē tuā. t scde cito scribe qnq̄ḡta. Deinde alio dixit. Quo p̄tū debes? Qui ait. Lentū choros tritici. Ait illi. Accipe l̄ras tuas t scribe octoḡta. Et laudauit dñs villicū iniqtatis: qz prudenter fecisset qz filij hui⁹ sc̄li prudētores filijs lucis in ḡnatiōe sua sunt. t ego vob̄ dico. Facite vobis amicos de māmona iniqtatis: vt cū defeceritis recipiat vos in eterna tabernacula. Qui fidelis ē in mīmo: t in maiori fidelis est. t qui ī modico iniqu⁹ est: t ī maiori iniqu⁹ est. Si ergo in iniq̄ māmona fideles nō fuistis qd̄ vez est q̄s crederet vob̄: t si in alieno fideles nō fuistis: qd̄ v̄m ē q̄s dabit vob̄. Nemo fū⁹ pōt duob⁹ dñis fuisse. aut ei vnum odiet: t alter⁹ diligit. aut vni adh̄erebit: t alter⁹ ḡtēnet. Nō potestis deo fuisse t māmone. Audiebat āt oia b̄ pharisei qui erat auari t deridebat illū. t ait illis. Vos estis q̄ iustificatis vos corā hoībus: de⁹ aūt nouit corda v̄a: Qz qd̄ hoīb⁹ altū ē: abhomatio ē ante deū. Lex t pphete vsc̄ ad iohānē ex eo regnum dei euāgelizat: t oīs in illud vim facit. Facili⁹ est āt celū t trā p̄terire q̄ de lege vñū apicem cadere. Dis q̄ dimittit v̄xorē suā t alterā ducit: mechāt t qui dimissam a viro ducit: mechāt. Hō quidaz erat diues qui īduebat purpura t byssō. t epus labat q̄tidie splēdide. Et erat qdā mēdic⁹ nomie lazarus: qui iacebat ad ianuā ei⁹ vlcerib⁹ plen⁹ cu piens saturari de micis q̄ cadebat de mēsa dñi tis: t nemo illi dabat. Sed t canes veniebat et lingebat vlcera ei⁹. Factū ē āt vt moreref mēdicius. t portaref ab angelis in finū abrahe. Vos tu⁹ ē āt diues t sepult⁹ ē in iferno. Eleuās autē oclos suos cū eēt in tormētis: v̄i dīt abraā a lōge t lazaz ī finū ei⁹: t ip̄e clamās dīt. P̄t abraaz misere mei: t mitte lazaz vt int̄igat extrempū dīgi sui in aquā vt refrigeret linguā meā: qz crūcior in hac flāma. t dīt illi abraā. Fili recordare qz recepisti bona in vita tua: t lazaz fili mala. Nūc āt hic p̄solat̄. tu nō cruciaris. Et in his oībus infnos t vos chaos magnū firmatū est: vt hi qui volūt hinc trāsire ad vos nō p̄nt: neq; ide huc trāsmeare. t ait. Rogo ergo te p̄ vt mittas eū in domū p̄ris mei. Habeo ei qnq; frēsyt teste tur illis ne t ip̄i veniāt in hūc locū tormētor. t ait illi abraā. Hūt moysen t pphetas: audiāt illos. At ille dīt. Nō pater abraā: s; si q̄s ex mortuis iret ad eos: pñiaz agēt. Aut aūt illi. Si moysen t pphetas nō audiūt: neq; si q̄s ex mortuis resurrexerit credent.

L.S. De scādalo: correctio fratna. septies in die dimittēdū: si hēretis fidē sic granū synapis: dicite: fui īutiles sum⁹: de decē leprosis munda tis: regnū dei intra vos ē: vētura p̄dicit d̄ seipso sic factū ē ī dieb⁹ noe: de die iudicij,

A Tait ad discipulos suos. Impossibile ē ut nō veniāt scādala. Ne aūt illi p̄ quem veniūt. Utilius est illi si lapis molaris imponat circa collū eius: t p̄hiciatur in mare q̄ vt scādelizet vñū de pusillis istis. Attēdite vob̄. Si petcauerit in te frater tu⁹: increpa illū: et si pñiam egerit: dimitte illi. Et si septies in die pecauerit in te: t septies in die p̄uersus fuerit ad te dicens. Menite me: dimitte illi. t dixerunt ap̄li dñō. Adauge nob̄ fidē. dīt āt dñs. Si hūeritis fidē sicut granū synapis dicetis huic arbori mōro: eradicare t trāsplātare ī mare t obediet vob̄. Quis aūtvñm habens fūū arantē aut pascentē boues: q̄ regresso de agro dicat illi statim: trāsi t recube. t nō dicit. para qd̄ cenē t p̄cinge te t miñstra mihi donec mādū: cēt bibā. t post h̄ tu māducabis t bibes. Nunq; grattāv̄z fūo illi: qz fecit q̄ ei impauerat. Nō puto. Sic t vos cū fece ritis oia q̄ p̄cepta sunt vobis dicite: fui īutiles sum⁹. Qd̄ debuum⁹ facere fecim⁹. t factū ē dū iret in hierlm̄ trāsibat p̄ mediā samariā t galileam. Et cū ingrederef qdā castellū occurret ei decē viri leprosi. Qui steterūt a lōge t leueuerūt vōcē dicētes. Iesu p̄ceptor misere nři. Quos vt vīdit: dīt. Itē oīdite vos sacerdotibus. t factū est dū irent mūdati sūt. Un⁹ aūt ex illis vt vīdit qz mūdatuſ ē: regressus ē cū magna voce magnificās deū. t cecidit in faciē aī pedes ei⁹ gratias agens. Et hic erat samaritan⁹. Rñdēs aūt iesus dīt. Nōne decē mundati sunt. t nouē vbi sunt⁹. Nō est inuentus q̄ rediret t daret gl̄iam deo nisi hic alienigena. t ait illi. Surger vade: qz fides tua te saluū fec̄. Introgat̄ aūt a phariseis q̄ vēnit regnū dei. Rñdēs eis dīt. Nō veniet regnū dei cum obfūatōe: neq; dicēt: ecce hic aut ecce illic. Ecce em̄ regnū dei intra vos est. t ait ad discipulos suos. Venient die qñ desideratis vīdere vñū diē filij hoīs t nō videbitis. t dicēt vōbis. Ecce hic t ecce illic. Nolite ire: neq; sectamini. nā sicut fulgor corrūscās sub celo in ea q̄ sub celo sunt fulget: ita erit fili⁹ hoīs in diē sua. Pri mū āt oportet illū multa pati t reprobari a generatōe hac. Et sicut factū est in diebus noe. ita erit t ī dieb⁹ fili⁹ hoīs. Edebāt t bibebat yrores ducebāt: t dabant ad nuptias vsc̄ in diē q̄ itrauit noe in arcā: t venit diluuiū t pdidit oēs. s̄līr sicut factū est in dieb⁹ loth. Edebāt t bibebat: emebāt t vendebāt: plantabāt t edificabāt. qua die aūt erijt loth a sodomis: pluit ignem et sulphur de celo: t vēs pdidit. Scđm b̄ erit q̄ die filius hoīs reuelabit̄. In illa hora q̄ fuerit in te cto t vasa ei⁹ in domo: ne descēdat tollere illa. t qui in agro s̄līr nō redeat retro. Memores esto te v̄roris loth. Quicūq; quesierit aīam suam saluā facere p̄det illā. t quicūq; perdidierit illā vis uificabit eā. Dico vob̄ in illa nocte erūt duo ī le

B mat. xvij. a
Mar. lx. f

mat. xvij. b
mat. xvij. c

C Mar. xvij. c
et. xxi. b

D

E

F mat. xxiiij. b
Mar. xij. c

G mat. xxiiij. c

H Gen. xij. f
Mat. xvi. d
Mar. viij. d

Lucas

mat. xxi. i. vno: vni^o assumet et alter relinq^t. Due erunt molentes in vnu: vna assumet et alia relinq^t. Duo in agro: duo in agro: vnu^o assumet et alter relinq^t. R^undetes dicunt illi. Ubi dñe: Qui dixit illi. Ubi c^uq^z fuerit corp^o: illuc p^ogregabunt et aquile.

L.S. Oportet sp^o orare: d^o iudice deū nō timē te: t de vidua. de orōne pharisei et publicami. q^z se exaltat h^uiliabit: dicit sⁱnite venire parvulos ad me. nemo bonus nisi solus deus dicit. q^zcūq^z habes vende et da paupib^o. q^z difficile q^z pecunias h^unt in regnū dei intrabūt: remuneratio illorum q^z dimittit sua ppter deū: p^dicit passionē suaz et morte et ipi nō intellererūt: cecū illumiat.

Dicebat at et pabolā ad illos **XVIII** qm̄ oportet sp^o orare et nō deficere dices. Iudez quidā erat in quadā cīnitate: qui deū nō timebat: et hoīem non reucrebat. Vidaa aut quedā erat in ciuitate illa et veniebat ad euz dicens. Vindica me de aduersario meo: et noles bat p multū tps. Post hec aut dixit intra se. et si deū nō timeo nec hominem reucreor: tñ q^z molestia est mihi hec vidua vindicabo illā. ne in no uissimo venies suggillet me. Ait aut dñs. Audi te qd iudez iniqtatis dic. De^o at nō faciet vindictā elector suo^z clamantiū ad se die ac nocte et patiam hebit in illis. Dico aut vobis q^z cito faciet viudictā illo^z. Verūt fili^o hoīs venies putas inueniet fidē in fra. Dixit aut et ad qsdā qui in se p^fidebat tanq^z iusti: et aspnabāt ceteros pabolaz istā dices. Duo hoīes ascēdebāt in tēplū vt orarēt: vnu^o pharise^o et alter publican^o. Pharisens stās hec apud se orabat. Deus grās agotib^o: q^z nō sum sicut ceteri hoīuz: raptorez: iniusti: adulteri: velut etiā hic publican^o. Jeuno bis i sabbato: decimas do oīuz que possideo. Et publicanus a lōge stās nolebat nec oculos ad celum lenare: sed pcutiebat pect^o suū dices. De^o p picius esto mihi p^ctōri. Dico vob descēdit hic iustificatus in domū suam ab illo: q^z oīs q^z se exaltat: h^uiliabit: et q^z se humiliat exaltabitur. Afferebant aut ad illū et infantes ut eos tangeret. Qd cū videret discipuli increpabāt illos. Jesus aut provocās illos dixit. Sinite pueros venire ad me et nolite vetare eos. Taliū ē em̄ regnū dei. Amē dico vob. q^zcūq^z nō accepit regnū dei sicut puer: nō intrabit in illud. Et interrogauit eū qdā pnceps dicens. Magister bone: qd facies vitā etiam possideo. Dixit aut ei iesus. Quid me dic bonū? Nemo bonus nisi solus de^o. Nādata nosti. Nō occides: nō mechaberis: nō furtū facies: nō falsum testimoniu^z dices: honora patrē tuū et matrē. qui ait. Hec oīa custodiri a iuuētute mea. Quo audito iesus ait ei. Adhuc vnu^o tibi deest. Dia q^zcūq^z habes vende et da paupibus: et habebis thesaurū in celo: et veni sc̄re me. His ille auditis p^ristrat^o ē: q^z diues erat valde. Videns

aūt iesus illū tristē factū: dixit. Quā difficile qui pecunias h^unt in regnū dei intrabūt. Facili^o ē ci camelū p foramē acus trāfire q^z diuitē intrare i regnum dei. et dixerūt qui audiebāt. Et quis potest salu^o fieri? Ait illis. Que impossibilia sunt apud hoīes: possibilia sunt apud deū. Ait autē petr^o. Eccē nos dimisim^o oīa, et secuti sumus te. Qui dixit eis. Amē dico vob. nemo ē q^z reliqt domū aut pentes aut frēs aut uxore aut filios ppter regnū dei: et nō recipiat multo plura in h^u tpe et i sclo futurovitā etiā. Assumpsit aut iesus duodecim: et ait. Eccē ascēdim^o hierosolymā: et psumā būf oīa q^z scripta sūt p pphbas de filio hoīs. Tradetur em̄ gētibus et illudet: et flagellabit et conspuet: postq^z flagellauerint occidēt eū: et die ter tia resurget, et ipi nihil hoīz intellererūt. Et erat abhū istud absconditū ab eis: et nō intelligebant q^z dicebant. Factū ē aūt cū appropinquaret hīc cho: cecus qdā sedebat secus viā medicans. Et cū audiret turbā ptereuntē: infrogabat qd h^u eēt. Dixerūt aut ei q^z iesus nazaren^o transiret. et clamauit dicens. Jesu fili dauid misere mei, et q^z pībant increpabāt eū vt taceret. Ipse ab multoma gis clamabat: fili dauid misere mei. Stans at iesus iussit illū adduci ad sc^o et cū appropinq^olet i terrogauit illū dices. Quid tibi vis faciā? Ait ille dixit: Dñe vt videā, et iesus dixit ei. Respice. si des tua te salu^o fecit. et cōfestim vidiit: et seqbat illum magnificans deū. et oīs plebs vt vidiit: dedit laudem deo.

L.S. De zacheo. decē minarū filitudinē ponitur h^unti dabit: inimicos suos aī se iubet occidere. sup pullū afine sedet: turbe discipulo^z cōpūt deū laudare: dicētes. Būdictus q^z venit rex dic iesus: si hi tacuerint lapides clamabūt: sicut iesus sup hīrlm: et p^dicit destructionē eius. ejcit vedētes et emētes de tēplo: pncipes sacerdotuz et scribe q^zrebant pdere iesum. **XIX**

Eingressus pambulabat hīricho. et ecce vir noīe zacheus: et hic pnceps erat publicano^z: et ipē diunes. Et q^zrebavide re iesum q^z eēt: et nō poterat p turbā: quia statuta pusilli erat, et pcurrēs ascēdit in arborē sycomori^z vt videret eū: q^z inde erat trāsitus, et cūve nisset ad locū: suspiciēs iesus vidiit illum: et dixit ad eū. Zachee festinās descēde q^z hoīe. i domo tua oportet me manere. et festinans descendit: et exceptit illum gaudens. Et cum viderent omnes murmurabāt dicētes q^z ad hoīem p^ctōre dincritset. Stās at zache^o dixit ad iesum. Ecce dimisdiū bono^z meo^z dñe do paupib^o. et si qd aliquē defraudau^o: reddō qdruplū. ait ibs ad eū. O^z hoīe sal^o domui hīc facta est eo q^z et ipse fili^o sit abrac. Neit ei fili^o hoīs q^zrere et salu^o facere qd p^rierat. Nec illis audiētib^o adjiciēs dixit pabolā eo q^z eēt ppe hīrlm. et q^z existimaret q^z pfestim

Lucas

regnū h̄ei manifestaret. Dixit ergo. Hō qdā nobil' abiit in regionē lōginqnā accipe sibi regnū t̄ reuerti. Vocatis at decē suis suis dedit eis de cē m̄nas, t̄ ait ad illos. Nogociamini dū venio. Quies at ei' oderat eū, t̄ miserit legationē p̄ illū dicētes. Nolum? h̄uc regnare sup nos. Et factū ē vt rediret accepto regno t̄ iussit vocari suos q̄ bus dedit pecunia vt sciret q̄tū quisq̄ negocia tus esset. Venit aut̄ p̄mis dices. Dñe m̄na tua decē m̄nas acq̄suiuit, t̄ ait illi. Euge bone fue: qz i modico fuisti fidelis: eris ptāte bñs supra de cē ciuitates, t̄ alter venit dices Dñe: m̄na tua fe cit q̄ncq̄ m̄nas, t̄ huic ait. Et tu esto sup q̄ncq̄ ciuitates, t̄ alter venit dices. Dñe: ecce m̄na tua quam habui repositam in sudorio. Timui em̄ te qz hō austē es; tollis qd̄ nō posuisti; t̄ metis qd̄ nō semiasti. Dicit ei. De ore tuo te iudico fui ne quā. Sciebas q̄ ego hō austē sū tollēs qd̄ nō posui. a metēs qd̄ nō semiaui. Et q̄re nō dedisti pecunia meā ad mēsam; t̄ ego veniēs cū usuris etiq̄z etegissim illud, t̄ astātibus dixit. Auferte ab illo m̄na: t̄ date illi q̄ decē m̄nas bñ. t̄ dixerūt ei. Dñe: habet decem m̄nas. Dico aut̄ vobis: qz oī h̄nti dab̄t t̄ abūdabit. ab eo aut̄ q̄ nō bñ: t̄ qd̄ bñ auferet ab eo. Verūt̄ inimicos meos illos qui noluerūt me regnare sup se adducite h̄uc: et interficide ante me: t̄ his dictis p̄cedebat ascen dens hierosolymā. Et factū est cū appropinq̄s ad bethphage t̄ bethaniā ad montē q̄ vocat oli ueti: misit duos discipulos suos dicens. Ite in castellū qd̄ h̄ vos est. In qd̄ introeūtes iuueniet pullū asine alligatiū: cui nemo vnq̄ hoīuz sedet. Soluite illū. t̄ adducite, t̄ si quis vos interroga uerit quare soluitis: sic dicetis ei: qz dñs operas eius desiderat. Abieit aut̄ qui missi erāt t̄ iuene rūt̄ sicut dixit illis stantē pullū. Soluetib̄ aut̄ illis pullū dixerit dñi ei' ad illos. Quid soluitis pullū: At illi dixerit. Qz dñs eū necessarium bñ. t̄ duxerūt illū ad iesum, t̄ iactātes vestimēta sua supra pullū iposueit iesuz. Eūte aut̄ illo subster nebant vestimēta sua in via. t̄ cū appropinq̄ret iam ad descensum mōtis olineti: ceperunt om̄s turbe descendentiū gaudētes laudare deū voce magna sup oībus q̄s viderāt h̄tutib̄ dicentes. Bñdict̄ q̄ venit rex in noīe dñi: pax i celo t̄ gl̄ia in excelsis, t̄ qdā phariseoz de turb dixerūt ad illū. Mgr̄ increpa discipulos tuos. Quibus ip̄e ait. Dico vob: qz si hi tacuerint lapides clama būt̄. Et vt̄ appropinquit vidēs ciuitatē sicut super illā dices: Qz si cognouisses t̄ tu. t̄ qdez in hac die tna q̄ ad pacē tibi: nūc at abscondita sunt ab oīlis tuis. Qz veniēt dies i te t̄ circūdabunt te inimici tui vallo, t̄ circūdabūt te t̄ coāgusta būt̄ te vndiq̄z, t̄ ad frā p̄sternēt te t̄ filios tuos q̄ i te se. t̄ n̄ reuinq̄nt i tc lapidē sup lapidē eo q̄ n̄ cognover̄ t̄ps visitatōis tue, t̄ igrēsus i tēplū

cepit ej̄cere vēdētes t̄ emētes: dices ill. Scriptū ē: qz dom̄ mea dom̄ orōnis ē. Vos at fecistis il lā spelūcā latronū, t̄ erat docēs q̄tidie in tēplo. P̄incipes at sacerdotū t̄ scribe t̄ p̄ncipes pleb̄ q̄rebant illū pdere: t̄ nō iuenerbant qd̄ facerent illi. Dis em̄ ppl̄s suspēsus erat audiens illum.

Johan. ii. c
Esaie. lvi. c
Mat. xxi. d
Mar. xi. c
Johā. vii. d
t. viii. c

L. S. Introgat̄ ibs in q̄ ptāte b̄ facis: rñdit baptismū ioh̄is de celo erat an ex hoīb̄. de colo nis vinee q̄ occideit suos, lapidē quē reprobaue rūt t̄c. reddite q̄ sūt cesaris t̄c. de m̄liere q̄ septē fratres h̄uit. de nō ē mortuoz sed viuorum t̄c. Quō xp̄s sit filī dāuid: attēdite a scribis quivo lūt ambulare in stolis: q̄ deuorāt dom̄ viduaz.

E. T factū e in vna diez docēte illo: XX

A pp̄lin in tēplo t̄ euāgelizāte iuenerūt p̄ncipes sacerdotuz t̄ scribe cū seniorib̄ t̄ aiūt dicētes ad illū. Dic nob̄ i q̄ ptāte hec faci. aut q̄s ē q̄ dedit tibi h̄ac ptāte. Rñdet̄ at iesus dixit ad illos. Introgabo vos t̄ ego vñū vñbz, Rñdet̄e m̄bi. Baptismū ioh̄is d̄ celo erat: an ex hoībus. At illi cogitabāt intra se dicētes. Qz si dixerim̄ de celo: dicet. Quare ergo nō credidist̄ illi. Si at dixerim̄ ex hoīb̄ plebs vñiuersa lapi dabit nos. Lerti st̄ cī ioh̄em p̄phetā eē. t̄ rñderēt se nescire vñ eēt, t̄ iesus ait illis. Neq̄ ego dico vobis in q̄ ptāte hec facio. Cepit autē dicere ad ad plebē pabolā hanc. Hō quidā plantauit vine am: t̄ locauit eā colonis t̄ ip̄e pegre fuit multis t̄pibus, t̄ in tpe illo misit ad cultores suū: vt de fructu vinee darēt illi. Qui cesū demiserūt eū ianem, t̄ addidit altez suū mittere. Illi at h̄uc q̄s cedētes: t̄ afficiētes cōtumelia: dimiserūt ianem. Et addidit tertili mittere: q̄t illū vulnerātes eie cerūt. Dixit at dñs vinee. Quid faciā: Mittam filiū meū dilectū forsan cū hunc viderint vere buntur. Quē cū vidissent coloni cogitauerūt itra se dicētes. Hic est heres. Occidamus illūvt nfa fiat hereditas, t̄ electum illum ex vineā occide runt. Quid ergo faciet illis dñs vinee. Vemett p̄det colonos istos t̄ dabit vineā alijs. Quo au dito dixerūt illi. Absit. Ille aut̄ aspiciēs eos ait. Quid est ergo b̄ qd̄ scriptū es: lapidē quē repro bauerūt edificātes, hic factus ē in caput angu li: Dis q̄ ceciderit supra illū lapidē p̄q̄ssabit: su pra quē at ceciderit cōminuet illū. t̄ q̄rebāt p̄ncipes sacerdotū t̄ scribe mittere i illū manū illa ho ra t̄ timueit ppl̄m. Cognouer̄t ei q̄ ad ip̄os di perit similitudine h̄ac. Et obfuentes miserūt insi diatores q̄ se iustos simularēt vt capent eū i ser mōe t̄ traderēt illū p̄ncipatui t̄ ptāti p̄sidis. t̄ i terrogauer̄t eū dicētes. Mgr̄ scim̄ qz recte dici doces: t̄ nō accipis p̄sonā: s̄ viā dei in vñitate doces. Licet nob̄ tributū dare cesari: an nō: Lō siderans aut̄ dolū illor̄ dixit ad eos. Quid me tēptatis: Dñdite m̄bi denariū. Cuī bñ imagi nē t̄ iſcriptionē: Rñdet̄es dixerit, Cesar]. Et ait

P̄s. xvii. d
Mat. xxi. a
Act. iii. b

Mat. xxii. b
Mar. xii. a
Mat. xii. b

Mat. xxii. b
Mar. xii. a

Lucas

illis. Reddite ergo q̄ sūt cesaris cesari t q̄ sūt dei
 deo, t nō potuerūt v̄bū ei⁹ reprehendere corā ple
 be: t mirati in r̄nso c̄ tacuerūt. Accesserūt autē q̄
 dam saduceos qui negant esse resurrectionem;
 t interrogauerūt eum dicentes. Mgr: moyses
 scripsit nobis si frater alicuius mortu⁹ fuerit ha
 bens v̄xorē t hic sine liberis fuerit vt accipiat
 eā frater ei⁹ v̄xorē t suscitet semen fri suo. Se
 ptē ergo fratres erāt: t p̄mus accepit v̄xorem et
 mortuus est sine filijs: t seq̄ns accepit illam: et
 ip̄e mortuus est sine filio. t tertius accepit illaz
 fili⁹ t oēs septem: t nō reliquerunt semen t mor
 tuī sunt. Nouissime oīuz mortua est t mulier. In
 resurrectōe ergo cūtus eoꝝ erit v̄xor: Siquidē
 septem habuerunt eā v̄xorem. Et ait illis iesus
 Filij hui⁹ seculi nubunt t tradūtur ad nuptias:
 illi v̄o qui digni habebūt sc̄lo illo t resurreti
 one ex mortuis neq; nubent neq; ducent v̄xores
 neq; v̄ltra mori poterūt: equales em̄ angel⁹ sunt
 t fili⁹ sunt dei cum sint sibi resurrectiōis. Quia
 v̄o resurgent mortui t moyes oīdit secus ru
 bum: sicut dicit dñm deū abraam t deūm isaact
 deūm iacob. Deus autē nō est mortuox: sed viuo
 rum: omnes em̄ viuūt ei. R̄udentes autē quidam
 scribaꝝ dixerunt ei. Magister bene dixisti. t am
 plius nō audēbant eū quicq; interrogare. Dixit
 autē ad illos. Quō dicūt xp̄m filiū esse dauid: et
 ip̄e dauid dicit in libro psalmoꝝ. Dicit dñs dño
 meo: sede a dextris meis. Donec ponā inimicos
 tuos: scabellū pedū tuor. Dauid ergo dñz illū
 vocat: t quō fili⁹ ei⁹ ē. Audiēte autē oī pplo: di
 xit discipulis suis. Attēdite a scribis q̄ volūt am
 bulare in stolis: t amāt salutatiōes in foro t p̄
 mas cathedras in synagogis t p̄mos discubit⁹
 in p̄uiuīs. Qui denorāt domos viduaꝝ simulā
 tes lōgā orōnē: hi accipiēt dānationē maioreꝝ.
L.S. Dic̄b̄ vidua paup pl⁹ t̄c. de tēplo dicit
 nō relinqt̄ lapis t̄c. q̄n̄ b̄ erūt. t q̄d signū cū fieri
 icipiēt: surḡ ḡs p̄ gētē: tremot⁹ erūt: uīt̄ vob
 man⁹: ponite i cordib⁹ v̄ris: de capillo t patien
 tia: de hierlm tūc q̄ in iudea s̄t fugiēt: de p̄gnati
 bus: de p̄ssura: hierlm calcabit⁹ a gentib⁹: erūt sig
 in sole t luna: v̄tutes celoꝝ mouebunt⁹: t tūc vi
 debunt filiū hoīs venientem: videte ficalneam:
 celum t terra transibūt: docet cauere a crapula
 t ebrietate. vigilate t̄c.

XXI

R Espiciens autē vidit eos q̄ mittebāt mu
 nera sua in gazophilatum dūites. Vi
 dit autē t quandā viduā paupculā mittē
 tem era minuta duo. t dixit. Vere dico vobis q̄
 vidua hec paup plus q̄ oēs misit. Nā oēs hi ex
 abundantī sibi miserunt in munera dei. hec autē
 ex eo q̄d deest illi oēm victū suū quē habuit mi
 sit. Et q̄busdā dicētibus de tēplo q̄ bonis lapi
 dib⁹ t donis ornatū eēt: dixit. Nec q̄ videtis: ve
 nient dies in q̄bus nō relinqueſ lapis supra la

pidē qui nō destruāt. Interrogauerūt autē i llum
 dicentes. Preceptor q̄n̄ hec erunt: t q̄d sigi uū cū
 fieri incipiēt. Qui dixit. Videte ne seducat nini.
 Multi em̄ veniēt i noīe meo dicēt es: q̄r ego sum
 t t̄ps appropinquit. Nolite ire p̄ ost eos. Eū autē
 audieritis p̄lia t seditōes: nolite: treri. Oportet
 p̄mū b̄ fieri: sed nōdū statī finis. Tūc dicebat ill̄.
 Surget gens p̄ gentē: t regnū aduersus regnū
 t tremot⁹ magni erūt per loca t pestilētie et fa
 mes frōresq; de celo t signa n̄ iāḡ erūt. Sed an̄ b̄
 oīa inīciēt vob man⁹ suas: t p̄seq̄nt tradētes i
 synagogas t custodias trab̄ etes ad reges t p̄si
 des p̄p̄t nom̄ meū. Cōtinget: at vob i testimoniū.
 Ponite ergo i cordib⁹ v̄ris: nō p̄meditari quem
 admodū r̄ndeatis. Ego ei dabo vob os t sapi
 entiā cui nō poteſt resistere: et p̄dicere oēs aduer
 sarī v̄fi. Trademini autē a gentib⁹ et frībus t co
 gnatis t amicis: et morte affīcient ex vob. et eri
 tis odio oīb⁹ hoīb⁹ ppter noiū meū: et capillus
 de capite v̄ro nō pibit. In patientia v̄fa posside
 bitis aīas v̄fas. Eū at videritis circūdari ab ex
 ercitu hierlm: tunc scitote q̄r appropinquit deso
 latio ei⁹. Tunc qui in iudea sunt fugiāt ad mon
 tes: et qui i p̄medio ei⁹ discedant et qui i regionib⁹
 nō itrent in eā: q̄r dies v̄ltiōis h̄i s̄t vt i p̄leantur
 oīa q̄ scripta s̄t. Ne at p̄gnātib⁹ et nutriētib⁹ i ill̄
 dieb⁹. Erit ei p̄ssiura magna sup̄ trā: et ira popu
 lo huic. Et cadent i ore gladij: et captivi ducent
 in oēs gentes: et hierlm calcabit⁹ a gētibus do
 nec i p̄leant̄ tpa nationū. Et erunt signa i sole: et
 luna et stellis et in fr̄is p̄ssiura gētium p̄fusioꝝ
 sonitus maris et fluctū arescētibus hoīb⁹ p̄ tis
 more et expectatōe q̄ supuenient vniuerso orbi.
 Nā v̄tutes celoꝝ mouebunt⁹. Et tunc videbunt
 filium hoīs venientē in nube cum p̄tate maḡ et
 maiestate. His at fieri icipientibus: respicite et
 leuate capita v̄fa q̄m̄ appropinqt̄ redēptio v̄fa.
 Et dixit ill̄ similitudinem. Videte ficalneā et om̄is
 arbores: cum p̄ducunt iā ex se fructum: scit̄ q̄m̄
 p̄pe est estas. Ita et vos cum viderit̄ b̄ fieri: sci
 tote q̄m̄ p̄pe ē regnum dei. Am̄ dico vob: q̄r n̄ p̄
 teribit gēatio b̄ donec oīa fiāt. Celum et tra trā
 sibunt: v̄ba antem mea nō transibunt. Attēdite
 at vobis ne grauentur corda v̄fa in crapula et
 ebrietate et curis huius vite: et supueniat i vos
 repentina dies illa. Tanc̄ laq̄us em̄ superueni
 et in omnes qui sedent super faciem omnis ter
 re. Vigilate itaq; omni tpe orantes vt digni ha
 beamini fugere oīa ista q̄ ventura sunt. et stare
 ante filium hominis. Erat autē diebus docēs
 in templo: noctib⁹ v̄o exiens morabat in mōte:
 qui vocatur olineti. et oīs pp̄lus manicabat ad
 eum in templo audire cum.

L.S. Appropiābat pasca et q̄rebāt p̄ncipes
 sacerdotū eū int̄ficere: satanas intrauit i iudā
 et tradidit dñm: iubet pasca pari: dat discipulis

Lucas

corp² et sanguinē orat in mōte: sudat sanguinē: capiſ ſuo auriculā amputatā ſanat: petr² ter ne gat xp̄m: pcutif: blaſphemaf: illudit. in pſiliū dicitur: interrogatur ſi ſit xp̄s.

XXII

Hypopinqbat at dies fest² azymorū q̄ dī pasca. Et q̄rebāt p̄ncipes ſacerdotū t ſcribe quō eū inficeret. timebant x̄o plebē. Intravit at ſathanas in iudā q̄ cognomi nabaf ſcariorū vnum de duodecim: t abijt t locut² ē cū p̄ncipib² ſacerdotū t magiſtratib² quē admodū illuz traderet eis: t gauiſ ſunt t pacti ſunt pecuniā illi dare. t ſpōpōdit: t q̄rebāt oportunitatē vt traderet illū ſine turbis. Venit at di es azymorū in qua neceſſe erat occidi pasca. Et miſit petrum et iohānē dicens. Euntes pate nobis pasca vt māducemus. At illi dixerūt. Ubi viſ parem²? Et dixit ad eos. Ecce itroeuntib² voſ in ciuitatē occurret voſ hō qdā amphoram aq̄ portans: ſeq̄mini eū in domum in quā itrat. t dicitis p̄familias dom². Dicit tibi mḡf. Ubi eſt diuersorū vbi pasca cum diſcipulis meis māducē? t ip̄e oñdet voſ cenaculū magnū ſtratū t ibi gate. Euntes at inueniſt ſicut dixit illis et paraueſt pasca. et cum facta eēt hora diſcubuit: et duodecim apli cum eo. et ait illis. Deſiderio deſiderauſ b̄ pasca manducare voſiſcū anteq̄ patiar. Dico eī voſ qr̄ ex b̄ nō manducabo illō do nec impleaf in regno dei. Et accepto calice graſias egit et dixit. Accipite et diuidite inter voſ: Dico eī voſ q̄ nō bibam de ḡnatiōe vitis dōec regnum dei veniat. et accepto pane gr̄as egit et fregit t dīt eis diſcēs. b̄ ē corp² meū qd̄ p̄ voſ da tur: hoc facite in meam cōmemorationē. Silr et calicē poſtq̄ cenauit diſcēs. Hic ē calix nouū teſtāmtū iuſanguīne meo q̄ p̄ voſ fundef. Verūtū ecce man² tradentis me mecum eſt i mensa. et q̄ dem fili² hoīs fm̄ qd̄ definitū eſt vadit. Verūtū ve homini illi per quem tradetur. Et ipſi ceperunt q̄rere inſ feq̄ ſe eēt ex eis q̄ b̄ facturus eſſet. Facta ē at et p̄tentio inſ eos q̄s eoꝝ videref eē maior. Dixit at eis. Reges gentium dñantur eorum: et q̄ ptātem h̄nt ſup eos benefici vocantur. Voſ at nō ſic. Sed q̄ maior eſt i voſ ſiat ſic minor: et q̄ p̄cessor eſt: ſic miſtrator. nā q̄s maior eſt q̄ recumbit: an q̄ miſtrat: nō ne q̄ recumbit. Ego at i medio v̄fm ſum ſicut q̄ miſtrat. Voſ at eſtis qui pm̄aſiſtis mecum i temptatōib² meis. et ego diſpono voſ ſic diſpoſuit mihi p̄ me ſignuzt edatis et bibatis ſup mensam meā i regno meo: et ſedeatis ſup thronos iudicatēs duodecim tribus iſiſl. At at dñs ſimon. ſimon ecce ſathanas expetiuit voſ ut cribraret ſicut triticuz. ego at rogaui p̄ te vt non deficiat fides tua. et tu aſi q̄n cōuerſiſ cōfirmā fratres tuos. Qui dixit ei. Dñe tecum paratus ſum ſuz et in carcereſ et in

mōte ire. Et ille dixit Dico tibi petre: nō canta bit ho die gall² donec ter abnegeſ noſſe me. Et dixit eis. Qn̄ miſi voſ ſine ſacculo t pera et calciameſtis: nūqđ aliqđ defuit voſ. At illi dixerūt Nihil p̄ixit g² eis. Sed nūc q̄ bz ſacculuz tollat ſilr t pera. Et q̄ nō bz: vendat tunicam ſuam et emat gladiuz. Dico eī voſ: qm̄ adhuc b̄ qd̄ ſcriptū eſt oportet ipleri in me. Et cuꝝ iniq̄ ſdepurat² eſt. Etenī ea q̄ ſunt de me: ſinē h̄nt. At illi dixerunt. Dñe. ecce duo gladij hic. At ille dixit eis Satis eſt. Et egressus ibat fm̄ cōluetudinē in mōte oluaruz. Secuti ſunt aut illuz t diſcipuli. Et cuꝝ pueniſſet ad locū: dixit illis. Orate: ne in tretis in temptationē. et ip̄e anuſſus e ab eis quātuꝝ iact² eſt. lapidis: t poſiſis genib² orabat: diſcens. P̄i ſi viſ. traſſert calicē iſtū a me. Verūtū nō mea voluntas ſed tua fiat. Apparuit autē illi āgelus de celo cōfortans euꝝ. et factus in agonia plixius orabat. et factus eſt ſudor eiſicut gutte ſanguinis de currentis in terrā. Et cum ſurrexiſſet ab oratione t veniſſet ad diſcipulos ſuos inueniſſet eos dormientes p̄ tristitia. Et ait illis. Quid dormiſt? Surgite orate: ne intretis in temptationē. Adhuc eo loquente ecce turba: et q̄ vocabat iudas vnuſ de duodecim aſcedebat eos t appinquit iefu: vt oſculareſ cuꝝ. Ieſus aut dixit illi. Iuda: oſculo filiū hoīs tradis. Videntes aut hi q̄ circa ip̄xi erant; qd̄ futurū erat dixeruit ei. Dñe: ſi p̄cutimus in gladio. Et p̄cuſſit vnuſ ex illis ſeriuꝝ p̄ncipis ſacerdotuz et amputauit auriculam ei² dexteraz. Reſpōdēſ autē iefu iefu ait. Sinite. Usq̄ huic. Et cum tetigisſet auriculam eius ſanauit eum. Dixit autem iefu ad eos qui veneſat ad ſe p̄ncipes ſacerdotum et mḡatns templi et ſeniores. Quasi ad latroneſ exiſtiſ cuꝝ gladijs t fuſtibus. Cum q̄tidie voſiſcum fuerim in templo: nō extendiſtis manus in me. Sed b̄ eſt hora veſtra et poſtas tenebraruz. Cōprehendeutes autē eū: duixerunt ad domū p̄ncipis ſacerdotum. Petrus vero ſeq̄batur eum a lōge. Accenſo autē igne in medio atrij: t circuſedentibus illis erat petr² in medio eoz. Quem cu vi diſſet ancilla qdam ſedentē ad lumen: t cu vi fuſſet intuita: dixit. Et b̄ cum illo erat. At ille negauit eum: diſcens. Muſlier: non noui illuz. Et poſt puſillū aliuſ viſeſ eum. dixit. Et tu de illis es. Petr² vero ait. O hō. nō ſum. Et interuallo facto. qſi hore vnuſ alins qdaz affirmabat. diſcens. Uere t hic cum illo erat: nā et gallile² eſt. Et ait petr² Hō nescio quid dicis. Et p̄tinuo adhuc illo loquēte cantauit gallus. et cōuersus dñs reſperxit petrum. Et recordatus eſt petrus verbi dñi ſicut dixerat: qr̄ priuſq̄ gall² cātet: ter me negabis. Et egressus foras petr² fleuit a mare. Et viri q̄ tenebāt illū;

Lucas

fludebat ei cedētes. Et velauerūt eū: t p̄cutiebat faciē eū t interrogauerūt eū dicētes. Prophētiza. Quis est qui te p̄cussit? Et alia multa blasphemātcs dicebāt in eū. Et ut factus ē dies conuenient seniores plebēt p̄ncipes sacerdotum et scribe t duxerūt iēsū in p̄ciliū suū dicētes. Si tu cs xp̄s dic nob̄, t ait illis. Si vob̄ dixerō: nō credetis mīhi. si aūt t interrogauero: nō r̄ndebit mībi neq̄z dimittetis. Et h̄ aūt erit fili⁹ bois sedēs a dextris p̄tut⁹ dei. Dixerūt aūt oēs. Tu ergo es fili⁹ dei. Qui ait. Vos dicitis q̄z ego sum. At illi dixerūt. Quid adhuc desi deram⁹ testimonium? Ipi em̄ audiuimus de ore eius.

L.S. Ducif ad pilatū t accusat coram eo: dicut: cōmouit pplm docēs. pilat⁹ mittit ad herodē iēsū: ab herode spnif t remittit ad pilatū; et facti sunt aīci herodes t pilat⁹: barrabas dimittit: iēsū crucifig⁹: morit⁹ t sepelit. **XXII**

A surgens oīs multitudi eoꝝ duxerunt illū ad pilatū. Ceperūt aūt illū aceusa re dicētes. H̄ic iūenim⁹ subuertētē ḡtēe nostrā. t p̄hibentē tributa dare cesari. t dicentē se xp̄m regē esse. Pilatus aūt interrogauit eū dicēs. Tu es rex iudeoꝝ? At ille r̄ndēs ait. Tu dīcis. At aūt pilat⁹ ad p̄ncipes sacerdotum t turbas. Nihil iūenio cause in b̄ hoīe. At illi iualescebat dicētes. Cōmouit pplm docēs p̄ vniuersam iudeā: incipiēs a galilea vscḡz huc. Pilat⁹ aūt audiēs galileā interrogauit si b̄o galile⁹ eēt. t vt cognouit q̄ de herodis p̄tate eēt remisit eū ad herodē: q̄ t ip̄e bierosolymis erat illis dieb⁹. Herodes aūt viso iēsu: gauisus ē valde. Erat em̄ cupiens ex multo tpe videre eū eo q̄ audiret mīta d eo t spabat signū aliqd videre ab eo fieri. Interrogabat aūt eū mītis fīmōib⁹. At ip̄e nihil illi respondebat. Stabat aūt p̄ncipes sacerdotū t scribe p̄stant accusantes eū. Spreuit aūt illū herodes cū exercitu suo: t illusit idutū veste alba: et remisit ad pilatū. t facti sūt amici herodes t pilat⁹ in ip̄a die: nā antea inimici erāt ad inuicem. Pilat⁹ aūt p̄uocatis p̄ncipib⁹ sacerdotū t magistratib⁹ t plebe dixit ad illos. Obtulisti mīhi h̄ichōiem q̄si auertētē pplm. t ecce ego coram vob̄ interrogās nullā cām iūenio in hoīe isto: ex his in qb⁹ eū accusatis. Sed neq̄z herodes. Nā remisi vob̄ ad illū ecce nihil dignū morte actū ē ei. Emēdatū ergo illū dimittā. Necesse aūt habebat dimittere eis p̄ diē festūvnu. Exclamauit aūt sīl vniuersa turba dicēs. Zolle h̄uct dimitte nob̄ barrabā. Qui erat ppter seditionē q̄ndā factā in ciuitate t homicidiū missus in carcerem. Itex aūt pilat⁹ locut⁹ est ad eos: volens dimittere iēsū. At illi suclamabāt dicētes. Crucifige crucifige eū. Ille aūt fīo dixit ad eos. Quid em̄ mali fecit iste. Nullā cām mortis iūenio i eo

corripiā ergo illū t dimittā. At illi istabāt voci⁹ magnis postulatēs vt crucifigere t iualescebat voces eoꝝ. Et pilat⁹ adiudicauit fieri petitionē eoꝝ. Dimisit aūt illis eū q̄ ppter homicidiū t se ditionē missus fuerat in carcere quem petebāt. Iēsū nō tradidit volutati eoꝝ. t cū ducerent eū app̄henderūt simonē quendā cyrenensem ve niente de villa: t iposuerūt illi crucē portare p̄ iēsū. Seq̄bat aūt illū multa turba pplit mīlez q̄plāgebāt t lamētabant eū. Lōuerius aūt ad illas ibs dixit. Filic bierbz nolite flere sup me: s̄ sup vosip̄as flere t sup filios v̄ros. Qm̄ ecce ve niēt dies in qb⁹ dicētis. Beate steriles t vētres q̄ nō genuerūt t vbera q̄ nō lactauerūt. Tūc icipiēt dicere mōtib⁹ cadite sup nos t collib⁹ opite nos. Quia si in x̄di ligno b̄ faciūt: in arido qd fiet: Ducebāt aūt alij duo nequā cū eo vt int̄ficerēt. Et postq̄ venēt in locū q̄ vocatur caluarie: ibi crucifixerūt eū. t latrones vñū a dextris: alterꝝ a sinistris. Jesus aūt dicebat. Nō dimitte ilī. Nō em̄ sciūt qd faciūt. Diuidētes nō vestimenta eius miserūt sortes. Et stabat ppls expectāt deridebāt eū p̄ncipes cū eis dicētes. Alios saluos fec se saluū faciat. si hic ē xp̄s dei elect⁹. Illudcebant aūt ei t mulites accedētes t acetū offerētes ei dicētes. Si tu es rex iudeoꝝ: saluū te fac. Erat at t supscriptio scripta sup cū l̄tis grec⁹ t latinis t hebraicis: hic ē rex iudeoꝝ. Un⁹ aūt de his q̄ pē debāt latronib⁹ blasphemabat eū dicēs. Si tu es xp̄s: saluū fac teip̄m t nos. R̄ndēs aūt alt̄ in crepabat eū dicēs. Neq̄ tu times deū q̄ i eadem dānatōe es. t nos qdē iustēnā digna factis recipim⁹. hic x̄o nihil mali gessit. t dicebat ad iēsū Dñe memēto mei dū veneris i regnū tuū. t dixit illi iēsū. Amē dico tibi: hodie meū eris i padi so. Erat aūt fere hora sexta. t tenebre facte sunt in vniuersam trā vscḡz i horā nonā. t obscuratē sol. t velū tēpli scissū est i mediū. t clamās voce magna iēsū ait. Nō in man⁹ tuas cōmēdo spm meū: t b̄ dicēs expirauit. Vidēs aūt cēturio qd factū fuerat glificauit deū dicēs. Vere hic hō iūstus erat t oīs turba eoꝝ q̄ sīl aderāt ad spectaculū istud: t videbāt q̄ siebat p̄cutētes pectora sua renertebant. Stabat aūt oēs noti cī a'lōge: t mulieres q̄ secute eū erāt a galilea b̄ vidētes. Et ecce vir noīe ioseph q̄ erat decurio vir bon⁹ t iustus: hic nō p̄senserat p̄filia t actib⁹ eoꝝ ab arimathia ciuitate iudee: q̄ expectabat t ipse regnū dei. Dic accessit ad pilatū t petiit corp⁹ iēsū t depositū inuoluit in syndōe: t posuit eū i monumēto exciso in q̄ nō dū quisq̄ positus fuerat. Et dies erat parascenes: t sabbatū illucescebat Subsecute autem mulieres que cum eovenerāt de galilea viderunt monumentū. t quēadmodū positum erat corpus eius: t reuertentes para-

Prologus

uerunt aromata et vnguentata; et sabbato quidem
sliuerunt sum mandatum.

E.S. Resurgat a mortuis: appuit discipulis
A Na ait sabbati valde dilucu **XXIII**
lo venerunt ad monumentum portantes quod
parauerat aromata. et iuenerunt lapide
renolutum a monumeto: et ingresso non iuenerunt
corpum domini Iesu. Et factum est dum mete consternate
erent de isto: ecce duo viri stetent secundum illas in ve
ste fulgenti. Cum timerent arid et declinaret vultus in
fratre: dixerunt ad illas. Quid queritis: viuete cum mor
tuis? Non est hic: sed surrexit. Recordamini quoniam loc
cus est vobis cum adhuc in Galilea erat dicens. Quod oportet
filium hominis tradi in manus hominum percepit et cru
cifigisti: et die tertia resurgere. Et recordante sunt pro
positus eius. et regresse a monumeto nunciauerunt hec
omnia illi undecim et ceteris omnibus. Erat autem maria ma
gdalene et Iohanna et maria Iacobini: et ceteri qui cum
eis erant: qui dicebant ad apostolos hec. et visa sunt ante
illos sic deliramentum proba ista: et non crediderunt
illis. Petrus autem surgens cucurrit ad monumentum:
et percubebat videt lintheam sola posita et abiit
secundum mirandas quod factus fuerat. Et ecce duo ex illis
ibant ipsa die in castellis quod erat in spacio stadium
sextuplicata ab Hierusalem nomine Emmaus: et ipso loquabantur
ad invicem de his omnibus quod acciderat. Et factum est dum
fabularerent et secum quererent: et ipse Iesus appropi
quam ibat cum illis. Oculi autem illorum tenebantur ne
eum agnosceret. et attulit ad illos. Qui sunt hi fratres
qui confitentes ad invicem ambulantes et estis tristes?
Et respondens unius cuius nomine Cleophas: dixit ei. Tu so
lus peregrinus es in Hierusalem: et non cognovisti quod fa
cta sunt in illa his diebus? Quibus ille dixit. Que?
Et dixit. De Iesu Nazarenio qui fuit vir prophetus:
poteris in ope et fratre coram deo et omnibus populo: et quo
cum tradidest summi sacerdotes et principes nostra in
damnationem mortis: et crucifixus es tu. Nos autem spa
bamus quod ipse esset redempturus Israel. Et nunc sup
hec omnia tercia dies est hodie quod habet facta sunt. Sed
et mulieres quodam ex nostris terruerunt nos quod ante luce
fuerunt ad monumentum: et non inuenient corpus
eius venerunt dicentes se etiam visionem angelorum
vidisse quod dicunt eum vivere. Et abiuerunt quodam
ex nostris ad monumentum: et ita iuenerunt mulie
res dixerunt: ipse vero non iuenerunt. Et ipse dixit
ad eos. O stulti et tardi corde ad credendum in oī
bus quod locuti sunt propheti. Nonne habet oportunitatem
et habet et ita intrare in gloriam suam? Et incipiens a
Moysu et omnibus prophetis interpretabatur illis in oībus
scripturarum quod de ipso erat. et appropinquaverunt castel
lo quod ibat. et ipse se fintit logius ire. Et coegerunt
illum dicentes. Mane nobiscum quoniam aduersus ascitum:
et inclinata est iam dies. et intravit cum illis. Et sa
ctum est dum recumberet cum eis: accepit panem et
benedixit ac fregit et porrigebat illi: et apti sunt oculi

li eorum: et cognoverunt eum: et ipse euauit ex oculis
eorum. Et dixerunt ad invicem. Nonne cor nostrum ardets
erat in nobis dum loqueretur in via et apiret nobis scri
pturas? Et surgentes eadem hora regressi sunt in
Hierusalem et inuenierunt congregatos undecim: et eos
quoniam cum illis erant dicentes. quod surrexit dominus noster et ap
paruit simoni. Et ipse narrabat quod gesta erant in via
et quoniam cognoverunt eum in fracto pane. Dum autem
hec loquuntur stetit Iesus in medio eorum: et dixit
Pax vobis. Ego sum, nolite timere. Conturbati
vero et perterriti existimabant se spectare. Et di
xit eis. Quid turbati estis: et cogitationes ascen
dunt in corda vestra? Videte manus meas et pedes
quod ego ipse sum. Palpate et videte quoniam carnem
et ossa non habeo: sicut me videtis habeo. Et cum haec dixisset
videtis omnes eis manus et pedes. Adhuc autem illis
non credentibus et mirantibus per gaudium dixit. Habe
atis hic aliquid quod manducet. At illi obtulerunt
ei parte piscis assi et fons mellis. Et cum mandu
casset coram eis sumens reliquias, dedit eis. Et
dixit ad eos. Hec sunt proba quod locutus sum ad vos
cum adhuc essem vobis scimus. quoniam necesse est impleri
omnia quae scripta sunt in lege moysi et prophetis et psal
mis de me. Tunc aperuit illis sensum ut intellicerent
scripturas: et dicit eis. Quoniam sic scriptum est et
sic oportebat christum pati et resurgere a mortuis
tertia die: et predicari in nomine eius proximam et remis
sionem percepit in oculis gentes: incipientibus ab Hier
usalem. Hos autem testes estis homines. et ego promis
tae promissum praecepit mihi in vobis: vos autem sedete in ci
uitate quodammodo induamini vestute ex alto. Eduxit
autem eos foras in Bethaniam et eleuatis manibus
suis benedixit eis. Et factum est dum benedicere illis re
cessit ab eis: et serebatur in celum: et ipse adorantes re
gressi ab Hierusalem cum gaudio magno: et erant
semper in templo laudantes et benedicentes deum.
Prologus in euangelio sum Johannem.
Iac est Iohannes euangelista unus ex discipulis
domini, qui vero a deo electus est. quem de
nuptiis volente nubere vocauit deus.
Hoc ergo initatus in haec duplex testimonium
dat in euangelio. quod et per ceteris a deo dilectus de
et huic matrem suam pendens in cruce commendauit
domini ut virginem vero suaret. Denique manifestas
in euangelio quod erat ipse incorruptibilis ubi opus in
choas, solus vero carnem factum esse. nec lumina tene
bris comprehesum fuisse testatur. Primum signum po
nens quod in nuptiis fecerat dominus. ostendens quod ipse erat ut
legemque demonstraret quod ubi dominus iudeat sit defi
cere nuptiarum vinum debeat: et veteribus iudeatis:
nouam omnia quae a christo instituta appareant. Hoc autem
euangelium scripsit in asia. postea quod in pathmos
insula a pocalypsim scripsit. ut cuius in principio
canonis in corruptibile principium pronotatur in genesi
Si

Johannes

ei etiā incorruptibilis finis p̄ virginē in apocalypsi redderef dicēte xp̄o: ego sum alphat o, t̄ hic ē iohannes q̄ sciēs supuenisse diē recessus sui cōuocatis discipulis suis i ep̄heso: p̄ m̄lta signorū expimēta p̄mēs xp̄m; descendēs in defossum se pulture sue locū: facta orōne posit̄ ē ad p̄es suos tā extraneo a dolore mortis q̄ a corruptiōe carnis iuēnī alien? Tn̄ post oēs euāgeliū scripsit: t̄ b̄ vgini debebat. Quoꝝ tñ vel scriptorū t̄pis dispositio vel libroꝝ ordiatio, iō a nob̄ per singula nō expōit vt sciēdi desiderio collato t̄ q̄ rētibꝫ fructꝫ labori t̄ dō magisteri doctrīa fuet.

Explicit plogus. Incipit
Enangelium fm̄ Johannem.

L.S. In p̄ncipio erat ḥbū t̄c. testimonīū de p̄po phibet iohānes baptista. phariseoz leuite infrogāt iohānē. Iohānes iesum vidēs agnum dicit dei. t̄ andreas petre dīc. īuenim̄ messiam: iesus dīc nathanael vidi sub ficu. Cap. I

The principio erat ḥbū: t̄ ḥbū etat apud deū: t̄ deū erat ḥbū. Hoc erat in principio apud deū. Dia p̄ ip̄m facta sūt t̄ fine ip̄o factū ē nihil. Qd̄ factū ē i ip̄o vita erat: t̄ vita erat lux ho minū: t̄ lux in tenebr̄ luceat: t̄ tenebre eā non cōphenderūt. Fuit hō missus a deo: cui nomē erat iohānes. Dic venit in testimoniū. vi testimoniū phiberet de lumine vt oēs crederēt p̄ illū. Nō erat ille lux: sed vt testimoniū phiberet de lumine. Erat lux ḥa q̄ illuiat oēm hoīem venientē in hūc mū dū. In mūdo erat t̄ mūdus p̄ ip̄m fact̄ ē t̄ mūd̄ eū nō cognouit. In p̄pa venit t̄ sui eū nō receperūt. Quotq̄t āt recepūt eū dedit eis p̄tātē filios dei fieri his q̄ credit̄ i noīe ei?. Qui n̄ ex sanguib̄ neq̄ ex volūtate carnis: neq̄ ex voluntate viri: s̄ ex deo nati sunt. Et ḥbū caro factū est: et hitauit in nob̄. t̄ vidim̄ gl̄iam ei?: gl̄iam q̄si vni geniti a p̄f: plenū gr̄e t̄ hitatis. Iohānes testimoniū phibet d̄ ip̄o t̄ clamat dicēs. Hic erat quē dixi q̄ post me vēturus: aīn me fact̄ est: q̄z prior me erat. t̄ de plenitudine ei? nos oēs accepim?: t̄ gratiā p̄ gr̄a. q̄z lex p̄ moysen data ē: gr̄a t̄ veritas p̄ iesuz xp̄m facta ē. Dēum nemo vidit vñq̄. Unigenit̄ fili? q̄ est i finū p̄ris: ip̄e enarravit. et hē testimoniū iohānis: qñ miserit iudei ab hierosolymis sacerdotes t̄ leuitas ad eū vt infrogārēt eū. Tu q̄s es: t̄ pfessus ē: t̄ nō negauit: t̄ confessus ē q̄z nō sum ego xp̄s, t̄ infrogauerunt eū. Quid ergo: helias es tu. t̄ dixit. nō sum. Propheta es tu. t̄ r̄ndit. nō. Dixerunt ergo ei. Quis es vt r̄nsum dem? his q̄ miserunt nos. Quid dicit de teip̄o? Ali: ego vox clamātis in defo: dirigite viā dñi: sic dixit c̄saias pp̄ba, t̄ q̄ missi fu-

erant erāt ex phariseis. Et infrogauerūt eū t̄ dixerūt ei. Quid ḡ baptizas si tu nō est xp̄us neq̄ helias. neq̄ pp̄ba? R̄ndit eis iohes: dicēs Ego baptizo in aq̄: medi⁹ aut̄ v̄m stetit quem vos nescitis. Ip̄e q̄ p̄ me ventur⁹ est, q̄ aīn me fact̄ est. cui⁹ ego nō sum dign⁹ vt soluā ei⁹ corrigiā calciamēti. hec in bethania facta sunt trās iordanē vbi erat iohes baptizās. Altera die vidit iohes iesū veniētē ad se: t̄ ait. Ecce agn⁹ dei ecce q̄ tollit p̄ctā mundi. Hic ē de q̄ dixi. P̄ me venit vir q̄ aīn me fact̄ est: q̄z p̄or me erat: et ego nesciebā eū. Sz vt maifestet̄ i isrl̄: pp̄terea veni ego i aq̄ baptizās. Et testimonīū phibuit iohes dicēs. Qz vidi sp̄m descēdentē q̄si colubaz de celo: t̄ māsit sup̄ eū: et ego nesciebāz eū. Sz q̄ misit me baptizare i aq̄. ille m̄bi dixit Sup̄ que vide ris sp̄m descēdentē t̄ manentē sup̄ eū. h̄ est q̄ baptizat i sp̄sc̄tō. Et ego vidi t̄ testimoniū phibui q̄z h̄ est fili⁹ dei. Altera die iterū stabat iohes: t̄ ex discipul̄ ei⁹ duo. Et respiciēs iesū ambulātē dixit Ecce agn⁹ dei. Et audieb̄t eūz duo discipli loq̄ntē: t̄ secuti sunt. iesuz. Cōuersus āt iesus et vidēs eos seq̄ntes se dicit eis. Quid q̄rit⁹: Qui dixerūt ei. Rabī. qd̄ d̄r interptatū mḡ. vbi hitas Dicit eis. Venite t̄ videte. Venerūt t̄ viderunt vbi maneret: t̄ ap̄d eūz māserunt die illo. Hora aut̄ erat q̄si decima. Erat aut̄ andreas. frater simonis petri. vñ⁹ ex duob⁹ q̄ audierat a iohāne t̄ secuti fuerāt eū. Inuenit hic p̄mū frēm suum simonē. t̄ dicit ei. Inuenim̄ messiā: qd̄ ē interptatū xp̄s. Et adduxit eū ad iesū. Intuit̄ āt eū iesus dixit. Tu es simō fili⁹ iohāna. tu vocaberis c̄epbas qd̄ interptat̄ petr⁹. In crastinū voluit exire in galileā: t̄ inuenit philippuz. Et dicit ei iesus Seq̄re me. Erat aut̄ philipp⁹ a bethsaida ciuitate adree t̄ petri. Inuenit philipp⁹ nathanael et dicit ei. Quē sc̄p̄fit moyses i lege t̄ pp̄be inuenim̄ iesuz filiū ioseph a nazareth. et dixit ei nathanael. A nazareth pōt aliq̄ boni esse. Dicit ei philipp⁹. Veni t̄ vide. Videlit iesus nathanael veniētē ad se: t̄ dicit de eo. Ecce p̄e israelita: in q̄ dōl̄ nō est. Dicit ei nathanael. Vñ me nosti. R̄ndit iesus t̄ dixit ei. P̄riusq̄ te philippus vocaret cū esses sub ficu vidi te. R̄ndit ei nathanael: t̄ ait. Rabbi. tu es fili⁹ dei. tu es rex isrl̄. R̄ndit iesus et dixit ei. Qz dixi tibi. vidi te sub ficu credis: mai⁹ his videbis. Et dixit ei. Amen amē dico vobis. videbitis celū ap̄tū t̄ angelos dei ascendētes t̄ descendētes supra filiuꝫ hoīis.

L.S. Jesus vocat̄ ad nuptias et discipuli ei⁹ de aq̄ fecit vinuꝫ. vendentes numularios ejcit de templo. dicit. soluite templum hoc. II

Et die tertia nuptie facte sunt in chana galilee: et erat m̄f iesu ibi. Vocatus est autem iesus et discipuli eius ad nuptias

Johannes

¶ deficiente vino; dicit mister iesu ad eum. Viniū nō
habuit, tu dicit ei iesus. Quid mibi tu tibi ē mister? Non
dū veit hora mea. Dicit mister eius mistris. Quodcū
quod dixerit vobis; facite. Erant aut̄ ibi hydrie sex
posite sanm puriftcationē iudeorum capiētes singlē
metretas binas vertēnas. Dicit eis iesus. Im-
plete hydrias aquo. tu ipse uerūt eas verquod ad sūmū
tu dicit eis iesus. Haurite nonūc tu ferte architricli-
no. tu tulest. Ut aut̄ gustauit architriclinus aquā
vinū factū: tu non sciebat vnde esset; in inistri autē
sciebant qui hauserūt aquā vocat spōsum archi-
triclinus tu dicit ei. Omnis hoc promis bonū vinū ponit
tu cū inebriati fuerint tunc id quod deterius est. Tu
aut̄ fuasti bonū vinū verquod adhuc. Hoc fecit ini-
tiū signorum iesus in chana galilee: tu manifestauit
gloriam suā: tu crediderit in eū discipuli eius. Post
hoc descēdit capbarnaū ipse tu mister eius tu frēs eius tu
discipuli eius: tu ibi manaserūt non multis diebus. Et proptere
pe erat pasca iudeorum: tu ascēdit iesus hierosolymā.
tu iuenit in tēplo vendētes oues tu boues et
colubas tu numularios sedēres. tu cū fecisset quod
flagellū de funiculis; omnes eiecit de tēplo: oues
quod tu boues; et numulariorum effudit es, et mēsas
subuertit; et his quod colubas vēdebāt dixit. auferte
ista hinc: et no lite facere domū preis mihi. domuz
negociatiōis. Recordati sunt hoc discipuli eius: quod
scriptū ē. Zelus domini tue comedit me. Rundit
ergo iudei et dixit ei. Quod signū omnis nobis quod
hoc facis. Rundit iesus et dixit eis. Soluite tēplū hoc
et in tribus dīcbus excitabo illud. Dixerunt ergo
iudei. Quadraginta et sex annis edificatū est tē-
plū hoc: et tu in tribus dīcbus excitabis illud? Ille at̄
dicebat de tēplo corporis sui. Ergo resurrexit a
mortuis recordati sunt discipuli eius: quod hoc dicebat
tu credidēt scripture et sanmoni quem dixit iesus.
Eum autē eēt hierosolymis in pasca ips die festo
multi credidēt in noīe eius vidētes signa eius quod fa-
ciebat. Ipse aut̄ iesus non credebat semetipsum eis:
eo quod nosset omnes, tu quod opus ei non erat vt quod
testimonium phiberet de hoīe. Ipse emis sciebat
quid esset in homine.

L.S. Jesus nicodemo dicit de baptismo et
alijs multis: dicit quod credit in eum non dijudicabi-
tur. quod at̄ non credit iam dijudicatus ē. iesus in iu-
dea baptizat. et iohānes in ennon. iohānes dic-
tus propter crescere: se autē minorari.

III

Aut̄ hoc et phariseis nicodemus noīe
princeps iudeorum. Hic venit ad iesum no-
cte: tu dixit ei. Rabbi: scimus quod a deo ve-
nisti magistr. Nemo eius pot hoc signa facere quod tu fac*is* ni-
si fuerit dominus cū eo. Rundit iesus et dixit ei. Amis amis
dico tibi: nisi quod renatus fuerit dominus; non pot vi-
dere regnū dei. Dicit ad eū nicodeus. Quō pot
homo renasci cuz sit senex? Nunquod pot in ventrē
misteris sue iterato itroire et renasci? Rundit iesus

Amen amen dico tibi. nisi quod renatus fuerit et aquo
tu spūscō: non pot introire in regnū dei. Quod natū
est ex carne: caro est. tu quod natū est ex spū: spūs ē
non mireris: quod dixi tibi: oportet vos nasci denuo
Spūs vbi vult spirat: tu vocē eius audis: sed nesci
verū veniat aut quod vadat. Sic est omnis quod natus est ex
spū. Rundit nicodems. tu dixit ei. Quō pot hoc fieri
Rundit iesus tu dixit ei. Tu es magistr in israel tu hec
ignoras. Amen amē dico tibi: quod scimus loqui
mur: quod vidimus testamur: tu testimonium nostrum
non accepitis. Si frena dixi vobis tu non creditis:
quō si dixerō vobis celestia credetis. Et non ascē
dit in celū nisi quod desēdit de celo: filius hoc est
in celo. Et sicut moyses exaltauit serpētē in deser-
to ita exaltari oportet filiū hocis: vt omnis quod credit
in ipso non peat sed habeat vitā eternā. Sic enī deus
dilexit mundū: vt filiū suū vniigenitū daret. vt omnis
qui credit in eū non pereat sed habeat vitā eternā
Non emis misit deus filiū suū in mundū vt iudicet mundū:
vt saluet mundū propter ipsum. Qui credit in eū non
iudicat. Qui aut̄ non credit: iā iudicarus est: quod non
credit in noīevnigeniti filij dei. Hoc ē at̄ iudiciū
quod lux venit in mundū. tu dilexerūt hoīes magis-
tenebr as quod luce. Erat enī eccl mala opa. Omnis
enī qui male agit odit luce. et non venit ad lucem
vt non arguāt opa eius. Qui autē facit veritatem
venit ad lucez: vt manifestents opa eius, quod in deo
sunt facta. Post hoc venit iesus et discipuli eius in
terrā iudeā. tu illic morabāt cuz eis tu baptizabat
Erat autē tu iohēs baptizās in enno*m* iuxta saliz
quod aqu multe erat illic: tu veniebat tu baptizabant
Nonduz enī missus fuerat iohēs in carcerez. Fa-
cta ē aut̄ quod ex discipulionis iohānis cuz iudeis de
purificatōe. Et venerūt ad iohānē tu dixerūt ei
Rabbi: quod erat tecū trās iordanē cui tui testimo-
niū phibūsti: ecce hic baptizat. tu omnes veniūt ad
eū. Rundit iohānē dixit. Non pot hoc accipe quod propter
nisi fuerit ei datū de celo. Ipsi vos mishi testimo-
niū phibetis quod dixeriz. non suz ego christus: sed quod
missus sum aī illuz. Qui hoc spōsazspōsus ē ami-
cus autē spōsi quod stat tu audit eū. gaudio gaudet
propter vocē spōsi. Hoc ergo gaudiūz meū ipletū
est. Illū oportet crescere. me aut̄ minui. Qui de
sursuz venit sup omnes est. Qui de terra ē. de terra
est tu de terra loquitur. quod de celo venit sup omnes est
Et quod vedit et audiuit hoc testafur: tu testimonium eius
nemo accipit. Qui aut̄ accepit eius testimonium
signa uit. quod verarus est. Quē enī misit deus hocba-
dei loquitur. Non enī ad mensurā dat deus spīm. Propter
diligit filiū: tu omna dedit in manu eius. Qui credit in
filium hoc vitā eternā. qui autē incredulus est filio
non videbit vitā sed ira dei manet super eum.

L.S. Jesus cuz muliere samaritana loquitur propter
phetam in patria sua sine honore esse. reguli fi-
lium a morte suscitat.

La. IIII
S ij

Ephe.iii. b
Num. xxi. c
infra. viii. d
et. xi. e
i. Joh. iii. b

Mar. iii. b
Luce. iii. a
Mar. iii. b
Mar. i. c

D
Mar. iii. a
Mar. i. a
Luce. iii. c

Roma. iii. a
Mat. xi. d
Luce. x. d
i. Johā. v. b

Johannes

A **T**ergo cognouit iesus q̄ andieſt phariſei q̄ ihs ples disciplos faſt baptizat q̄ iobes: q̄q̄ ihs nō baptizaret ſeſc puli ei⁹, reliqt iudea t abijt itex i galilea. Opor tebat at eū trāſire p media samaria. Venit ergo i ciuitate samarie q̄ dī ſychar iux pdiū q̄d dedit iacob i oſeph filio ſuo. erat at ibi ſons iacob. Ie ſus at fatigat ex itiere ſedebat ſic ſup fonte. ho ra at erat q̄ſi ſexta. Venit at mlr de samaria hau rire aquā. Dic ei ihs. Da mihi bibere. Discipuli ei ei⁹ abierat in ciuitate vt cibos emerēt. Dic ergo ei mlr illa samaritana. Quō tu iudea cuz ſis bibere a me poſcis q̄ ſuiml ſamaritana. Nō eniſ coutunq̄ iudei ſamaritanis. Rndit iesus t dixit ei. Si ſcires donū dei. t q̄s ē q̄ dī tibi da mihi bibere. tu forſitā petiſſes ab eo. t dediſſet tibi a quā viua. Dic ei mlr. Dñe: neq̄ i q̄ haurias ha bes t pute⁹ alt⁹ ē. Un ergo hēs aquā viua. Nu q̄d tu maior es p̄e n̄o iacob q̄ dedit nob puteū t ip̄e ex eo bibit; t filij ei⁹ t pecora ei⁹. Rndit ieu ſus t dixit ei. Dis q̄ bibit ex aq̄ hac: ſitiet iterū. Qui at biberit ex aq̄ quā ego dabo ei nō ſitiet i etnū. ſe aq̄ quā ego dabo ei: fiet i eo ſons aq̄ ſa liētis i vitā etnā. Dic ad euz mlr. Dñe: da mihi hac aquā vt n̄ ſitiā neq̄ veniā huc haurire. Dic ei ieu ſus. Vade voca viꝝ tuſt veni huc. Rndit ei mlr t dixit. Nō hēo virū. Dic ei ieu ſus. Bñ dixisti q̄r nō hēs virū. Quiq̄ ei viros hūiſti: t nūc quē habes nō ē tu⁹ vir. Hoc ſe dixisti. Dicit ei mlr. Dñe: video q̄r ppba es tu. P̄fes nr̄i i mōte hoc adorauerit t vos dicitis q̄r hierosolymis ē loc⁹ vbi adorare oportet. Dic ei ihs. Mlr crede mi bi. q̄r veniet hora qñ n̄ eq̄ i mōte b neq̄ i hiero ſolymis adorabitis patrē. Vos adoratis q̄d ne ſcritis: nos adoram⁹ q̄d ſcim⁹: q̄r ſal⁹ ex iudeis ē. Sed venit hora t nūc ē qñveri adoratores ado rabūt patrē in ſpū t h̄tate. Nā t p̄f tales q̄rit q̄ adorēt eū. Spū ē de⁹: t eos q̄ adorāt eū in ſpū t h̄tate oportet adorare. Dicit ei mlr Scio quia messias venit q̄ dī xp̄s. Un ergo veneſit ille nūciabit nob oia. Dic ei ieu ſus. Ego ſuz q̄ loqr tecū. Et p̄tinuo veneſit discipuli ei⁹ t mirabant q̄r cu mlere loqbaf. Nemo tñ dixit q̄d q̄ris aut q̄d lo q̄ris cu ea. Reliq̄t ergo hydriā ſuā mlr t abijt in ciuitate t dicit illo hoib⁹: Venite t videte hoiem qui dixit mihi oia q̄cūq̄ feci. nunq̄d ip̄e est xp̄s. Exierūt ergo de ciuitate t veniebant ad eū. In terea rogarāt eū discipuli dicentes: Rabbi: mā duca. Ille aut̄ dixit eis. Ego cibū habeo mādu care quē vos nescit. Dicebat ergo discipuli ad iuvicē. Nūquid aliq̄s attulit ei māducare? Dic eis ieu ſus. Qd cib⁹ ē vt faciā volūtate eius qui misit me vt pficiā opus ei⁹. nōne vos dicitis q̄ adhuc q̄ttuor mēſes ſt t messis venit. Ecce dico vobis leuate oculos vſos t videte regiones q̄r

albe ſunt iā ad mellez. Et qui metit mercedē ac cipit. t p̄gregat fructū i vitā eternā: vt t q̄ ſemi nat ſim̄ gaudeat t q̄ metit. In b enī ē h̄bū verū q̄r ali⁹ ē qui ſeminat; t ali⁹ est q̄ metit. Ego miſi vos metere qd vos nō laboraſtis. Alij labora uerūt: t vos i labores eoꝝ itroſtis. Ex ciuitate at illa multi crediderūt in eū ſamaritanorū ppter h̄bū mlr ſeſtumoniū phibet. q̄r dixit mihi oia q̄cūq̄ feci. Eunḡ veniſſet ḡ ad illū ſamaritani rogauerūt eū vt ibi maneret. Et māſit ibi duos dies. Et multo ples credideſt ppter ſimonē ei⁹. Et mulieri dicebat q̄r nō ppter tuā loqlā credim⁹. Ipi em audiui⁹ t ſcim⁹: q̄r b est vere ſaluator mundi. Post duos aut̄ dies exi⁹t inde t abijt in galilea. Ip̄e enī ieu ſeſtumoniū phibuit: q̄r ppba in ſua patria honorē nō h̄z. Un ergo veniſſent i galilea. exceperūt eū galilei: cuz oia viſiſſent q̄ fecerat hierosolymis i die festo. Et ip̄i enī vene rāt ad diē festū. Venit ḡ iterū in chana galilee vbi fecit aquā viuū. Et erat quidā regul⁹ cui⁹ fi li infirmabat capharnaū. Hic cu audieſet q̄r iſi⁹ adueniret a iudea i galilea abijt ad eū: t roga bat eū vt deſcenderet t ſanaret filiū ei⁹. Incipie bat enī mori. Dixit ḡ ieu ſad eū. niſi ſigna et p̄digia videritis nō creditis. Dicit ad euz regul⁹. Dñe deſcēde p̄uſq̄ moriat fili⁹ meus. Dicit ei ie ſus. Vade: fili⁹ tuus viuit. Credidit bō ſimonī quē dixit ei ieu ſus. t ibat. Ja aut̄ eo deſcendente ſerui occurruerūt ei. et nūciauerūt dicētes. q̄r fili⁹ eius viueret. Infrogabat ḡ horam ab eis in q̄ melius habuerit. Et dixerunt ei. q̄r heri hora ſeptima reliquit euz febris. Cognouit ergo p̄ q̄ illa hora erat in q̄ dixit ei ieu ſus: fili⁹ tu⁹ viuit t credidit ip̄e t dom⁹ ei⁹ tota. Hoc iterum ſcōm ſignum fecit ieu ſus cu veniſſet a iudea in galilea. L. S. De pifcina pbatica ſanat hoiez triginta t octo annos h̄ntez infirmitatē: diſebat iudei ſa nato. nō licet tibi tollere grabatū tunz ſabbato. q̄cūq̄ p̄ ſecerit. b t fili⁹ ſilt ſacit. dicit ieu ſus: q̄r venit hora t nūc est qñ mortni audiunt vocē t c dicit ieu ſus: iobes eſt lucerna ardēs t lucēs: ſcrutamini ſcripturas. dicit: moyses accusat vos: t ſi creditis moysi crederetis forſitā t mihi. V

D **P** Ost b erat dies festus iudeorū t ascen dit ieu ſus h̄ierosolymā. Est autē h̄ierosolymis pbatica pifcina: q̄ cognomiatur hebraice bethsaida q̄cūq̄ porticus bahens. In his iacebat multitudo magna languentium: ce corū: audorū. aridorū expectatiū aq̄ motum. Ange⁹ aut̄ dñi deſcēdebat ſim tps i pifcinā: t mo uebat aq̄. Et q̄ p̄oz deſcēdiſſet in pifcina p̄ motionē aq̄: ſan⁹ ſiebat a q̄cūq̄ detimebat infirmitate. Erat at qdā hō ibi trīgīta t octo annos h̄ns in infirmitate ſua. Hunc cu viđiſſet ieu ſus iacētez t cognouiſſet q̄r iam multū tps haberet; dicit ei

Johannes

Vt sanus fieri. R̄ndit ei languidus. Dñe. ho-
 minē nō habeo vt cum turbata fuerit aq̄ mittat
 me in piscinā. Dū vemo em̄ ego: aliis an me de-
 scēdit. Dicit ei iesus. Surge tolle grabatū tuum
 t̄ ambula. Et statim sanus factus ēst homo ille
 t̄ sustulit grabatum suum t̄ ambulabat. erat au-
 tez sabbatū in die illo. Dicebat ergo iudei illi q̄
 sanat̄ fuerat. Sabbatū ē: n̄ licet tibi tollere gra-
 batū tuū. R̄ndit eis. Qui me sanū fecit ille mihi
 dixit: tolle grabatū tuū t̄ ambula. Infrogauēt
 ergo cū. Quis est ille b̄ o q̄ dirittib⁹. tolle graba-
 tuū tuū t̄ ambula. Is aūt q̄ san⁹ fuerat effect⁹ ne
 sciebat q̄s esset. Iesus em̄ declinavit a turba cō-
 stituta in loco. Postea iuenit cū iesus in tēplo
 t̄ dixit illi. Ecce san⁹ factus es: nam noli pecca-
 re: ne deterius tibi aliquid p̄tingat. Abiit ille ho-
 mo t̄ nūcianit iudeis. quia iesus esset q̄ fecit eū
 sanum. Propterea p̄sequebantur iudei iesuz. q̄r
 hec faciebat in sabbato. Iesus aut̄ respōdit eis.
 Pater me⁹ v̄sc̄ modo opaf t̄ ego operor. Pro-
 pterea ergo magis q̄reb⁹ at euz iudei interficeret
 q̄r nō solū soluebat sabbatum sed t̄ patrem suū
 dicebat deū: equalē se faciens deo. R̄ndit itaq̄
 iesus t̄ dixit eis. Amē amē dico vob̄ nō p̄t fili⁹
 a se facere quicq̄ nisi qđ viderit patrē facientez.
 Queūq̄ em̄ ille fecerit: h̄ t̄ filius sis facit. Nō
 em̄ diligit filiū t̄ oīa demōstrat ei que ip̄e facit.
 t̄ maiora his demōstrabit ei opa vt vos miremi-
 ni. Sicut em̄ pater suscitat mortuos t̄ viuificat:
 sic t̄ filius quos vult viuificat. Neq̄ em̄ p̄t iudi-
 cat quēq̄: sed omne iudiciū dedit filiovt oēs ho-
 norificant filiū sicut honorificant patrē. Qui nō
 honorificant filium: nō honorificant patrem q̄m̄
 sit illum. Amen amen dico vobis: q̄r qui verbuz
 meū audit: t̄ credit ei q̄ misit me: habet vitā eter-
 nam. Et in iudiciū nō venit: sed trāsiet a morte i
 vitam. Amen amen dico vobis: q̄r venit hora t̄
 nunc est qñ mortui audient vocē filii dei: t̄ q̄ au-
 dierint viuent. Sicut em̄ p̄t habet vitā in semet
 ip̄o. sic dedit t̄ filio h̄ere vitā in semetip̄o. t̄ po-
 testatē dedit ei iudiciū facere: q̄r fili⁹ hoīs ē. No-
 lite mirari hoc: q̄r venit hora in qua oēs q̄ i mos-
 numentis sunt audient vocē filii dei. t̄ p̄cedent
 qui bona fecerūt in resurrectionē vite: q̄r ma-
 la egerūt i resurrectionē iudicij. Nō possim ego
 a meip̄o facere q̄cōq̄. Sicut audio iudico: t̄ iudi-
 ciū meū iustū est: q̄r nō quero voluntatē meā:
 sed voluntatē eius q̄ misit me. Si ego testimoniū
 mi p̄hibeo de meip̄o testimoniū meū non est
 verū. Alius est q̄ testimoniū p̄hibet de me. t̄ scio
 q̄r verū ē testimoniū ei⁹ qđ p̄hibet de me. Vos
 misistis ad iohānē t̄ testimoniū p̄hibuit iūtati.
 Ego aut̄ nō ab hoīe testimoniū accipio. sed hec
 dico vt vos saluistis. Ille erat lucerna ardens
 t̄ luccens. Vos aut̄ voluistis ad horā exultare i

luce. ei⁹ Ego aut̄ habeo testimonīū mai⁹ iohāne
 Opa enī q̄ dedit m̄ hi pat̄ vt pficiā ca... opa infra. viii. b.
 que ego facio testimonīū p̄hibent de me. q̄r p̄
 misit me. Et q̄ misit me p̄ ip̄e testimonīū perhi-
 bunt de me. neq̄ vocē eius vñq̄ audistis: neq̄
 specie eius vidistis. Et vñbūm ei⁹ nō habetis in
 vobis manēs. q̄r quē m̄ sit ille. hu. c vos nō cre-
 ditis. Scrutamī scripturas. q̄r vos putatis in
 ip̄is vitā eternā h̄fe. Et ille sunt q̄ testimonium
 p̄hibent de me. t̄ nō vultis venire ad me vt vitā
 habeatis. Claritatem ab hoībus nō accipio: s̄
 cognoui vos: q̄r dilectionē dei nō habetis in vo-
 bis. Ego v̄eni in noīe p̄tis meū: t̄ nō accepistis
 me. Si aliis venerit in noīe suo: illū accipietis.
 Quō vos potestis credere qui gloriā ab inicē
 accipitis. et ḡloriā que a solo deo est nō queri-
 tis. Nolite putare q̄r ego accusaturus sum vos
 apud patrez. est qui accusat vos moȳi in quo
 vos speratis. Si enī crederetis moȳi: crederetis
 fortā et mihi. De me em̄ ille sc̄p̄it. Si aut̄ illi⁹
 litteris nō creditis. quō vñbis meis creditis.
L.S. De quinq̄ panib⁹ et duob⁹ piscib⁹: t̄ q̄
 eū regē facere voluerūt iesus supra mare ambu-
 lat. Opamini nō cibū qui perit. de māna t̄ pa-
 ne celesti loquif: ego suis panis q̄ de celo desēdi
 recedentibus ab eo discipulis vnum ex duode-
 cim diabolum dicit. La. VI
Post hec abiit iesus trās mare galilee qđ
 est tyberiadis. Et sequebat eum multi
 tudo magna: q̄r videbat signa que faciebat sup
 his qui infirmabant̄. Subiit ergo in mōtez ibs
 t̄ ibi sedebat cū discipulis suis. Erat at̄ primū
 pasca dies festus iudeoz. Lūz subleuasset ergo
 oclos iesus et vidisset q̄r multitudine maria venit
 ad eū dīc ad philippū. Unū emem⁹ panes vt mā-
 ducent hi. Hoc aut̄ dicebat tēptans eū. Ip̄e enī
 sciebat qđ esset factur⁹. R̄ndit ei philipp⁹ ducen-
 torū denarioz panes nō sufficiūt eis. vt vñusq̄s
 q̄ modicum qđ accipiat. Dicit ei vñ⁹ ex discipul⁹
 ei⁹ andreas frater simōis petri. Est puer vñus
 hic qui h̄z quinq̄ panes hordeaceos t̄ duos pi-
 sces. Sed h̄ qđ sūt inter tātos. Dicit ergo iesus
 Facite hoīes discubere. Erat aut̄ seuū nultuz in
 loco. Discubuerūt ergo viri numero qñi qñq̄ milia.
 Accepit ergo iesus panes et cū ḡras egisset
 distribuit discubentib⁹. S̄i r̄ et ex piscib⁹ quātū
 volebat. Ut autē impleti sunt: dixit discipul⁹ suis
 Colligite q̄ supauerāt fragmēta ne peant. Col-
 legerūt ergo t̄ ip̄leuerūt duodeciz caplinos fra-
 gmentoz ex qñq̄ panib⁹ hordeaceis t̄ duobus
 piscibus: q̄ supfuerūt his q̄ māducauerāt illi ḡo
 boīes cū vidissent qđ ibs fecerat signū dicebat
 Quia hic est xp̄ba q̄ vēturnus est in mundū
 Jesus ḡo cū cognouisset q̄r vēturni cēnt vt rapēt
 eū t̄ faceret eū regē. Fugit iterū in mōte ip̄e so-
mar. xi. c.

S iii

Johannes

lus. Ut aut̄ sero factū ē descenderūt discipli ei⁹ ad mare. Et cū ascēdissent nauim veneſt trans mare in capharnaū. Et tenebre iā facte erāt t̄ n̄ venerat ad eos iesus. Mare at̄ vēto magno flā te eſurgebat. Cū remigassent ergo q̄si stadia vi- gintiq̄nq̄ aut̄ triginta: vident iesū ambulantem supra mare: t̄ primū nauī fierit timuerit. Ille at̄ dicit eis. Ego sū nolite timere. Voluteſt ergo eū accipe in nauim t̄ statim nauis fuit ad frā quaz ibāt. Alia die turba q̄ stabat trās mare vidi q̄r nauicla alia nō erat ibi nisi vna. t̄ q̄r nō iſtroiffset cū discipulis suis iesus in nauim: s̄ soli discipu li ei⁹ abiffent. Alij ḥo ſupuenerūt naues a tybe riade iur locū vbi māduauerāt panē ḡfas agētes deo. Cū ergo vidiffset turba q̄r iesus nō eēt ibi neq̄z discipuli ei⁹ ascēdeſt in nauiculas. t̄ ve nerūt capharnaū q̄rētes iesū: t̄ cū iueniſſent eū trans mare dixerūt ei. Rabbi q̄n̄ venisti: R̄ndit eis iesus t̄ dixit. Amen amen dico vob: queritis me nō q̄r vidistis signa: sed q̄r māduacastis ex pa nibus t̄ saturati eſtis. Opamini nō cibum q̄ pit sed q̄ p̄manet in vitā eternā quē filius hois das bit vobis. Hunc em̄ p̄ signauit deus. Dixerunt ergo ad eum. Quid faciemus vt opemur opera dici. R̄ndit iesus t̄ dixit eis. Hoc est opus dei vt credatis in cū quē misit ille. Dixerit ergo ei. Qd ergo tu facis signū vt videam⁹ t̄ credam⁹ tibi: Quid oparis? P̄fes nr̄i māduauēt māna in deſto ſic ſcriptū eſt. Panē de celo dedit eis mā ducare. Dixit ergo eis iesus. Am̄ am̄ dico vobis nō moyses dedit vob panē de celo: s̄ p̄ me⁹ dat vob panē de celo ver. Panis em̄ ver⁹ eſt qui d celo descēdit: t̄ dat vitā mūdo. Dixerūt ergo ad eū. Dñe ſemp da nob̄ panē hūc. Dixit aut̄ eis ie ſus. Ego sum panis vite. Qui venit ad me. non eſuriet: t̄ q̄ credit in me. nō ſitiet in eternū. S̄ di xi vobis q̄r t̄ vidistis me t̄ nō crediſtis. Om̄ne qd̄ dat mihi p̄ ad me veniet: t̄ eum qui venit ad me nō eſciā foras. q̄r descendit de celo nō vt faci am voluntatem meā: sed voluntatē ei⁹ q̄ misit me Hec eſt em̄ voluntas eius qui misit me patris: vt omne quod dedit mihi nō p̄dā ex eo. sed resuſcītē illud in nouiſſimo die. Hec ē aut̄ voluntas p̄ris mei q̄ misit me: vt ois q̄ videt filiū t̄ credit in eū habeat vitā eternā: t̄ ego resuſcitabo eum in nouiſſimo die. Murmurabāt ergo iudei de il lo: q̄r dixiſſet ego sum panis viuus q̄ de celo de ſcendi. t̄ dicebat. Nōne hic ē fili⁹ ioseph cui⁹ nos nouim⁹ patrē t̄ matrē? Quō ergo dic̄ hic: q̄r de celo descendit: R̄ndit ergo iesus t̄ dixit eis. No lite murmurare in iuicem. Nemo p̄t venire ad me misi p̄ q̄ misit me traerit eū t̄ ego resuſcita bo eū i nouiſſimo die. Eſt ſcriptū in ppberi. erūt oēs docibiles dei. Ois q̄ audiuit a p̄ter didicit venit ad me. Nō q̄r patrēvidit qſq̄ nisi is qui eſt

a deo: hic vidi patrē. Amen am̄ dico vob q̄ cre dit i me h̄zvitā etnā. Ego sū panis vite. P̄fes vestri māduauerūt māna in deſto t̄ mortui ſūt Hic eſt panis de celo deſcedēs: vt si quis er ip̄o māduauerit: non moriat. Ego sum panis viu qui de celo deſcendi. Si quis māduauerit ex h̄ pane: viuet in eternū. t̄ panis quem ego dabo caro mea eſt p̄ mundi vita. Litigabant ergo iudei ad iuicem: dicētes. Quomodo p̄t hic nob̄ carnē ſuā dare ad manducandū? Dixit ergo eis iesus. Amen am̄ dico vob: niſi manducaueritis carnē fili⁹ hois t̄ biberitis eius ſanguinē: non habebitis vitā in vobis. Qui manducat meam carnē t̄ bibit meū ſanguinē: h̄z vitā etnā. t̄ ego reſuſcitabo eū in nouiſſimo die. Caro em̄ mea vere eſt cibus: t̄ ſanguis me⁹ vere eſt pot. Qui manducat meā carnē t̄ bibit meū ſanguinez: in me manet t̄ ego in illo. Sicut misit me viuens pater: t̄ ego viuo ppter patrē. t̄ q̄ māducat me t̄ ip̄e viuet ppter me. Hic ē panis qui de celo de ſcēdit. Nō ſicut māduauerūt p̄res v̄fi manna t̄ mortui ſunt. Qui manducat h̄unc panem: viuet in eternū. Hec dixit in synagoga docēs in capharnaū. Multi ergo audiētes ex discipulis ei⁹ dixiſſet. Dur̄ ē hic ſmo. t̄ q̄s p̄t eū audirez. Sciens aut̄ iesus apud ſemeti p̄m: q̄r murmurarēt d̄ h̄ discipuli ei⁹ dixit eis. Hoc vos scandalizat. Si ergo videritis filiū hois aſce n̄ dentem vbi erat p̄us. Sp̄us ē q̄ viuificat: caro aut̄ nō p̄deſt q̄cōp Verba q̄ ego locū ſū vob: sp̄us t̄ vita ſūt. S̄ ſunt qdā ex vob q̄ nō credūt. Sciebat em̄ ab ini tio iesus q̄ eſſent credētes: t̄ q̄s traditur eēt eū. t̄ dicebat. Propterea dixi vobis q̄r nemo p̄t ve mre ad me niſi fuerit ei datū a p̄fe meo. Ex hoc multi discipuloz eius abierūt retro t̄ iam nō cū illo ambulabāt. Dixit ergo iesus ad duodecim. Nunq̄d t̄ vos vultis abire: R̄ndit ergo ci ſimon petr⁹. Dñe ad quē ibim⁹? Herba vite eſt hēs. Et nos credim⁹ t̄ cognouim⁹ q̄r tu es xp̄s fili⁹ dei. R̄ndit eis iesus. Nōne ego vos duodeci ele gi t̄ ex vob vnuſ diabolus ē? Dicebat aut̄ d̄ iu da ſymonis ſcariothiſ. Hic em̄ erat traditurus eum cum eſſet vnuſ ex duodecim.

E.S. Iesus in ſcenop̄hegia ascēdit ad diē fe ſtūm dicuntur iesu: demoniū habes. de turba ml̄ti credebāt in eum. clamat iesus: si quis ſit in ve niat ad me t̄ bibat. cum ministris t̄ nicodemo p̄ncepe contendunt.

Dicit hec aut̄ ambulabat iesus in galileā nō em̄ volebat in iudeam ambulare. q̄r querebāt eū iudei ifficere. Erat aut̄ in primo dies fest⁹ iudeor̄ ſcenop̄hegia. Dixerūt aut̄ ad eum fratres eius. Transi h̄inc t̄ vade i iudeā vt t̄ discipuli tui t̄ videat oga tua q̄ facit nemo quippe in occulto quid facit. t̄ querit ip̄e

mat. xiiij. e
Mar. vi. s

D
Mat. xxvi. a
Mar. viii. b

P̄. lxxvii.
Cap. xxi. c

Mar. xvi. c
Luce. xii. b

E
Mat. v. a
Luce. iiiij. d
infra. viij. b

Mat. xi. d
Luce. x. d